Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

THE ORTHODOX OBSERVER

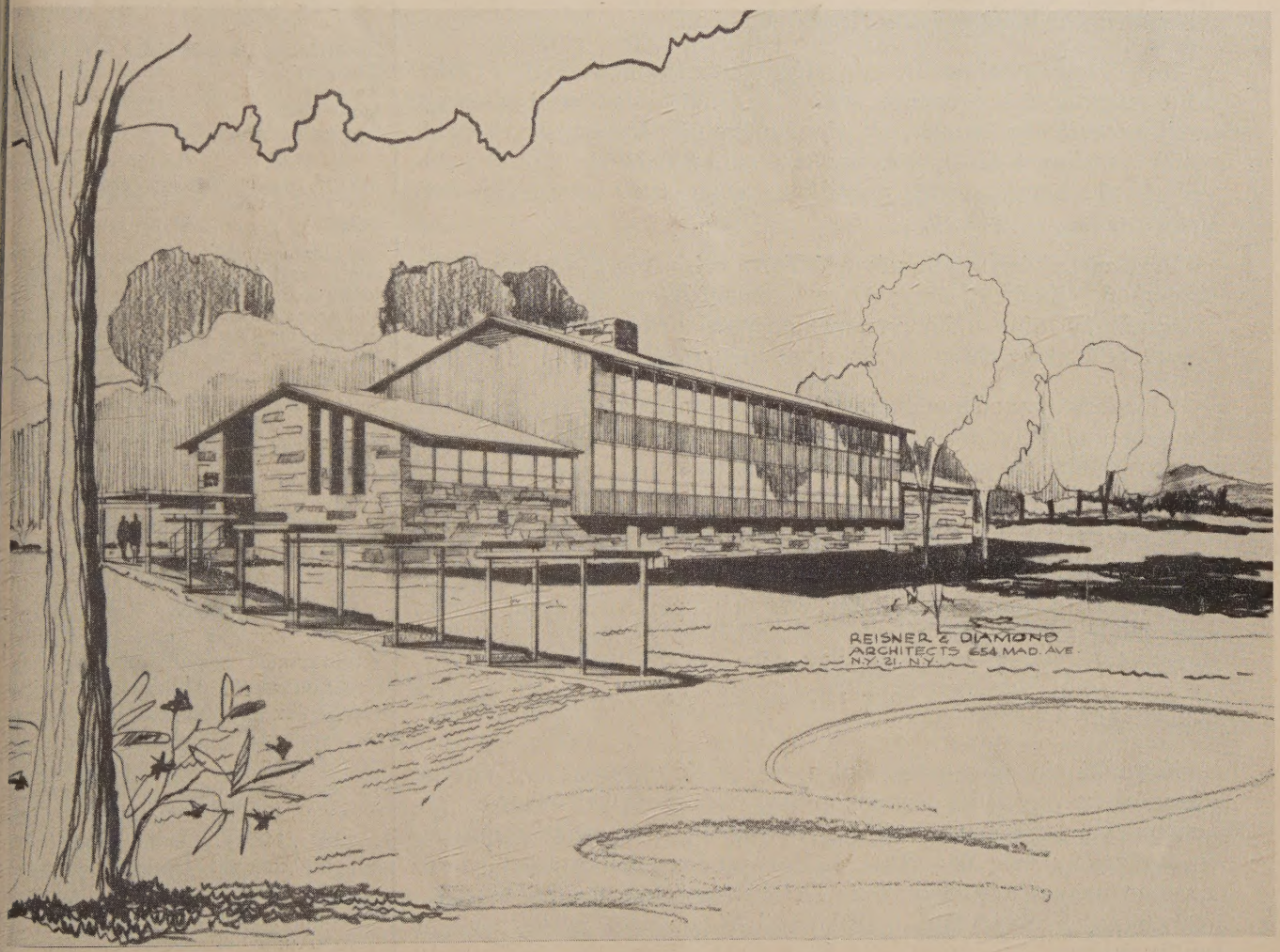

ΤΟ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΗΕΡΑ ΑΝΕΓΕΙΡΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΚΤΙΡΙΟΝ
THE AHEPA SCHOOL OF ST. BASIL'S ACADEMY

ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΕΤΟΣ ΚΕ'. ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ—AUGUST, 1959 ΑΡΙΘΜΟΣ 473

Ἡ Ἐγκύκλιος τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῆς Παναγίας

Τῇ 15ῃ Ἰουλίου 1959

Τοῖς Εὐλαβεστάτοις Ἱερατικῶς Προϊσταμένοις
καὶ παντὶ τῷ Εὐσεβεῖ Πληρώματι
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Β. καὶ Ν.

Χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνην παρὰ Θεοῦ Παντοκράτορος!

Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν θὰ κληθῶμεν ὑπὸ τῆς Ἁγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας νὰ ἀφιερώσωμεν τὰς δεκαπέντε πρώτας ἡμέρας τοῦ Αὐγούστου, εἰς παρακλήσεις καὶ ἱκετηρίους προσευχὰς πρὸς τὴν Θεομήτορα, τῆς Ὁποίας πολὺ ἰσχύει ἡ δέησις πρὸς εὐμένειαν τοῦ Δεσπότου καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Καὶ ἔχομεν πολλὴν ἀνάγκην τῆς εὐμενείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν, διότι συνεχῶς ἁμαρτάνομεν, συνεχῶς ὀλισθαίνομεν καὶ συνεχῶς πίπτομεν ἀπὸ τῆς θέσεως, εἰς τὴν ὁποίαν μᾶς ὕψωσεν ἐν τῇ ἀπείρῳ Του ἀγάπῃ ὁ Θεός, καὶ τὴν ὁποίαν ὁ ψαλμῳδὸς Δαυῒδ περιγράφει «ὡς βραχύ τι παρ' ἀγγέλους», ὡς ὀλίγον κατωτέραν ἀπὸ τὴν θέσιν τῶν ἀγγέλων.

Ἀπὸ τὰς πτώσεις μας μόνον ὁ Σωτὴρ Χριστὸς δύναται νὰ μᾶς ἀναστήσῃ. Ἐκεῖνος, ὅπως ἄλλοτε, ἀπευθύνεται καὶ τώρα πρὸς ἡμᾶς μὲ τὴν ἰδίαν σπλαγχνικὴν προτροπὴν πρὸς ἕκαστον ἡμῶν, λέγων: «Ὁσάκις ἂν πέσῃς, ἔγειραι καὶ σωθήσει».

Εἰς πᾶσαν ἐν τούτοις ἀνορθωτικὴν προσπάθειαν ἔχομεν χρείαν ἰσχυρᾶς καὶ ἐν ταὐτῷ στοργικῆς συναντιλήψεως, ταύτην δὲ μᾶς παρέχει ἡ Προστάτις καὶ Μήτηρ πάντων ἡμῶν, ἡ Ὁποία μεσιτεύει πάντοτε ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ἡ Ὁποία «ἀντιλαμβάνεται ἡμῶν», ὡς Ἀγαθοῦ καὶ Πανσθενοῦς Δεσπότου Θεοῦ Μήτηρ.

Τῇ Πανάγνῳ τοίνυν Θεοτόκῳ, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, προσδράμωμεν καί, ἁμαρτωλοὶ ὄντες, προσπέσωμεν Αὐτῇ ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς: «Δέσποινα, βοήθησον ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον! ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποτρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· Σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα».

Κατὰ δὲ τὴν πάνσεπτον ἐπέτειον τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, κεκαθαρμένοι ψυχικῶς καὶ τὰς λαμπάδας τῆς πίστεως ἐν χερσὶ κατέχοντες, σὺν τοῖς ἀγγέλοις δοξάσωμεν καὶ μακαρίσωμεν καὶ προσκυνήσωμεν τὴν Μακαρίαν Παρθένον, Ἥτις ἤνοιξε τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐγένετο ἡμῖν ἡ Πύλη τοῦ Λόγου πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Αὐτοῦ Μητρός, εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ὑμῶν
† Ὁ Ἀμερικῆς ΙΑΚΩΒΟΣ

Orthodox Observe

Est. 1934

The official publication of the news, t and thought of the Greek Orthodox Ch in America, published monthly by the G Archdiocese of North and South Ame 10 East 79th Street, New York 21, N Phone: TRafalgar 9-2060

EDITOR:
BASIL VASILIADES, Δ.Ο.Θ.
EDITOR, English Section:
ARTHUR DORE
SECRETARY:
REV. RHILIP KOUTOUFAS

Subscription Rates in U.S.A. and Canad
One year $4
Two years $7
Single copy ..... 40 c
Foreign Countries ..... $4.50 per y

Second class mailing privileges authoriz at New York, N. Y.

Allow one month for change of addr and renewal orders to become effective. insure accuracy in changes, include previ and new address. Contributions and Ne deadline for THE ORTHODOX OBSERVER the 2nd day of the month for issue of f lowing month. Send all communications

ORTHODOX OBSERVER
Greek Archdiocese
10 East 79th Street, New York 21, N.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

R. HUYGHE: "L'Art et l'Homme Paris, 1959 (Larousse).

Ὁ Γάλλος σοφὸς Καθηγητὴς Huyghe, κατόπιν μακροχρονίων ἀ χαιολογικῶν ἐρευνῶν ὡς πρὸς τ ἐκκλησιαστικὴν Ἰρλανδικὴν τέχνη κατέληξεν εἰς ἐντελῶς διαφορετικ συμπεράσματα ἀπὸ τὰ μέχρι τινὸ παραδεδεγμένα, τὰ ὁποῖα καὶ διετ πωσεν εἰς δίτομον ἔργον ὑπὸ τὸν τ τλον "L'Art et l'Homme" (ἔκδοσ Larousse, 1959). Ἀποδεικνύει ὅτι εἰ τὴν Ἰρλανδικὴν ἐκκλησιαστικὴν τε χνην δὲν ἐπέδρασεν ἡ ἐκ Γερμανία Κελτικὴ τοιαύτη, ἀλλ' ἡ τέχνη τῆ Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Μοναχ ἐξ Ἀνατολῶν εἰσέδυσαν εἰς Γαλλίαν Ἱσπανίαν καὶ ἐκεῖθεν μέχρις Ἰρλαν δίας. Μετ' αὐτῶν εἶχον καὶ Ἁγία Γραφὰς ἐστολισμένας μὲ μικρογρα φίας γεωμετρικοῦ ὕφους, χαρακτηρι στικῶν τῆς ἀνατολικῆς τεχνοτροπί ας. Καὶ ἅπαξ ἔτι δικαιώνει τὴν ἐξάρ τησιν τῆς τέχνης ἐν τῇ Δύσει ἐκ τῆ Ἀνατολῆς καὶ τοῦ Βυζαντίου.

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΔΙΠΛΩΠΑΤΩΝ. — Ο ΚΑΘΑΓΙΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ ΑΡΡΕΝΩΝ. — ΕΚΣΚΑΦΗ ΘΕΜΕΛΙΩΝ ΔΥΟ ΝΕΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ, ΑΧΕΠΑ ΚΑΙ ΠΑΝΑΡΚΑΔΙΚΗΣ. — ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΝ ΓΡΑΜΜΑ.

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, νικώντας τὰ ...ρια τοῦ χρόνου, συνηντήθησαν μέσα εἰς τὸ ἱερὸν ἄλ...ος τῆς «Ἀετοφωλεᾶς» καὶ «ἔδωσαν χέρι», τὴν 14ην ...ουνίου, Κυριακὴν τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Τὸ παρελθόν: Ἡ μεγάλη ἡμέρα τῆς ἀγορᾶς καὶ ...ρύσεως τῆς Ἀκαδημίας ἀπὸ τὸν μεγαλόπνουν Ἀρ...ιεπίσκοπον τότε, καὶ σήμερα Οἰκουμενικὸν Πατρι...ρχην μας κ. κ. Ἀθηναγόραν, καὶ ὁ νωπὸς τάφος τοῦ ...ξίου διαδόχου Του, ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου κυ...οῦ Μιχαὴλ ποὺ ἀναπαύεται εἰς τὸν σκιερὸν περίβο...λον τῆς Ἀκαδημίας.

Τὸ παρόν: Τὸ ἄγρυπνον ὄμμα καὶ ἡ ἐνεργὸς ἀγά...η τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἡ στοργικὴ μέριμνα τῆς ἱδρυ...τρίας τῆς Ἀκαδημίας Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος, τῆς Ἐφορείας, τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν Καθηγητῶν, ἡ ...κούραστη προσπάθεια καὶ μελέτη τῶν μαθητριῶν μὲ τὰ ἐλπιδοφόρα ἀποτελέσματα, ἡ ὁλόψυχη συμμετοχὴ ...τῆς Ὁμογενείας εἰς τὴν Ἡμέραν τῆς Ἀκαδημίας.

Τὸ μέλλον: Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκο...πῆς νὰ ἐξυψώσῃ τὸ Ἵδρυμα εἰς περιωπὴν ἀξίαν τῆς ἀποστολῆς του, ἡ ἵδρυσις καὶ Ὀρφανοτροφείου Ἀρ...ρένων καὶ ἡ θεμελίωσις δύο νέων κτιρίων, Σχολείου καὶ Γυμναστηρίου, ἀπὸ τὰς μεγάλας Ὀργανώσεις «Ἄχεπα» καὶ Παναρκαδική.

Ἔδωσαν χέρι, ἀκόμη, οἱ λόγοι καὶ τὰ ἔργα, εἰς ἕνα εὐτυχῆ καὶ σπάνιον συνδυασμόν. Οἱ ἐμπνευσμένοι λόγοι, τὰ «ἔπεα πτερόεντα», ποὺ πραγματικὰ πετοῦν, διασχίζουν τὸν ἀέρα, εἰσδύουν μέσα εἰς τὰς ψυχὰς καὶ τὰς καρδίας, τὰς συγκινοῦν καὶ προκαλοῦν τὰς γενναίας ἀποφάσεις καὶ τὰ μεγάλα ἔργα. Τὰ ἔργα ποὺ γίνονται καὶ αὐτὰ ἐπίσης κήρυκες καὶ καλοῦν ὅλους νὰ κάνουν τὸ καθῆκον τους.

Ἔδωσαν λοιπὸν ὅλα τὸ «Παρών!» κατὰ τὴν ἱστορικὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς Ἀκαδημίας: τὸ παρελθὸν μὲ τὰς πολυτίμους συμβουλάς του, τὸ παρὸν μὲ τὴν καρποφορίαν τῆς Ἀκαδημίας, καὶ τὸ μέλλον μὲ τὰς ὑποσχέσεις του, ὑποσχέσεις ποὺ ἐβγῆκαν ἀπὸ τὸ στόμα τῆς ἀξίνης καὶ ἔπεσαν ὡσὰν σπόρος εἰς τὰ θεμέλια τῶν νέων κτιρίων.

Δεκαπεντάχρονη κόρη ἡ Ἀκαδημία — τῷ 1944 ἱδρυθεῖσα — καὶ «κόρη ὀφθαλμοῦ» τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ὁμογενείας, μαζὶ μὲ τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων, ἔδωσε καὶ μίαν, Δελφικὴν θὰ ἐλέγαμεν, παράστασιν τῆς Ἀλκηστίδος τοῦ Gluck, ἀπὸ τὸ ὁμώνυμον ἔργον τοῦ Εὐριπίδου, μὲ θέμα καὶ ὑπόθεσιν καὶ κατακλεῖδα τὴν θυσίαν. Διὰ νὰ διδάξῃ εἰς τὰς φοιτητρίας καὶ μαθητρίας, ὅτι τίποτε τὸ μεγάλο καὶ ὑψηλὸ δὲν ἐπιτυγχάνεται χωρὶς τὴν θυσίαν.

Ὅταν αἱ χιλιάδες τῶν θεατῶν τοῦ ἔργου ἐχειροκροτοῦσαν ζωηρότατα τὴν λαμπρὰν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, τὴν αὐτοθυσίαν τῆς Ἀλκηστίδος, ἔδιδαν μίαν ὑπόσχεσιν ἱεράν, ἀπὸ μέρους ὅλης τῆς Ὁμογενείας, ὅτι εἶναι ἕτοιμη νὰ προβῇ εἰς κάθε θυσίαν, ἀρκεῖ νὰ πρόκειται περὶ ἱεροῦ σκοποῦ, καὶ νὰ ὑπάρχῃ ὁ κατάλληλος ἐμψυχωτὴς καὶ ἐγγυητὴς ὅτι ἡ θυσία αὐτὴ θὰ φέρῃ τὰ ποθούμενα σωτήρια ἀποτελέσματα.

Αὐτή, εἰς ἀμυδρὰν σκιαγραφίαν, ὑπῆρξεν ἡ μυσταγωγία ποὺ ἔλαβε χώραν εἰς τὸ μαγευτικὸν ἄλσος τῆς «Ἀετοφωλεᾶς», ποὺ ἡ μεγαλόπνους ψυχὴ τοῦ Πατριάρχου μας τὴν μετεμόρφωσεν εἰς «Χελιδονοφωλεᾶ», ὅπως τὴν ἐχαρακτήρισε τόσον ἐπιτυχημένα εἰς τὸν λόγον Του ὁ Ποιμενάρχης μας Σεβασμιώτατος Ἰάκωβος, ὁ ἐμψυχωτὴς καὶ ἐγγυητὴς τῆς ἰδέας ὅτι ἡ θυσία θὰ καρποφορήσῃ.

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΝ

Τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου, 13ης Ἰουνίου, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀκαδημίας κ. Ξενοφῶντος Διαμαντοπούλου καὶ τοῦ Γραμματέως Αὐτοῦ κ. Β. Βασιλειάδου, ἐπεσκέφθη τὴν Ἀκαδημίαν καὶ προήδρευσε συνεδρίας τοῦ Διδακτικοῦ Προσωπικοῦ αὐτῆς, ἀπὸ τῆς 3ης μέχρι τῆς 5ης μ. μ. ὥρας. Ὁ Διευθυντὴς καὶ οἱ διδάσκοντες ἐξέθεσαν εἰς τὴν Αὐτοῦ Σεβασμιότητα τὰ ἀφορῶντα τὰ τρία Τμήματα τῆς Ἀκαδημίας, ἤτοι τὸ ἑξατάξιον Δημοτικὸν Σχολεῖον, τὸ τριτάξιον Ἡμιγυμνάσιον καὶ τὸ διτάξιον Διδασκαλικὸν Κολλέγιον. Ὑπεγράμμισαν τὸ λίαν ἐπιζήμιον κενόν, τὸ ὁποῖον ὑφίσταται ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν τριῶν ἀνωτέρων τάξεων Γυμνασίου ἤτοι High School.

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐζήτησε πληροφορίας περὶ τοῦ ἀριθμοῦ διδασκόντων καὶ διδασκομένων, περὶ τῶν ὅρων διαβιώσεως, περὶ τῶν σχολικῶν ἀναγκῶν εἰς βιβλία καὶ ἐφόδια, περὶ τῶν σχολικῶν κτιρίων, περὶ τῶν οἰκονομικῶν πόρων καὶ ἀναγκῶν καὶ περὶ πάντων τῶν προβλημάτων τῆς Ἀκαδημίας, ἔδωσε τὰς δεούσας κατευθύνσεις καὶ ἐτόνισεν ὅτι, ἐν συνερ-

Ἀπὸ τὸν Ἁγιασμὸν πρὸ τοῦ ὑπὸ τῆς Ὀργανώσεως «Ἀχέπα» ἀνεγερθέντος κτιρίου κοιτώνων τοῦ Ὀρφανοτροφείου Ἀρρένων, τὸ ὁποῖον θὰ ἀρχίσῃ νὰ λειτουργῇ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου.

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος μετὰ τοῦ Ὑπάτου Προέδρο τῆς Ἀχέπα κ. Κωνσταντίνου Βερίνη, ἐκσκάπτοντε τὰ θεμέλια τοῦ ὑπὸ τῆς Ἀχέπα ἀνεγερθησομένο νέου σχολικοῦ κτιρίου.

γασίᾳ μετὰ τῆς ἱδρυτρίας τῆς Ἀκαδημίας Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος καὶ τῆς Ἐντιμ. Ἐφορείας, θὰ λάβῃ ἅπαντα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα, οὕτως ὥστε ἡ Ἀκαδημία, διὰ τῆς ἀποκτήσεως καὶ Ὀρφανοτροφείου Ἀρρένων, τὸ ὁποῖον θὰ ἀρχίσῃ λειτουργοῦν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου, καὶ διὰ τῆς ἀνεγέρσεως νέου Σχολικοῦ Κτιρίου ὑπὸ τῆς «Ἀχέπα» καὶ Γυμναστηρίου ὑπὸ τῆς Παναρκαδικῆς, διὰ τῆς προσθήκης δὲ καὶ πλήρους Γυμνασίου καὶ δι' ἐμπλουτήσεως τοῦ τε Διδακτικοῦ Προσωπικοῦ καὶ τῶν ὑλικῶν μέσων τῆς Ἀκαδημίας, νὰ ἀποβῇ αὕτη πρότυπον Ἐκπαιδευτικοῦ Ἱδρύματος, διὰ τὸ ὁποῖον θὰ σεμνύνηται καὶ θὰ ὑπερηφανεύηται ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ Ὁμογένεια, ἡ ὁποία περιβάλλει τὴν Ἀκαδημίαν μὲ ἀπέραντον στοργήν.

Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν Ἱερὰν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐχοροστάτησεν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Αἰδεσ. κ. Σεργίου Τερυλίδου, Ἐφημερίου τοῦ Ἱ. Ναΐσκου τοῦ Ἁγίου Βασιλείου καὶ ἐκ τῶν διδασκόντων ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τῇ ἐπαύριον, Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὁ Σεβασμιώτατος προέστη τῆς Θ. Λειτουργίας καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖον λόγον. Παρέστησαν, μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀκαδημίας, τοῦ Διδακτικοῦ Προσωπικοῦ, τῶν φοιτητριῶν καὶ μαθητριῶν αὐτῆς, ἡ Ἐφορεία καὶ ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἀκαδημίας, ἡ Φιλόπτωχος Ἀδελφότης, Μέλη τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, ὁ Πρόεδρος κ. Κ. Βερίνης καὶ ἄλλοι ἀντιπρόσωποι τῆς Ὀργανώσεως «Ἀχέπα», ὁ Πρόεδρος κ. Σπ. Ι τσαντώνης καὶ ἄλλοι ἀντιπρόσωποι τῆς Παναρκα κῆς Ὁμοσπονδίας, ἐκπρόσωποι τῆς Συνομοσπονδ τῶν ὀκτὼ Ὁμοσπονδιῶν Ἑλληνικῶν Ὀργα σεων, ὁ Πρόεδρος καὶ ἀντιπρόσωποι τῆς Ὁμοσπ δίας Ἑλληνικῶν Σωματείων Μείζονος Νέας Ὑόρκ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἑλληνοαμερικανικοῦ Τύπου. Ἐ κολούθουν δὲ νὰ προσέρχωνται Κληρικοί, ὡς καὶ κναὶ ὁμάδες Ὁμογενῶν, προερχομένων ἐκ διαφόρ πόλεων καὶ πολιτειῶν. Ἔψαλλεν ἡ Φοιτητικὴ Χορ δία τῆς Ἀκαδημίας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Δίδ Εὐφροσύνης Πηλίου.

Εἰς τὸν λόγον του ὁ Σεβασμιώτατος ἐτόνισε «τ σον πολλὰ μᾶς λέγει καὶ ἔχει νὰ μᾶς εἰπῇ ἡ μικ αὐτὴ Ἐκκλησία! Διότι ἐδῶ προσηυχήθησαν ἑκατ τάδες παιδιῶν, ὀρφανῶν ἀπὸ τοὺς δύο γονεῖς ἢ ἀ τὸν ἕνα ἢ ἀπὸ διαλελυμένους γάμους. Τὸ χέρι τ Θεοῦ τὰ ὡδήγησεν ἐδῶ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, ὅπου ε ρον φιλόξενον στέγην καὶ θερμὴν ἀγκάλην καὶ μητ κὴν στοργὴν καὶ ἀγάπην πολλήν. Ἀπὸ τὴν Ἐκκλ σίαν αὐτὴν — ἐσυνέχισεν ἡ Α.Σ. — θὰ πορευθῶμ καὶ θὰ τελέσωμεν Τρισάγιον καὶ θὰ προσευχηθῶμ ἐπάνω εἰς τὸν προσωρινὸν τάφον ποὺ σκεπάζει σκῆνος τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Μ χαήλ, μὲ τὴν μεγάλην ψυχήν, ποὺ εἶχεν ἀγκαλιάσ μὲ ἄπειρον στοργὴν τὰ παιδιὰ τῆς Ἀκαδημίας. Θ ἴδωμεν τὸ σπιτάκι ὅπου ἔμενεν ἐκεῖνος καὶ ὡραμ τίσθη ὅτι θὰ κτισθῇ μίαν ἡμέραν Σπίτι διὰ τὰ ὀρφα ἀγόρια, καὶ θὰ τελέσωμεν Ἁγιασμὸν καὶ θὰ προσε χηθῶμεν μέσα εἰς αὐτὸ ὑπὲρ τῆς Ὀργανώσεως «Ἀ χέπα», ἡ ὁποία ἐπραγματοποίησε τὸ ὄνειρο αὐτὸ κ

(Εἰκ. 1) Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. κ. Ἰάκωβος τελῶν τὸν Ἁγιασμὸν τοῦ ἐδάφους, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔγινεν ἡ ἐκσκαφὴ τῶν θεμελίων τῶν δύο ἀνεγερθησομένων κτιρίων. — (Εἰκ. 2). Ἐξ ἀριστερῶν: Ὁ Ταμίας τῆς Παναρκαδικῆς κ. Φρ. Πρεκέτης, παρὰ τὴν Α. Σ. ὁ Ὕπατος Πρόεδρος τῆς Ἀχέπα κ. Κωνσταντῖνος Βερίνης, ὁ ἐκ τῶν Εὐεργετῶν τῆς Παναρκαδικῆς Ὁμοσπονδίας κ. Δημ. Σταθόπουλος, ὁ πρ. Πρόεδρος αὐτῆς κ. Ἀναστάσιος Πεπόνης καὶ ὁ Ὕπατος Πρόεδρος αὐτῆς κ. Σπύρος Κατσαντώνης.

ρυσε τὸ Σπίτι αὐτὸ διὰ τὰ ὀρφανὰ ἀγοράκια. Θὰ φλογήσωμεν κατόπιν τὴν ἐκσκαφὴν τῶν θεμελίων ο νέων κτιρίων, τῆς Αἰθούσης Παραδόσεων ποὺ θὰ νεγείρῃ ἡ «Ἀχέπα», καὶ τοῦ Γυμναστηρίου ποὺ θὰ νεγείρῃ ἡ Παναρκαδικὴ Ὁμοσπονδία. Θὰ παρακο-ουθήσωμεν ἔπειτα τὴν Σχολικὴν Τελετὴν καὶ τὴν ραματικὴν παράστασιν τῆς θυσίας. Καὶ ὅταν θὰ βα-λεύῃ ὁ ἥλιος, θὰ βασιλεύῃ εἰς τὰς ψυχάς μας ἡ πε-ίθησις ὅτι ἐζήσαμεν μίαν ἡμέραν βασίμων ἐλπίδων αὶ αἰσιοδοξίας δι' ἓν ρόδινον μέλλον τῆς Ἀκαδη-ίας, ἡ ὁποία θὰ προοδεύῃ καὶ θὰ μεγαλώνῃ, προχω-οῦσα μὲ μεγάλα βήματα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀκαδημα-κῆς ἀναπτύξεως. Εἰς τὸ Ἐκκλησάκι αὐτὸ ἀφήσατε ὰς ψυχάς σας νὰ ὁμιλήσουν διὰ τὸ λαμπρὸν αὐτὸ έλλον τῆς Ἀκαδημίας».

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν καὶ τὴν διανομὴν τοῦ ἀντιδώ-ου, ἡγουμένου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ ἀκολουθοῦν-ος τοῦ Ἱ. Κλήρου καὶ τοῦ Ἐκκλησιάσματος ἐν πομ-ῇ λιτανείας κατανυκτικῆς, ἐπορεύθησαν πάντες εἰς ὸν προσωρινὸν τάφον τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκό-ου κυροῦ Μιχαήλ, πρὸ τοῦ ὁποίου ἡ Αὐτοῦ Σεβασμι-της καὶ τὸ Ἱερατεῖον ἐτέλεσαν Τρισάγιον καὶ ἐν ροφανεῖ συγκινήσει πάντες συνήνωσαν τὰς προσευ-άς αὐτῶν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνή-του Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Μιχαήλ, ὅστις τόσον ἠγά-ησε τὴν Ἀκαδημίαν.

ΕΙΣ ΤΟ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΑΡΡΕΝΩΝ

Ἡ πομπὴ κατηυθύνθη κατόπιν πρὸς τὸ ὑπὸ τῆς Ahepa ἀνεγερθὲν κτίριον Ὀρφανοτροφείου Ἀρρένων, "Ahepa Hall for Boys," ἔνθα ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐτέλεσεν Ἁγιασμόν, διεβίβασε πρὸς τὸν Ὕπατον Πρόεδρον καὶ τὴν Ἀντιπροσωπείαν τῆς «Ἀχέπα» τὴν εὐαρέσκειαν τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ὁμογενείας διὰ τὸ νέον τοῦτο ἔργον, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ «Ἀχέπα» παρέχει τὸ μέτρον τῆς ἀφοσιώσεώς της πρὸς τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπήν, ἥτις πιστεύει εἰς τὴν συνεργασίαν ταύτην διὰ τὴν κατανόησιν καὶ ἐπίλυσιν τῶν μεγάλων προβλημάτων, καὶ ηὐχήθη ὅπως ὁ Θεὸς ἐνισχύῃ τὴν Ὀργάνωσιν «Ἀχέπα» πρὸς συνέχισιν τῆς εὐεργετικῆς δράσεώς της.

ΕΚΣΚΑΦΑΙ ΘΕΜΕΛΙΩΝ

Ἐν συνεχείᾳ ἡ πομπὴ κατηυθύνθη εἰς τὸν τόπον ἔνθα θὰ ἀνεγερθοῦν τὰ δύο νέα κτίρια τῆς Ἀκαδημίας.

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀνέγνωσε τὴν εἰδικὴν εὐχὴν ἐπὶ θεμελιώσει εὐαγῶν κτιρίων, καὶ μετὰ τοῦ Ὑπάτου Προέδρου τῆς Ὀργανώσεως «Ἀχέπα» κ. Κωνσταντίνου Βερίνη ἐτέλεσε τὴν συμβολικὴν ἐκσκαφὴν τῶν θεμελίων τοῦ Κτιρίου Αἰθουσῶν Παραδόσεων, τὸ ὁποῖον θὰ ἀνεγερθῇ ὑπὸ τῆς «Ἀχέπα», ὑπὸ τὰ ζωηρὰ χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων.

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος μετὰ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Κωνσταντίας κ. Γερμανοῦ, τ
Ἐφορείας τῆς Ἀκαδημίας, τῶν Προέδρων καὶ Ἀντιπροέδρων τῶν Ὀργανώσεων Ἀχέπα, Γκάπα, Παναρκαδικ
καὶ ἄλλων, καὶ πλήθους θεατῶν, κατὰ τὴν ἀνάκρουσιν τῶν Ἐθνικῶν Ὕμνων, ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς τελετῆς τ
ἀπονομῆς τῶν Διπλωμάτων εἰς τὰς ἐφετεινὰς ἀποφοίτους τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος, ἀναγνώσας τὴν αὐτὴν εὐχήν, προέβη μετὰ τοῦ Ὑπάτου Προέδρου τῆς Παναρκαδικῆς Ὁμοσπονδίας κ. Σπυρίδωνος Κατσαντώνη εἰς τὴν ἐκσκαφὴν τῶν θεμελίων τοῦ Γυμναστηρίου, τὸ ὁποῖον θὰ ἀνεγείρῃ ἡ Παναρκαδικὴ Ὁμοσπονδία. Συγκινητικὴ ἦτο ἡ στιγμή, καθ' ἣν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος διηρμήνευσε τὴν εὐαρέσκειαν τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Πατριάρχου καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῆς Ὁμογενείας πρὸς τὴν Παναρκαδικὴν Ὁμοσπονδίαν. Ὁ Ὕπατος Πρόεδρος αὐτῆς κ. Κατσαντώνης εἶπε τὰ ἑξῆς ἐπιγραμματικὰ καὶ βαθυστόχαστα: «Σεβασμιώτατε, ἡ Παναρκαδικὴ θὰ εἶναι πάντοτε εἰς τὸ πλευρόν Σας καὶ εἰς τὰς διαταγάς Σας!» Ὁ δὲ παλαίμαχος Ἀρκὰς κ. Δημήτριος Σταθόπουλος, ἐκ Denver, Colorado, προέβη εἰς ἐπιτόπιον δωρεὰν ἐκ $1,000.00 ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Γυμναστηρίου τῆς Ἀκαδημίας.

Η ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

Μετὰ τὸ γεῦμα, εἰς τὸν ὑποβλητικὸν διάκοσμον τοῦ περιβόλου τῆς Ἀκαδημίας, ἤρχισε τὸ πρόγραμμα τῆς Σχολικῆς Τελετῆς. Πρὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου, τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Κωνσταντίας κ. Γερμανοῦ, τοῦ Ἐξοχ. Γ. Προξ. τῆς Ἑλλάδος κ. Τριανταφυλλάκου, τῶν κληρικῶν καὶ τῶν λαϊκῶν ἀντιπροσώπων, παρήλασαν αἱ φοιτήτριαι καὶ μαθήτριαι τῆς Ἀκαδημίας. Ἀνεπέμφθη δέησις ὑπὸ τοῦ Αἰδεσ. Σεργίου Τεουλίδου. Ἀνεκρούσθησαν καὶ ἐψάλησαν οἱ Ἐθνικοὶ Ὕμνοι Ἀμερικῆς καὶ Ἑλλάδος καὶ χορῳδιακὰ ἄσματα ὑπὸ τῆς Φοιτητικῆς Χορῳδίας.

Ὁ Καθηγητὴς κ. Φίλιππος Ἐμμανουήλ, Εἰσηγ
τῆς τοῦ Προγράμματος, κατόπιν συντόμου ἀλλὰ
ριεκτικωτάτης εἰσηγήσεως ἐπὶ τῶν γενικῶν γραμμ
τῆς Ἀκαδημίας καὶ τοῦ Κολλεγίου, παρουσίασε
Διευθυντὴν τῆς Ἀκαδημίας κ. Ξενοφῶντα Διαμαν
πουλον, ὅστις ἀνέπτυξε τὴν ἀποστολὴν τῆς Ἀκα
μίας, τὴν διάταξιν καὶ λειτουργίαν αὐτῆς, τὰ προβ
ματα καὶ τὰς ἀνάγκας, ἀλλὰ καὶ τὴν προοπτι
καὶ τὰς ἐλπίδας διὰ τὸ μέλλον τῆς Ἀκαδημίας.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ

Ἡ Ἀκαδημία συμπληρώνει σήμερον τὸ 16ον ἔτος
λειτουργίας της. Κατὰ τὴν σύντομον σχετικῶς περίο
αὐτὴν τῆς ζωῆς καὶ δράσεώς της ἡ Ἀκαδημία διῆλθε
στάδια.

Τὸ πρῶτον ἀρχίζει ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της ὑπὸ τοῦ
γαλοπνόου τότε Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς καὶ νῦν κ
ἵζοντος τὸν πάνσεπτον Οἰκουμενικὸν Θρόνον τῆς Ὀρ
δοξίας Παναγιωτάτου Πατριάρχου ἡμῶν κ. κ. Ἀθη
γόρου, μὲ τὴν ὁλόψυχον συμπαράστασιν τῶν Ἑλληνίδ
Κυριῶν τῆς Φιλοπτώχου, τῷ 1943 καὶ ἐκτείνεται μέ
τοῦ ἔτους 1951. Κατὰ τὸ ὀκταετὲς αὐτὸ διάστημα
ἵδρυμα τοῦτο διῆλθε δυσκόλους στιγμάς. Ἠγωνίζ
σκληρὸν ἀγῶνα διὰ τὴν συντήρησίν του. Οἱ μόνοι πό
του ἦσαν τὸ προϊὸν τῆς «Βασιλόπηττας» τῆς Φιλοπτώχ
καὶ αἱ σποραδικαὶ δωρεαὶ εὐσεβῶν ὁμογενῶν. Πα
ταῦτα ὄχι μόνον ἐπέζησε, ἀλλὰ καὶ ἐπετέλεσε σοβαρὸν
γον. Διωργάνωσε τὰ προγράμματα τῶν τμημάτων τ
ἐπροστάτευσεν ἑκατοντάδας ἀπροστατεύων παιδιῶν τ
ὁμογενείας καὶ ἐδημιούργησε τὴν πρώτην στρατιὰν τ
διδασκαλισσῶν τῆς νέας μας γενεᾶς. Καὶ ὀφείλεται ἀλ
θῶς εὐγνωμοσύνη βαθεῖα πρὸς τοὺς ἥρωας ἐκείνους,

οῖοι μὲ τὸν ἐνθουσιαμόν, τὸ θάρρος καὶ τὴν δραστηριό-
τά των ἐκράτησαν τὴν Ἀκαδημίαν εἰς τὸ ὕψος τῆς
οστολῆς της κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην τῶν δυσχερειῶν.

Ἡ δευτέρα περίοδος τῆς λειτουργίας τῆς Ἀκαδημίας
ρχίζει ἀπὸ τὸ 1951, ὁπότε ἐδημιουργήθη ὁ θεσμὸς τοῦ
καδολλαρίου ἀπὸ τὸν ἀλήστου μνήμης Ἀρχιεπίσκοπον
ιχαήλ. Μὲ τὴν ἐπιχορήγησιν, ἡ ὁποία προσετέθη ἀπὸ
ς ἐποχῆς ἐκείνης εἰς τοὺς ἄλλους πόρους τῆς Ἀκαδημί-
, τὸ ἵδρυμα εἰσῆλθεν εἰς μίαν νέαν φάσιν βελτιώσεως
οῦ ἔργου του. Διερρύθμισε καὶ ἔθεσεν εἰς χρῆσιν ὡρι-
μένα ἐγκαταλελειμμένα κτίρια, ἐβελτίωσε τὰ ἐν χρήσει,
ρύθμισε κατὰ τὸν καλύτερον δυνατὸν τρόπον τὰ ζητή-
ατα τοῦ προσωπικοῦ, ἐβελτίωσε τοὺς ὅρους διαβιώσεως
ὺν τροφίμων του, ἐπεμελήθη τῶν προγραμμάτων τῶν
ημάτων του καὶ γενικῶς ἐβελτίωσε ποιοτικῶς τὸ ἔργον
ου, τόσον εἰς τὸν φιλανθρωπικόν, ὅσον καὶ εἰς τὸν ἐκπαι-
ευτικὸν τομέα. Μὲ τὸν τρόπον δὲ αὐτὸν ἐπεβλήθη εἰς τὴν
υνείδησιν τῆς ὁμογενείας, ἐπολλαπλασίασε τοὺς φίλους
αὶ ὑποστηρικτάς του καὶ ὅπερ σπουδαιότερον ἐπέσυρε
ὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν μεγάλων μας ὀργα-
ώσεων καὶ ἐξησφάλισε ἀμέριστον τὴν ὑποστήριξίν των.

Δι' ὅλα αὐτὰ ἡ τιμὴ ἀνήκει εἰς τὸν ἀείμνηστον Ἀρχι-
πίσκοπον Μιχαήλ, ὁ ὁποῖος ἐδημιούργησε τὰς προϋποθέ-
εις διὰ τὴν σημαντικὴν αὐτὴν πρόοδον τοῦ ἱδρύματος καὶ
ὁποῖος ἔτρεφεν ἀπεριόριστον στοργὴν πρὸς αὐτό, διὸ
αὶ ἐξελέγη ὡς τελευταία του κατοικία. Καὶ ἀσφαλῶς ἡ
γία ψυχή του περιίπταται αὐτὴν τὴν στιγμὴν περὶ ἡμᾶς
αὶ μᾶς ἐπευλογεῖ.

Ἀπὸ σήμερον ἡ Ἀκαδημία εἰσέρχεται εἰς ἕνα τρίτον
τάδιον, μίαν περίοδον σημαντικῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἔργου
ης. Μὲ τὸ AHEPA Hall for Boys, τὸ ὁποῖον εἶναι ἕτοι-
ον νὰ τεθῇ εἰς λειτουργίαν, μὲ τὸ AHEPA School, τὸ
οῖον θὰ ἀρχίσῃ ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἀνεγείρεται, μὲ τὴν
τέρυγα τῆς Παναρκαδικῆς, ἡ ὁποία θὰ προστεθῇ εἰς
ὐτό, μὲ ὅ,τι θὰ ἐπακολουθήσῃ μὲ τὴν βοήθειαν, ὅπως πι-
τεύομεν, τῆς GAPA, τῆς GOTA καὶ τῶν ἄλλων ὀργα-
ώσεών μας καὶ φιλογενῶν ὁμογενῶν μας, τὸ ἔργον τῆς
Ἀκαδημίας ἀρχίζει ἐπεκτεινόμενον σημαντικῶς. Εἶναι ἐγ-
γὺς ἡ ὥρα, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἀκαδημία θὰ ἀποκτήσῃ
πλήρη ἄλυσιν σχολείων ἀπὸ τοῦ Kindergarten μέχρι πλή-
ρους Γυμνασίου καὶ πλήρους Κολλεγίου. Καὶ εἶναι καὶ
θὰ παραμείνῃ ἀπεριόριστος ἡ εὐγνωμοσύνη τῆς Ἐκκλη-
σίας μας καὶ τῆς ὁμογενείας μας πρὸς τὰς ὀργανώσεις
ας καὶ ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εἰργάσθησαν καὶ ἐργά-
ζονται διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, ἰδιαι-
τέρως δὲ τὴν μεγαλώνυμον AHEPA καὶ τὰς «Θυγατέρας
ῆς Πηνελόπης», τὴν Παναρκαδικὴν Ὁμοσπονδίαν, τὴν
Φιλόπτωχον, τὴν Ἐφορείαν καὶ Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτρο-
ὴν τοῦ Ἱδρύματος, τὸν Ἑλληνοαμερικανικὸν Τύπον, τὰ
αδιοφωνικά μας Προγράμματα καὶ τὴν στρατιὰν τῶν
ίλων τῆς Ἀκαδημίας.

Μία ὅμως τοιαύτη ἐπέκτασις τοῦ ἔργου τῆς Ἀκαδημί-
ας δημιουργεῖ μεγάλα προβλήματα. Θὰ χρειασθῇ νὰ γί-

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀκαδημίας Ἁγίου Βασιλείου κ. Ξενοφῶν Διαμαντόπουλος. Ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ὁ Καθηγητὴς κ. Ἐμμανουὴλ Χατζημανουήλ.

νουν ἀναπροσαρμογαί, θὰ ἀπαιτηθοῦν νέοι πόροι, θὰ παραστῇ ἀνάγκη νὰ χαραχθοῦν νέαι κατευθύνσεις. Δι' ὅλα αὐτὰ χρειάζεται ἡγεσία ἱκανή, ἀνταξία τῶν περιστάσεων καὶ τῶν νέων προσανατολισμῶν τοῦ ἱδρύματος.

Καὶ εὐλογοῦμεν τὸν Θεόν, διότι κατὰ τὴν σημαντικὴν αὐτὴν καμπὴν τῆς ἐξελίξεως τῆς Ἀκαδημίας ἡ ἡγεσία τῆς Ἐκκλησίας μας εὑρίσκεται εἰς τὰς στιβαρὰς χεῖρας τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου μας κ. κ. Ἰακώβου. Ὁ νέος Ἀρχηγὸς τῆς Ἐκκλησίας μας, γνώστης τῶν καθ' ἡμᾶς, συνδυάζων ἐκτεταμένην πεῖραν, δυναμικὴν προσωπικότητα, φωτεινὴν σκέψιν καὶ πρακτικὸν πνεῦμα, θὰ διαχαράξῃ, εἴμεθα βέβαιοι, νέον εὐρὺ πρόγραμμα ἐξελίξεως τοῦ ἱδρύματος τούτου καὶ θὰ διαπλατύνῃ καὶ ὁλοκληρώσῃ τὸ ἔργον του, ὥστε νὰ δυνηθῇ νὰ ἐκπληρώσῃ εἰς τὸ ἀκέραιον τὸν ὑψηλὸν προορισμόν του.

Σεβασμιώτατε, αἰσθανόμεθα ἐξαιρετικὴν ἀγαλλίασιν καὶ τιμήν, διότι διὰ πρώτην φορὰν λαμπρύνετε διὰ τῆς παρουσίας ὑμῶν τὴν ἐπιβλητικὴν αὐτὴν ἑορτὴν τῆς Ἀκαδημίας καὶ παρακαλοῦμεν εὐλαβῶς, ὅπως ἀπευθύνετε τὰς πατρικὰς ὑμῶν νουθεσίας καὶ εὐχὰς πρὸς τὰς ἀποφοιτώσας σήμερον τοῦ κολλεγιακοῦ ἡμῶν τμήματος καὶ ἐπιδώσετε πρὸς αὐτὰς τὰ σχετικὰ διπλώματα.

Τὸ ἀκροατήριον ἐχειροκρότησε θερμῶς τὸν κ. Ξενοφῶντα Διαμαντόπουλον.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Ἐν συνεχείᾳ ὡμίλησεν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος οὕτω:

Ὕμνους εὐχαριστίας ἀναμέλπει ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν Πανάγαθον Θεὸν διὰ τὴν σημερινὴν ἡμέραν καὶ ἑορ-

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. κ. Ἰάκωβος, ὁμιλῶν, ἐν μέσῳ τοῦ Διδακτικοῦ Προσωπικοῦ, τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Κωνσταντίας κ. Γερμανοῦ, τοῦ Ἐφημερίου τῆς Ἀκαδημίας Αἰδ. Σεργίου Τευλίδου, τοῦ Προέδρου τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς κ. Παύλου Προδρομίδου, τῆς Ἀντιπροέδρου τῆς Ἐφορείας Κας Καίτης Βλαβιανοῦ καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀκαδημίας κ. Ξενοφῶντος Διαμαντοπούλου.

τήν, κατὰ τὴν ὁποίαν λαμπροφοροῦσα — καὶ δικαίως — ἡ Σχολὴ καὶ Ἀκαδημία αὕτη, ἀποδίδει τοὺς ζῶντας καρποὺς αὐτῆς, ἵνα εὐφράνῃ δι' αὐτῶν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Ὁμογένειαν καὶ ἵνα τονώσῃ τὰς ἐλπίδας αὐτῶν ἐπὶ τὴν ἐπιβίωσιν καὶ ἐπὶ μᾶλλον καλλιέργειαν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν ταύτῃ.

Καὶ συναγάλλεται μετὰ τῆς ψυχῆς μου καὶ ἡ ψυχὴ ἑνὸς ἑκάστου ὑμῶν, τοῦ τε Καθηγητικοῦ Προσωπικοῦ καὶ τῆς Ἐφορείας, ὅσον καὶ τῆς κατ' ἐξοχὴν Μητρὸς τοῦ Ἱδρύματος τούτου, ἤτοι τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος, καὶ τῶν Ὀργανώσεων Ahepa καὶ Παναρκαδικῆς, διὰ τὸν λόγον, ὅτι οἱ κόποι καὶ αἱ θυσίαι των εὑρίσκουν τὴν ὡραιοτέραν δικαίωσίν των εἰς τὴν σημερινὴν τελετὴν τῶν ἐξετάσεων τοῦ ἠγαπημένου των Ἐκπαιδευτηρίου.

Περισσότερον ὅμως παντὸς ἄλλου συναγάλλεται σήμερον μεθ' ἡμῶν ἡ καρδία Ἐκείνου, τοῦ ὁποίου ἡ μεγαλεπήβολος διάνοια συνέλαβε καὶ ἐκυοφόρησε τὴν ἰδέαν, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ ἀσύγκριτος δημιουργικότης κατώρθωσε νὰ μετατρέψῃ τὴν ἰδέαν εἰς πραγματικότητα, καὶ τὴν ἀετοφωλεάν αὐτὴν εἰς ὡραιοφωλεάν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔχομεν νέας πτήσεις διὰ τάς ἐλπίδας μας, νέας χελιδόνας διὰ τὴν παράτασιν τῆς Ἐκκλησιαστικοφυλετικῆς μας ἀνοίξεως, νέα ἐωθινὰ ἄσματα, διὰ νὰ ἀπομακρύνουν καὶ νὰ ἀπωθοῦν ὁλοὲν καὶ περισσότερον τὴν κακόηχον παραφωνίαν τῶν δῆθεν ρεαλιστῶν, οἱ ὁποῖοι βλέπουν ἐρχομένην τὴν νύκτα τοῦ ἐξαφανισμοῦ τῆς γλώσσης καὶ τῶν ἰδιαιτέρων ἡμῶν χαρακτηριστικῶν ὡς Ἑλληνορθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ Ὁμογενείας.

Διὰ τὴν ἐπὶ πλέον ἑδραίωσιν καὶ διαιώνισίν μας ὡς αὐτοδυνάμου Ἐκκλησίας καὶ πνευματικῆς καὶ πολιτιστικῆς ὀντότητος καὶ μονάδος ὠργανώθη ἡ Σχολὴ αὕτη, ὁμοῦ μετὰ τῆς Θεολογικῆς, ἀπὸ τὸν δημιουργὸν καὶ ἐξ- ψωτὴν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς καὶ Μέγ- τῷ ὄντι Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηναγόραν καὶ νῦν Οἰκουμεν- κὸν Πατριάρχην, καὶ μᾶς ἐκληροδοτήθησαν αἱ δύο α- ται σχολαὶ ὡς αἱ δύο πλάκες τοῦ Νόμου, διὰ νὰ ὑπενθ- μίζουν εἰς ἡμᾶς καὶ τὰς ἐπερχομένας γενεὰς τὴν ἣν ἔχ- μεν ἱερωτάτην ὑποχρέωσιν νὰ σεβασθῶμεν τὸ θέλη- τοῦ Θεοῦ καὶ Ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ὑπῆρξαν οἱ πρωτοπόρ- καὶ σκαπανεῖς καὶ θεμελιωταὶ τοῦ μέλλοντός μας ἐν χώρᾳ ταύτῃ.

Ὡρισμένως δὲ συναγάλλεται μεθ' ἡμῶν σήμερον κ- ἡ ψυχὴ Ἐκείνου, τοῦ ὁποίου τὴν μορφὴν διαφυλάττει Σχολὴ αὕτη ὡς ἱερὰν εἰκόνα, καὶ τοῦ ὁποίου τὸ σῶμ- σφίγγει εἰς τὴν ἀγκάλην της ὡς τὸ πολυτιμότερον ἀπ- κτημά της. Ἡ ψυχή, λέγω, τοῦ ἀειμνήστου προκατόχ- μου Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Μιχαήλ, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴ Ἀκαδημίαν ταύτην ὡς πραγματικὸν ἐνδιαίτημά του ε- τὰς στιγμὰς τῶν πνευματικῶν περισυλλογῶν του καὶ τῶ- εὐγενῶν ὁραματισμῶν του, ὅσον ἀφεώρα τὴν ἐξασφάλ- σιν ἰσχυροτέρας δράσεως διὰ τὴν μελλοντικὴν ἡμῶν ἐξ- λιξιν καὶ ἀνάπτυξιν.

Συναγάλλονται λοιπὸν πάντες μεθ' ἡμῶν σήμερο- καὶ οἱ ἐγγὺς καὶ οἱ μακράν, διότι αἰσθάνονται ἢ δια- σθάνονται τὸν νέον καὶ ζωηρὸν παλμὸν καὶ ρυθμόν, μ- τὸν ὁποῖον ἐμφανίζεται σήμερον ἡ Ἀκαδημία νὰ ἀντ- μετωπίζῃ τὸ μέλλον της. Ἐνθαρρυνομένη μάλιστα ἀπ- τὰς νέας πλέον ἢ γενναιόφρονας ἐκδηλώσεις τῶν Ahep- ans καὶ τῶν Ἀρκάδων, βλέπει ὡς βεβαίαν πλέον τὴ- πλήρωσιν τοῦ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν τρεφομένου ὀνείρου τ- καὶ δι' αὐτὸ ἀποφασιστικῶς θὰ βαδίσῃ πρὸς τὴν ἀκαδη- μαϊκὴν ὁλοκλήρωσιν καὶ ἀπαρτίωσίν της εἰς πρότυπα

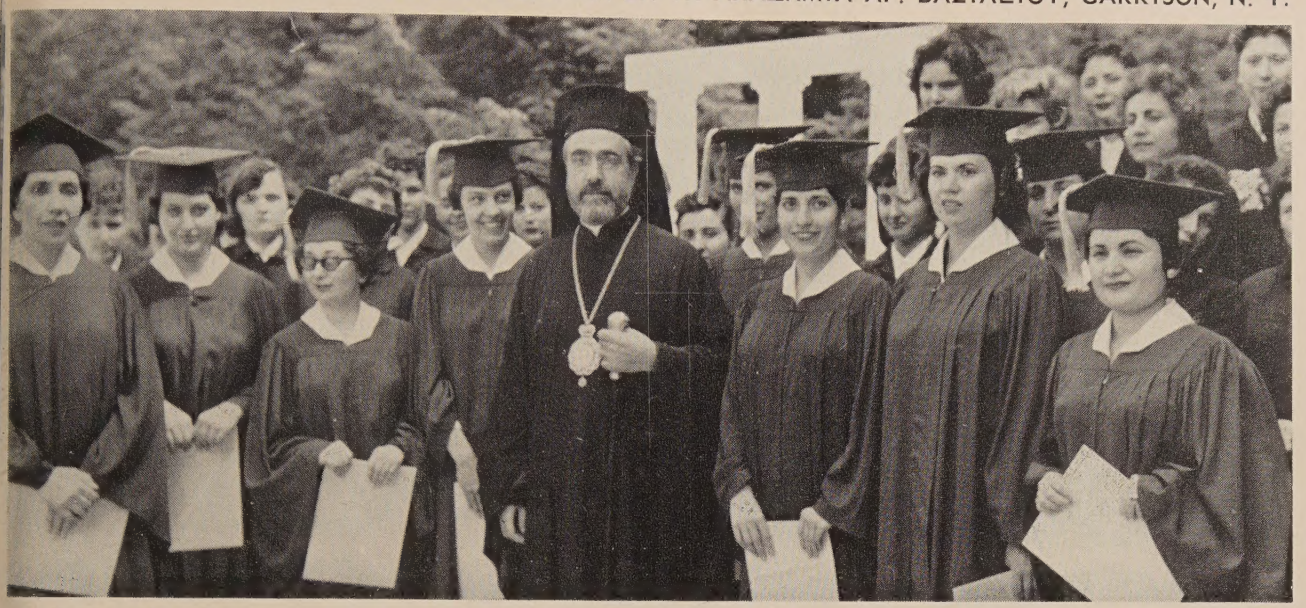

Αἱ ἐφετειναὶ ἀπόφοιτοι τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου πέριξ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, ἅμα τῇ λήψει τῶν Διπλωμάτων αὐτῶν.

ἀνώτερον ἐκπαιδευτήριον, τὸ ὁποῖον θὰ ἀρχίζῃ μὲ τάξεις νηπιαγωγείου, διὰ νὰ ἐπιστέφεται μὲ τάξεις πλήρους κολλεγίου ἢ ἀνεγνωρισμένου διδασκαλείου. Αὐτὸ ἀναγγέλλει σήμερον ἡ Ἀκαδημία, διὰ νὰ συμπληρώσῃ τὰ αἰσθήματα χαρᾶς, εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, ἀπὸ τὰ ὁποῖα διακατέχεσθε.

Γνωρίζομεν βεβαίως οἱ πάντες, ὅτι μία τοιαύτη ὁλοκλήρωσις θὰ ἀπαιτήσῃ χρόνον, νέας ἐγκαταστάσεις, περισσότερον διδασκαλικὸν καὶ ἐργαζόμενον προσωπικόν, πρὸ παντὸς ὅμως ἄλλου θὰ ἀπαιτήσῃ πολλὰς ψυχὰς φλεγομένας ἀπὸ τὰ ἐθνικοθρησκευτικά μας ἰδεώδη, πολλοὺς ὑποστηρικτάς, πολλοὺς φίλους, πολλὴν κατανόησιν, πολλὴν πίστιν καὶ πολλὴν ἀγάπην καὶ στοργήν. Εὐτυχῶς ὑπάρχουν ὅλαι αἱ ἐνδείξεις, ὅτι ἡ Ὁμογένεια ἐν τῷ συνόλῳ της, ἤρχισε νὰ σκέπτηται μὲ περισσοτέραν εὐθύνην καὶ σοβαρότητα τὸν ρόλον καὶ τὴν θέσιν καὶ τὴν ἀξίαν τῆς Ἑλληνορθοδόξου παιδείας εἰς τὴν Κοινοτικήν μας διάρθρωσιν καὶ εἰς πνευματικὴν καὶ πολιτιστικὴν διάπτυξιν τῶν δυνάμεών μας ὡς Ἀμερικανῶν πολιτῶν. Διὰ τοῦτο καὶ εὐχαριστῶ τὸν Θεόν, ὁ Ὁποῖος τὰ πάντα ἐν σοφίᾳ καὶ ἀγαθότητι κατευθύνει.

Ἀγαλλομένῳ λοιπὸν ποδὶ ἦλθον καὶ ἀγαλλομένῃ ψυχῇ χαιρετίζω πάντας ὑμᾶς ἐν τῇ εὐσήμῳ ταύτῃ καὶ ἱστορικῇ ἡμέρᾳ τῆς Σχολῆς. Χαιρετίζω καὶ εὐχαριστῶ τὸν Ἐλλογιμώτατον Διευθυντὴν καὶ τὸ Ἐλλογιμώτατον Διδασκαλικὸν Προσωπικόν. Χαιρετίζω καὶ εὐχαριστῶ τὴν Μητέρα τῆς Σχολῆς: τὴν Φιλόπτωχον. Τὴν Ἐφορείαν τῆς Σχολῆς, τὴν τόσα προσφέρουσαν διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν αὐτῆς. Τοὺς ἐντιμοτάτους Ἡγέτας τῆς κραταιᾶς Ὀργανώσεως Ahepa καὶ πάντα τὰ Μέλη αὐτῆς. Τοὺς συμπαθεστάτους Ἡγέτας τῆς Παναρκαδικῆς καὶ πάντας τοὺς ἀγαπητοὺς Ἀρκάδας. Τὰς «Θυγατέρας τῆς Πηνελόπης» διὰ τὴν πολλὴν στοργήν των πρὸς τὴν Σχολήν.

Χαιρετίζω τέλος μετὰ πατρικῆς ἀγάπης σᾶς, ἀγαπηταὶ ἀπόφοιτοι τοῦ Διδασκαλείου. Ἡ Ἀκαδημία σᾶς προσέφερε τὸ πᾶν, διὰ νὰ προσφέρητε καὶ σεῖς τὸ πᾶν εἰς τὴν Ὁμογένειαν καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸν σχολικὸν καὶ ἐκπαιδευτικόν μας τομέα. Οἱ καθηγηταὶ σᾶς μετέδωκαν ὅ,τι πνευματικὸν ἀπόθεμα θὰ σᾶς ἦτο ἀπαραίτητον διὰ τὸ διδασκαλικὸν ἔργον σας. Χρησιμοποιήσατε καὶ ἀξιοποιήσατέ το. Ὡμίλησαν μὲ εὐθύτητα εἰς τὰς ψυχάς σας, διὰ νὰ δύνασθε καὶ σεῖς μὲ εὐθύτητα νὰ διδάσκητε: μὲ εὐθύτητα Ἑλληνορθοδόξου νοοτροπίας, πίστεως καὶ φρονήματος. Προσεπάθησαν οἱ καθηγηταὶ νὰ συντάξουν ὅλας τὰς δυνάμεις σας, νὰ συνάξουν ὅλας τὰς δυναμικότητάς σας καὶ νὰ τὰς μορφοποιήσουν, διὰ νὰ ἔχητε δύναμιν ψυχῆς εἰς τὸ ἔργον σας. Ἤναψαν μέσα σας τὸ ἱερὸν πῦρ τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν παιδείαν καὶ τὴν Ἑλληνορθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ ἐφύσησαν κάθε πνευματικὸν σπινθῆρα μέσα σας, διὰ νὰ γίνετε λαμπάδες Ἑλληνικοῦ φωτὸς καὶ φωτὸς Χριστοῦ. Λαμπάδα λοιπὸν ἔχουσαι, μεταδώσατε τὸ φῶς σας.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΩΝ

Ἐν συνεχείᾳ, ἀπενεμήθησαν ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου τὰ Διπλώματα εἰς τὰς ἐφετεινὰς ἀποφοίτους τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου, αἵτινες εἶναι αἱ Δίδες: **Μαρία Γκόνου, Δέσποινα Ἰωάννου, Τοῦλα Κεχαγιᾶ, Χαραλαμπία Κυριακάτου, Εὐαγγελία Κωνσταντινίδου, Χαρίκλεια Μαντζώρου, Δωροθέα Ξυραφίδου, Εὐφροσύνη Πηλίου καὶ Ἀγγέλα Σιδέρη.**

Ὅμιλος μαθητριῶν τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου. Παρακολουθοῦν μὲ ἔκδηλον χαρὰν τὴν λαμπρὰν τελετὴν καὶ ὀνειροπολοῦν πότε θὰ ἔλθῃ καὶ ἡ ἰδική των σειρὰ νὰ πάρουν τὰ διπλώματά των . . .

Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Κωνσταντίας κ. Γερμανὸς ἀπένειμε τὰ Ἀπολυτήρια εἰς τὰς ἐφετεινὰς ἀποφοίτους τοῦ Ἡμιγυμνασίου (Junior High School), αἵτινες εἶναι: Ἀλίκη Βασιλείου, Σεβαστὴ Καλαμοτουσάκη, Ἰωάννα Κανέλια, Σοφία Παναγιώτου, Εὐδοκία Σίκαλη καὶ Φανουρία Φίλια. Καὶ εἰς τὰς ἕνδεκα ἀποφοίτους τοῦ Ἑξαταξίου Δημοτικοῦ Σχολείου, αἵτινες εἶναι: Αἰκατερίνη Γούναρη, Μαρία Δήμου, Πολυξένη Κάλας, Ἄρτεμις Καΐκα, Ἀντωνία Μενουδάκου, Μαρία Μουζεκιάρη, Ὀλυμπία Μπούκλη, Ζωὴ Μπουρνουσίγκη, Ἀνδρονίκη Πανουράκη, Ἀντωνία Περγάντη καὶ Μαρία Τριγώνη.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

Ἐν συνεχείᾳ, ἀπενεμήθησαν τὰ κάτωθι βραβεῖα, ἀνερχόμενα εἰς $925.00.

Α΄ Διδασκαλικὸν Κολλέγιον:

1. Ἐφορείας τῆς Ἀκαδημίας $100 (εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Μιχαὴλ) εἰς τὴν τελειόφοιτον Ἀγγέλαν Σιδέρη.

2. Ἐπισκόπου Κωνσταντίας κ. Γερμανοῦ $100 εἰς τὴν φοιτήτριαν Γεωργίαν Πράκα.

3. Κας Καίτης Β. Βλαβιανοῦ, Ἀντιπροέδρου τῆς Ἐφορείας, $100 εἰς τὴν τελειόφοιτον Εὐαγγελίαν Κωνσταντινίδου.

4. Τὸ βραβεῖον τῆς Ἀχέπα $100 εἰς τὴν φοιτήτριαν Ζωὴν Πούλου.

5. Τῆς Φιλοπτώχου τοῦ Καθεδρικοῦ Νέας Ὑόρκης $50 (εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου πατρὸς Βασιλείου Εὐθυμίου) εἰς τὴν φοιτήτριαν Νέλην Κουλούση.

6. Τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος» (ἐτησία συνδρομὴ εἰς τὴν ἐφημερίδα) εἰς τὴν φοιτήτριαν Ἐλευθερίαν Καρέλη.

Β΄ Γυμνασιακὸν Τμῆμα:

1. Τὸ πρῶτον βραβεῖον τοῦ Γενικοῦ Προξενε τῆς Ἑλλάδος $50 εἰς τὴν μαθήτριαν Σεβαστὴν Καλ μοτουσάκη.

2. Τὸ βραβεῖον τοῦ Ἀχεπικοῦ Τμήματος Νέας ὁρκης (pen and pencil set) εἰς τὴν μαθήτριαν Ἀ άνναν Κανέλια.

3. Τὸ βραβεῖον τοῦ κ. Γεωργίου Ντάϊμον $100 τὴν μαθήτριαν Φανουρίαν Φίλια.

4. Τὸ βραβεῖον τοῦ Συλλόγου Ὀρφανῶν «Ἐλπ $50 εἰς τὴν μαθήτριαν Ἰωάνναν Λάφλιν.

5. Τὸ βραβεῖον τῆς Δίδος Θέλμας Θεοδώρου, ἀ φοίτου τῆς Ἀκαδημίας, $25, εἰς τὴν μαθήτριαν Βα λικὴν Παπαβασιλείου.

6. Τὸ βραβεῖον τῆς Κοινότητος Newburgh, N. $25 εἰς τὴν μαθήτριαν Δέσποιναν Ἰωσηφίδου.

7. Τὸ βραβεῖον τῶν Ἑλληνίδων Κυριῶν τοῦ Hi land Falls, N. Y., $25 εἰς τὴν μαθήτριαν Ἐλέ Ἀναστασάκου.

Γ΄ Δημοτικὸν Σχολεῖον:

1. Τὸ δεύτερον βραβεῖον τοῦ Γενικοῦ Προξενε τῆς Ἑλλάδος $50 εἰς τὴν μαθήτριαν Μαρίαν Τριγώ

2. Τὸ βραβεῖον τοῦ Ἀχεπικοῦ Τμήματος Νέας ὁρκης $50 εἰς τὴν μαθήτριαν Ὀλυμπίαν Μπούκλη.

3. Τὸ δεύτερον βραβεῖον τοῦ Συλλόγου Ὀρφαν «Ἐλπὶς» $50 εἰς τὴν μαθήτριαν Ἀναστασίαν Καΐ

4. Τὸ βραβεῖον τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότη «Εὐαγγελισμοῦ», Jersey City, N. J., $25 εἰς τὴν μα τριαν Βιολέτταν Μανούσου.

5. Τὸ βραβεῖον τῆς Κας Ι. Φασουλαρίδου $25 (μνήμην τοῦ συζύγου της) εἰς τὴν μαθήτριαν Ἐλέ Μπούνταλη.

Ἀπὸ τὴν θαυμασίαν παράστασιν τοῦ μουσικοῦ δράματος τοῦ Christopher W. Gluck «Ἄλκηστις».

ΤΟ ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ

Μέσα εἰς ἕνα φυσικῶς ἀσύγκριτον, καταπράσινον σκηνικὸν διάκοσμον, ἐν ἁρμονικῇ ἀντιθέσει μὲ τὰ ὑπέρλευκα σκηνικά, ἐπαίχθη ἀπὸ τὴν Χορῳδίαν τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, ἐνισχυμένην ἀπὸ δύο καλλιτέχνιδας, τὸ μουσικὸν δρᾶμα (Α΄ Μέρος) τοῦ Christopher W. Gluck «Ἄλκηστις», δανεισμένον ἀπὸ τὴν ὁμώνυμον τραγῳδίαν τοῦ Εὐριπίδου, κατὰ διασκευὴν τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Μουσικῆς κ. Θ. Μέλλου καὶ κατὰ λαμπρὰν μετάφρασιν εἰς τὴν Νεοελληνικὴν ὑπὸ τῆς Καθηγητρίας Κας Ἀρτέμιδος Φιλ. Ἐμμανουήλ. Ὑπόθεσις τοῦ ἔργου εἶναι ἡ θυσία. Ἡ αὐτοθυσία τῆς βασιλίσσης Ἀλκήστιδος, ἡ ὁποία ἀποφασίζει νὰ θυσιάσῃ τὴν ζωήν της διὰ νὰ σώσῃ τὸν σύζυγόν της βασιλέα Ἄδμητον. Ὑπὸ τὴν διδασκαλίαν καὶ καλλιτεχνικὴν καὶ μουσικὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Θ. Μέλλου, αἱ φοιτήτριαι ἀπέδωσαν μὲ θαυμασίαν δι' ἐρασιτέχνιδας τέχνην, ἁπλότητα καὶ φυσικότητα τοὺς ρόλους των. Μέσα εἰς ἀτμόσφαιραν Δελφικῆς ἀναβιώσεως ἀνέζησαν στιγμὰς ἀρχαίας κλασσικῆς αἴγλης, καὶ ἐχειροκρότησαν θερμότατα τὰς ἐκτελεστρίας αἱ τέσσαρες περίπου χιλιάδες τῶν θεατῶν ποὺ προσῆλθον ἀπὸ διαφόρους πόλεις καὶ πολιτείας — καὶ θὰ προσήρχοντο πολὺ περισσότεροι, ἐὰν ὁ καιρὸς δὲν ἦτο ἄστατος καὶ βροχώδης — διὰ νὰ καμαρώσουν τὸ καύχημα αὐτό, τὴν «κόρην ὀφθαλμοῦ», τῆς Ὁμογενείας, νὰ ἐκδηλώσουν τὴν ἀγάπην των πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν, τὴν στοργήν των πρὸς τὰ παιδιὰ ποὺ στεγάζει, τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τὸν ἱδρυτὴν τῆς Ἀκαδημίας Πατριάρχην μας, τὴν ἐκτίμησίν των πρὸς τὴν Φιλόπτωχον Ἀδελφότητα, τὸν σεβασμόν των πρὸς τὴν μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Μιχαήλ, τὴν ἀφοσίωσίν των πρὸς τὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην των ὅτι ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τῆς Ἀκαδημίας καὶ προαγωγὴν αὐτῆς εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς της.

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΕΦΟΡΕΙΑΣ

Μετὰ τὴν ἡμέραν τῆς Τελετῆς, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐπανειλημμένως προήδρευσε συνεδριῶν τῆς Ἐφορείας τῆς Ἀκαδημίας, ἅπαξ δὲ καὶ μετὰ τοῦ Καθηγητικοῦ Σώματος αὐτῆς, καὶ ἐμελέτησε μετ' αὐτῶν τὰ προβλήματα τῆς Ἀκαδημίας, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι οὔτε ὀλίγα οὔτε εὐκαταφρόνητα. Εἰς τὰ παλαιὰ προβλήματα, προστίθενται καὶ νέα μὲ τὴν ἵδρυσιν καὶ Ὀρφανοτροφείου Ἀρρένων, τὸ ὁποῖον θὰ ἀρχίσῃ λειτουργοῦν ἴσως τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον.

Ἀπὸ τὰ προβλήματα καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἀκαδημίας ποὺ ὑποπίπτουν ἀμέσως εἰς τὴν ἀντίληψιν εἶναι: ἡ ἀνασύνταξις τῆς ἐσωτερικῆς διοργανώσεως, τάξεως καὶ ρυθμοῦ τῆς Ἀκαδημίας μὲ τὰ δύο Ὀρφανοτροφεῖα· ἡ πληρεστέρα διδασκαλία τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης· ἡ τελειοτέρα κατάρτισις τῶν φοιτητριῶν αἱ ὁποῖαι προορίζονται νὰ ὑπηρετήσουν εἰς τὰς Ἑλληνορθοδόξους Κοινότητας ὡς Διδασκάλισσαι, Κατηχήτριαι, Γραμματεῖς καὶ Χοράρχαι (ἄρα πρέπει ἀπα-

ραιτήτως νὰ διδάσκωντια καὶ νὰ ἐξασκῶνται συστηματικῶς εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἡμῶν Μουσικήν)· ἡ πλήρωσις τοῦ μεγάλου χάσματος, τοῦ τόσον ἐπιζημίου κ ε ν ο ῦ τὸ ὁποῖον χαίνει λόγῳ τῆς ἐλλείψεως τῶν τριῶν ἀνωτέρων τάξεων τοῦ Γυμνασίου (High School)· ἡ ἰσοσκέλισις τοῦ Προϋπολογισμοῦ, ὅστις θὰ αὐξηθῇ λίαν αἰσθητῶς μὲ τὴν ἵδρυσιν καὶ Ὀρφανοτροφείου Ἀρρένων. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον ὅλα αὐτὰ ἀποβλέπουν εἰς τὴν βελτίωσιν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν ἐξύψωσιν τῆς Ἀκαδημίας, ἀσφαλῶς θὰ εὕρουν ἀπήχησιν εἰς τὴν μεγάλην καρδίαν τῆς Ὁμογενείας, ἡ ὁποία μὲ τὴν στοργικὴν ἀγάπην της ἐδημιούργησε τὸ μοναδικὸν καὶ πολύτιμον διὰ τὴν ζωήν της Ἵδρυμα τοῦτο, μὲ αὐτὴν τὸ περιβάλλει καὶ εἶναι πρόθυμος νὰ προβῇ εἰς πᾶσαν δυνατὴν θυσίαν ὑπὲρ τῆς Ἀκαδημίας. Ἡ φιλανθρωπία μας ἂς στραφῇ περισσότερον ἐνεργὸς πρὸς τὰ Ὀρφανοτροφεῖα τῆς Ἀκαδημίας. Αἱ ὑποτροφίαι αἱ ὁποῖαι δίδονται εἰς τόσα ἄλλα πρόσωπα, ἂς δίδωνται ἐν μέρει καὶ εἰς μερικὰς ἀποφοίτους τῆς Ἀκαδημίας, ποὺ προορίζονται νὰ ὑπηρετήσουν τὴν Ὁμογένειαν. Αἱ Ὀργανώσεις μας ἂς μιμηθοῦν τὸ λαμπρὸν καὶ ἄξιον πάσης ἐξάρσεως παράδειγμα τῆς Ἀχέπα καὶ τῆς Παναρκαδικῆς. Ἐνισχύουσαι τὴν Ἀκαδημίαν, ἐνισχύουν τὴν Ὁμογένειαν.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΝ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Ὡς κατακλεῖδα τῆς λαμπρᾶς ταύτης τελετῆς τῆς Ἀκαδημίας, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, μεταδίδων τὴν χαρὰν Αὐτοῦ καὶ ὁλοκλήρου τῆς Ὁμογενείας, ἀπέστειλε τὸ κάτωθι τηλεγράφημα πρὸς Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα:

Garrison, N. Y., 14 Ἰουνίου 1

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην
Κύριον Κύριον Ἀθηναγόραν.

Σήμερον Κυριακὴν τῶν Ἁγίων Πατέρων, συν ζοντες τὴν παράδοσιν τῶν Πατέρων τοῦ Γένους καὶ Ἐκκλησίας, κατὰ Θείαν Λειτουργίαν προσηυχήθημεν πὲρ ὑγείας τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος τῆς περὶ Αὐτὴν Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου. Μετὰ Θείαν Λειτουργίαν ἐτελέσαμεν Τρισάγιον ἐπὶ τοῦ τά τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Μιχαήλ. Κατ Ἁγιασμοῦ ἐπὶ τῇ παραδόσει εἰς χρῆσιν περατωθέν "Ahepa Hall for Boys," ἠὐλογήσαμεν ἐκσκαφὴν θε λίων νέου κτιρίου παραδόσεων, προσφερομένου ὑπὸ «Ἀχέπα», καὶ Γυμναστηρίου δωρουμένου ὑπὸ τῆς Π αρκαδικῆς, ὁλικῆς ἀξίας ἄνω τῶν 300 χιλιάδων δολ ρίων. Πάντα ταῦτα ἐν ὑπερόχου ὡραιότητος τελετῇ ἐ τάσεων Ἀκαδημίας Ἁγίου Βασιλείου, παρουσίᾳ χιλ δων εὐλαβῶν Χριστιανῶν.

Βαθυσεβάστως,
† Ἀρχιεπίσκοπος ΙΑΚΩΒΟΣ

ΤΟ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΓΡΑΜΜ

† Α Θ Η Ν Α Γ Ο Ρ Α Σ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθ ναγόρας, ἐπιστέφων τὰ λαμπρὰ ἔργα καὶ ἀποτελ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗΝ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, GARRISON, N. Y

Ἄλλαι σκηναὶ ἀπὸ τὴν αὐτὴν θαυμασίαν ἐκτέλεσιν ὑπὸ τῆς Χορῳδίας τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου.

ματα τῆς Ἡμέρας τῆς Ἀκαδημίας, ἀπέστειλε τὸ κάτωθι Σεπτὸν συγχαρητήριον Πατριαρχ. Γράμμα:

Ἀριθμ. Πρωτ. 298. ,αῳνθ' Ἰουνίου κδ'.

Ἱερώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου, ὑπέρτιμε καὶ ἔξαρχε Ὠκεανῶν Ἀτλαντικοῦ τε καὶ Εἰρηνικοῦ, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Ἰάκωβε, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Ἐκ τοῦ τηλεγραφήματος τῆς ὑμετέρας ἀγαπητῆς Ἱερότητος, ἐν συνεδρίᾳ τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου ἀναγνωσθέντος, μετὰ πολλῆς χαρᾶς ἐπληροφορήθημεν περὶ τῆς τελεσθείσης πανηγυρικῆς τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων Θείας Λειτουργίας ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, τῆς ἀναγνώσεως Τρισαγίου ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Μιχαήλ, τῆς καθόπιν Ἁγιασμοῦ παραδόσεως εἰς χρῆσιν τοῦ διὰ τοὺς ξένους κτιρίου τῆς ΑΧΕΠΑ καὶ περὶ τῆς εὐλογίας τῆς ἐκσκαφῆς θεμελίων νέου κτιρίου παραδόσεων, προσφερομένου ὑπὸ τῆς ΑΧΕΠΑ, καὶ Γυμναστηρίου δωρουμένου ὑπὸ τῆς Παναρκαδικῆς Ὁμοσπονδίας.

Ἐκφράζομεν ἐπὶ πᾶσι τούτοις τὰ θερμὰ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας συγχαρητήρια τῇ τε ὑμετέρᾳ φίλῃ Ἱερότητι, τῇ Ὀργανώσει ΑΧΕΠΑ, τῇ Παναρκαδικῇ Ὁμοσπονδίᾳ, τοῖς διδάσκουσι καὶ διδασκομένοις ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ καὶ πάσῃ τῇ προσφιλεῖ ἡμῖν αὐτόθι Ὁμογενείᾳ, εὐχόμενοι ἀπὸ καρδίας ὑπὲρ ταχείας συντελέσεως τῶν ἀρχομένων νέων κτιρίων καὶ ὑπὲρ προαγωγῆς ἐν παντὶ τοῦ εὐσεβοῦς αὐτόθι Πληρώματος.

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ τῆς ὑμετέρας φίλης Ἱερότητος.

† Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς

ΤΟ ΣΕΠΤΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Ὡσαύτως πρὸς τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἀκαδημίας κ. Ξ. Διαμαντόπουλον ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἔστειλε τὸ κατωτέρω γράμμα:

† ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 209. ,αῳνθ' Ἰουνίου γ'.

Ἐλλογιμώτατε κύριε Ξενοφῶν Διαμαντόπουλε, Διευθυντὰ τῆς ἐν Γκάρρισον Νέας Ὑόρκης Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, τέκνον ἐν Κυρίῳ λίαν ἀγαπητὸν τῆς ἡμῶν Μετριότητος, χάρις εἴη τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐντιμότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Μετὰ πολλῆς χαρᾶς ἐκ τοῦ ἀπὸ ιστ' τοῦ λήξαντος μηνὸς γράμματος τῆς ὑμετέρας ἀγαπητῆς Ἐλλογιμότητος ἐπληροφορήθημεν μετὰ τῆς περὶ ἡμᾶς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, ὅτι ἐφέτος ἡ ἐπὶ τῇ λήξει τῶν μαθημάτων τοῦ ἔτους εἰθισμένη τελετὴ γενήσεται τῇ Κυριακῇ, ιδ' τοῦ μηνός.

Πηγάζει δ' ἡ χαρὰ ἡμῶν αὕτη ἐκ τῆς ὅλως ἰδιαιτέρας ἀγάπης καὶ στοργῆς δι' ἧς περιβάλλομεν τὴν Ἀκαδημίαν, ἐκτιμῶντες βαθύτατα τὸ σπουδαῖον ἔργον, ὅπερ αὕτη ἐπωμίσθη καὶ ἐπιτυχῶς διεξάγει, καταρτίζουσα καὶ τιθεῖσα εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς τὰς ἀφωσιωμένας εἰς τὴν ὑψηλὴν αὐτῶν ἀποστολὴν σκαπανεῖς τῶν γραμμάτων, τὰς ἀγωνιζομένας μεθ' ἱεροῦ ζήλου πρὸς διατήρησιν τῆς προγονικῆς πίστεως καὶ γλώσσης καὶ ἀρετῆς μεταξὺ τοῦ προσφιλοῦς τῇ Μητρὶ Ἐκκλησίᾳ Ὀρθοδόξου ὁμογενοῦς ἐν Ἀμερικῇ Πληρώματος. Πεποίθαμεν ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο ἡ Ἀκαδημία μέλλει ἵνα ἐπιτελῇ ὁλονὲν πληρέστερον, καταλλήλως ἐνισχυομένη καὶ καθοδηγουμένη ὑπὸ τοῦ νέου Ἱερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου καὶ προσφιλοῦς ἡμῖν ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ κ. Ἰακώβου, ὃς ἀπὸ μακρᾶ ἔτη ἐν ὑμῖν ἀνατραφεὶς καὶ καλῶς εἰδὼς τὰς ἀνάγκας τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἐμπιστευθέντος αὐτῷ χριστωνύμου πληρώματος μέλλει μεριμνᾶν καὶ περὶ τοῦ Ἱδρύματος ὑμῶν τὰ προσήκοντα καὶ συντείνοντα εἰς προαγωγὴν καὶ ἐπάνθισιν αὐτοῦ.

Παριστάμενοι νοερῶς ἐν μέσῳ ὑμῶν κατὰ τὴν εὔσημον ταύτην τελετήν, συγχαίρομεν ἐγκαρδίως πάντας τοὺς ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ διδάσκοντας καὶ διδασκομένας ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ καὶ καρποφόρῳ τοῦ σχολικοῦ ἔτους λήξει καὶ ἀπονέμοντες πᾶσιν ὁλόθυμον τὴν Πατριαρχικὴν ἡμῶν εὐλογίαν, τὰ κράτιστα αἰτούμεθα παρὰ Θεοῦ, Οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ τῆς ὑμετέρας ἀγαπητῆς Ἐλλογιμότητος καὶ πάντων. Μετ' ἀγάπης πατρικῆς,

† Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης

ΤΟ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΟΝ ΛΕΥΚΩΜΑ

Αἱ Φοιτήτριαι τοῦ Κολλεγιακοῦ Τμήματος τῆς Ἀκαδημίας ἐξέδωκαν ὡραιότατον Ἀναμνηστικὸν Λεύκωμα ἐξ 88 σελίδων, εἰς τὸ ὁποῖον διαζωγραφεῖται μὲ κείμενα καὶ ὡραιοτάτας εἰκόνας ἡ ὅλη ζωὴ καὶ δρᾶσις τῆς Ἀκαδημίας. Ἐκ τοῦ Λευκώματος τούτου ἐρανιζόμεθα τὰ κάτωθι κείμενα:

Ο ΔΙΕΥΘ. κ. Ξ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ ζωὴ ἔχει τοὺς σταθμοὺς καὶ τὰ ὀρόσημά της. Ἡ ἀποφοίτησίς σας ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τοὺς σημαντικωτέρους σταθμοὺς τῆς ζωῆς σας. Σταθμὸ καὶ ξεκίνημα μαζί. Μέχρι τὴ στιγμὴ αὐτὴ σὰν μέλισσες ἐργατικὲς ἀπεμυζήσατε ὅ,τι ὡραῖο καὶ ὑψηλὸ καὶ μεγάλο δίνει ἡ μελέτη, ἡ σπουδή, ἡ μόρφωσι. Ἐχαλκεύσατε ἕνα ὑπέροχο ὁπλισμὸ γιὰ ἕνα τοῦτ' αὐτὸ ἱεραποστολικὸ ἔργο. Τώρα καλεῖσθε νὰ προσφέρετε. Νὰ ἀξιοποιήσετε τοὺς θησαυροὺς τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδιᾶς σας. Νὰ χρησιμοποιήσετε τὸν ὁπλισμό σας στὸν ἱερὸ ἀγῶνα γιὰ τὴν διαιώνισι τῆς προγονικῆς μας γλώσσης. Νὰ μετουσιώσετε τοὺς ὁραματισμούς σας σὲ γόνιμο πρᾶξι. Τὴν στιγμὴ αὐτὴ ποὺ περνᾶτε τὸ σημαντικὸ αὐτὸ ὀρόσημο τῆς ζωῆς σας, σᾶς συνοδεύει εἰλικρινὴς καὶ ἀφειδώλευτη ἡ ἀγάπη μας καὶ ἡ πίστις μας ὅτι θὰ φανῆτε ἀντάξιες τῶν προσδοκιῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, τῆς Ὁμογενείας, τῆς Σχολῆς μας.

Ο ΣΕΒ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΠΑΤΡΙΚΩΣ ΟΜΙΛΩΝ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΤΡΟΦΙΜΟΥΣ

Εἶμαι πολὺ συγκινημένος τὴν στιγμὴν αὐτήν. Οἱ ἐκδηλώσεις καὶ τὰ λόγια σας μοῦ ἔκαμαν βαθειὰ ἐντύπωση. Πράγματι, σεῖς καλεῖσθε νὰ ἐπιτελέσετε ἕνα πολὺ μεγάλο ἔργο. Ἔχετε μία ὑψηλὴ ἀποστολή. Ἐσεῖς θὰ εἶσθε τὸ πραγματικὸ φῶς τῆς ὁμογενείας. Χάρις στὸ ἔργο σας — στὸ ὑψηλὸ ἔργο τῆς διδασκαλίσσης — θὰ ὑπηρετήσετε μὲ ἐνθουσιασμὸ τὰ ἰδανικὰ τῆς φυλῆς μας, θὰ διαδώσετε καὶ θὰ καλλιεργήσετε στὰ παιδιὰ τὴν πίστη στὴν θρησκεία τῶν Πατέρων μας καὶ θὰ κρατήσετε ζωντανὲς τὶς πλούσιες παραδόσεις στὴ μεγάλη τούτη χώρα. . . . Μοῦ εἴπατε ὅτι θὰ προσεύχεσθε δι' ἐμέ. Οἱ προσευχὲς αὐτὲς μοῦ εἶναι ἀπαραίτητες γιὰ τὴν ἐκτέλεση τοῦ ἔργου μου. Θὰ μοῦ δίνουν οἱ προσευχές σας δύναμη, κι' ἐγὼ μὲ τὴν σειρά, ἀντλῶντας δύναμη ἀπὸ τὸν Θεό, θὰ παρακολουθῶ καὶ θὰ βοηθῶ πάντοτε τὸ ἔργο τοῦ ἱδρύματος αὐτοῦ μὲ ἀγάπη καὶ μὲ ζωηρὸ ἐνδιαφέρον.

[Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ λόγου τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου κατὰ τὴν πρώτης ἐπίσκεψίν του εἰς τὴν Ἀκαδημίαν]

Ὁ ἐκ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Κολλεγίου τῆς Ἀκαδημίας κ. Φίλ. Δ. Ἐμμανουὴλ, ὁ καὶ εἰσηγητὴς τῆς τελετῆς.

Ο ΚΑΘΗΓ. κ. ΦΙΛ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Θερμὰ συγχαρητήρια μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἀποφοιτήσεώς σας ἀπὸ τὸ Διδασκαλικὸ Κολλέγιο. Τὸ δίπλωμά σας, καρπὸς μιᾶς τόσο εὐγενικῆς καὶ τόσο ἐντατικῆς προσπάθειας, σᾶς δίνει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ προνόμιο μαζὶ νὰ καταταχθῆτε στὴν ὑποβλητικὴ ὁμάδα τῶν Ἀμερικανῶν ἐκπαιδευτικῶν, οἱ ὁποῖοι κρατοῦν στὰ χέρια τους τὴν μεγαλύτερη ὑπόθεση τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἑλληνισμοῦ — τὴν ἔνταξη τῶν παιδιῶν του στὰ πλαίσια τῶν παραδόσεών μας. Θὰ σᾶς παρακολουθοῦμε στὸ ἔργο σας μὲ πολλὴ ἀγάπη καὶ μὲ ἀδιάπτωτο τὸ ἐνδιαφέρον. Θὰ κάμετε, εἶμαι βέβαιος, τὸ καλύτερο καὶ θὰ δικαιώσετε τὶς ἐλπίδες ὅλων.

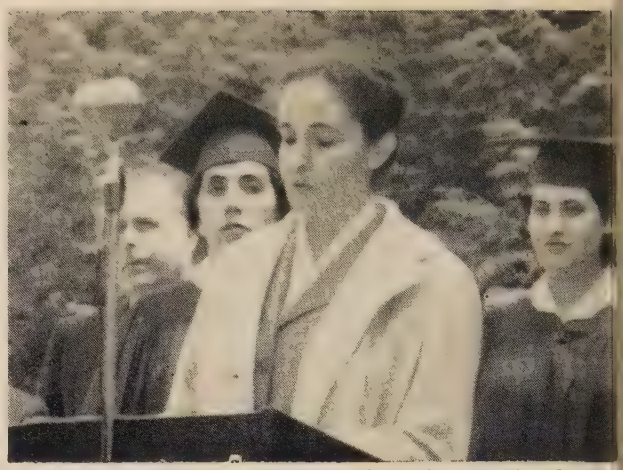

Ἡ καθηγήτρια τοῦ Κολλεγίου τῆς Ἀκαδημίας Κα Ἄρτεμις Φ. Ἐμμανουήλ.

Η ΚΑΘΗΓ. Κα ΑΡΤ. Φ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Congratulations and sincere wishes. The diploma which you have been granted opens the road towards one of the noblest missions: the mission to keep alive and in action all those values which constitute the Hellenic tradition. Familiar, now, with the content, form and power of the Faith of our Forefathers, with the Greek culture, with the American way of life, with the science of education in general, and with our special problems here, you start your professional life adequately equipped. I am sure that you will never cease improving and enriching all those traits which characterize the teacher of the Greek-American Community. Once more, I wish you all good luck, success and happiness.

ΑΙ ΑΠΟΦΟΙΤΟΙ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΥΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΟΤΗΤΑ

Σεβασμιώτατε,

Εἴμεθα ἐξαιρετικὰ εὐτυχεῖς, διότι ἔχομε τὴν εὐκα
ρία νὰ σᾶς ἔχωμε μεταξύ μας τὴν στιγμὴ αὐτή. Σ
πρόσωπό σας βλέπομε τὸν πνευματικό μας πατέρα κ
τὸν ἐμπνευσμένο ἀρχηγὸ τῆς Ἐκκλησίας μας, ποὺ
κλήθη ἀπὸ τὴν Θεία Πρόνοια νὰ ὁδηγήσῃ τὴν Ὁμογ
νεια τῆς Ἀμερικῆς στὰ ὑψηλά της πεπρωμένα.

Ὅλες ἐμεῖς οἱ φοιτήτριες, οἱ ὁποῖες ἑτοιμαζόμασ
γιὰ τὸ τόσο ὑπεύθυνο ἔργο τῆς διδασκαλίσσης, οἱ
ποῖες θὰ πάρωμε στὰ χέρια μας τὸ μεγάλο ἔργο τ
ἐντάξεως τῶν παιδιῶν στὰ ὡραῖα πλαίσια τῆς πίστε
τῶν πατέρων καὶ στὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα, ὅλες ἐμε
οἱ φοιτήτριες, ἐπαναλαμβάνω, ἐξασφαλίζομε μὲ τ
παρουσία σας στὴν Ἀμερικὴ τὸν ἀρχηγό μας, τὸν συ
παραστάτη μας, τὸν πολύτιμο φίλο καὶ προστάτη τ
Ἑλληνικῆς Παιδείας.

Σεβασμιώτατε, νοιώθομε τὴν στιγμὴ αὐτὴ καὶ χ
ρούμενες καὶ ὑπερήφανες. Σᾶς καλωσορίζομε μὲ ὅλ
μας τὴν ψυχὴ καὶ ἀπὸ τὴν καρδιά μας θὰ ὑψώνοντ
θερμὲς πάντοτε οἱ προσευχές μας στὸν Θεό, νὰ σᾶς δ
δῃ ὑγεία, χαρὰ καὶ δύναμη, γιὰ νὰ φέρετε σὲ αἴσιο π
ρας τὴν μεγάλη σας ἀποστολή.

Σεβασμιώτατε, ζητοῦμε μὲ βαθύτατο σεβασμὸ τ
πατρικὲς σας εὐλογίες. ΑΙ ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΟΙ

ΤΟ ΕΤΗΣΙΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΟΥ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΥΡΟΥ ΜΙΧΑΗΛ

Ἐπὶ τῇ συμπλώσει ἔτους ἀπὸ τῆς εἰς Κύριον ἐκδημίας τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κυροῦ Μιχαήλ, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος ἀπέλυσεν εἰδικὴν Ἐγκύκλιον (δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ τεῦχος Ἰουλίου τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ» καὶ εἰς τὸν Τύπον) περὶ τελέσεως πανδήμου Μνημοσύνου εἰς ὅλους τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου, προέστη τοῦ ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος, Νέας Ὑόρκης, μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς, 12ης Ἰουλίου ἐ. ἔ., τελεσθέντος Μνημοσύνου, εἰς τὸ ὁποῖον παρέστησαν αἱ Προξενικαὶ Ἀρχαί, Ἀντιπροσωπεῖαι καὶ πλῆθος Ὁμογενῶν, ἐξεφώνησε τὸν κάτωθι δημοσιευόμενον ἐπιμνημόσυνον λόγον, καὶ ἐτέλεσε, τῇ 13ῃ Ἰουλίου ἐ. ἔ., Τρισάγιον ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Τάφου τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Μιχαήλ, συμπροσευχηθέντων μετ' Αὐτοῦ καὶ τῶν εὐλαβεστάτων Ἱερέων τῆς Α' Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας, τῆς Ἐφορείας, τοῦ Διευθυντοῦ, τῶν τροφίμων τῆς Ἀκαδημίας καὶ εὐαρίθμων Χριστιανῶν. Ἐπὶ τοῦ προσωρινοῦ τάφου τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Μιχαήλ, γεννηθέντος τῇ 27ῃ Μαΐου 1892 καὶ ἐκδημήσαντος πρὸς Κύριον τῇ 13ῃ Ἰουλίου 1958, κατόπιν ἐννεαετοῦς εὐλογημένης Ποιμαντορίας, εἶναι ἐγκεχαραγμένον,

Ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. κ. Ἰάκωβος τελῶν τὸ Τρισάγιον ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἀειμνήστου προκατόχου Αὐτοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κυροῦ Μιχαήλ.

μετὰ τῶν ὡς ἄνω στοιχείων, καὶ τὸ κάτωθι χωρίον τῆς Ἁγίας Γραφῆς:

«Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῇ καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀποθνήσκει· ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ Κυρίῳ ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀποθνήσκομεν. Ἐάν τε οὖν ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου ἐσμέν». (Ρωμ. ιδ' 7-8)

ΤΟ ΣΕΠΤΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΓΡΑΜΜΑ

Ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας ἀπέστειλε τὸ κάτωθι Σεπτὸν Γράμμα, ἐπὶ τῇ τελέσει τοῦ Μνημοσύνου τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Μιχαήλ:

† ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Ἱερώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου, ὑπέρτιμε καὶ ἔξαρχε Ὠκεανῶν Ἀτλαντικοῦ τε καὶ Εἰρηνικοῦ, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Ἰάκωβε, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Πληροφορηθέντες ἐκ τῆς εὐγενικῆς ἐγκυκλίου τῆς ὑμετέρας λίαν ἡμῖν ἀγαπητῆς Ἱερότητος ὅτι θέλει τελέσῃ αὕτη μνημόσυνον ἐπὶ τῇ πρώτῃ ἐπετείῳ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς, κυροῦ Μιχαήλ, προτρεπόμεθα αὐτὴν ὅπως κατὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον τελετὴν ἐκφράσῃ πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον Πλήρωμα τά τε τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ τὰ προσωπικὰ ἡμῶν αἰσθήματα ὡς καὶ τὴν εὐχὴν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου.

Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ τῆς ὑμετέρας λίαν ἡμῖν ἀγαπητῆς Ἱερότητος.

† Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
,αϡνθ' Ἰουλίου β'.

Ο ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ Κου Κου ΙΑΚΩΒΟΥ
(Ἀπόσπασμα)

Ἡ διακονία ἡμῶν τῶν κληρικῶν εἰς τοῦτο συνίσταται: (α) Εἰς τὴν συνειδητοποίησιν ἐπὶ πλέον καὶ πλέον τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐξαρτήσεως ἡμῶν παρὰ τοῦ σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Κέντρου· καὶ (β) εἰς τὴν ἀναφιέρωσιν ἡμῶν καὶ εἰς τὴν στενωτέραν σύνδεσιν ἡμῶν πρὸς τὰ ἰδεώδη, τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν διδασκαλίαν τῆς πατρώας ἡμῶν παραδόσεως.

Τῆς παραδόσεως ταύτης συνεχιστὴς ἐκ τῶν ἰσχυροτέρων καὶ καλλιεργητὴς ἐνθουσιώδης καὶ ἀκάματος ὑπῆρξε καθ' ὅλην τὴν ἐννεαετῆ αὐτοῦ ποιμαντορίαν ὁ ἀείμνηστος προκάτοχος ἡμῶν, ὁ Θεόπνευστος τῷ ὄντι Ἀρχιεπίσκοπος καὶ στοργικὸς πατὴρ πάντων κυρὸς Μιχαήλ, τοῦ ὁποίου καὶ τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον σήμερον ἐπιτελοῦμεν. Τὸ πρόσωπον καὶ τὸ ἔργον του ἐμφανίζεται καὶ θὰ ἐμφανίζηται ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς μὲ μεγαλυτέραν λαμπρότητα καὶ αἴγλην. Ἡ προσωπικότης του ὑπῆρξεν ὄχι ἁπλῶς ἀδιάβλητος, ἀλλὰ ἀνωτέρα. Ὑπῆρξε προσωπικότης πνευματικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀνδρὸς μὲ ἀνώτερον χριστιανικὸν βίωμα. Δι' αὐτὸ καὶ τὸ ἔργον του φέρει τὴν σφραγῖδα τῆς εἰλικρινοῦς καὶ ἀπολύτως εὐσυνειδήτου καὶ ἐν πνεύματι Χριστοῦ ἀντιμετωπίσεώς του.

Μεταξὺ τῶν ἐπιτευγμάτων του ἐκείνων, εἰς τὰ ὁποῖα εὑρίσκει τὴν πλήρη δικαίωσίν της ἡ ἀνωτέρω βεβαίωσις, εἶναι καὶ ἡ προβολὴ τῆς Ὀρθοδοξίας μας διὰ τῶν ἰδικῶν του συγγραμμάτων καὶ ἄρθρων καὶ ἐκδόσεων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὡς καὶ ἡ ἀνύψωσις τῆς Ἐκκλησίας μας εἰς «μείζονα θέσιν» ἢ major faith, παρ' εἰκοσιεπτὰ τοὐλάχιστον πολιτειῶν τῆς Ἀμερικανικῆς ἡμῶν Συμπολιτείας.

Δι' ὅλης τῆς τετιμημένης καὶ καρποφόρου ποιμαντορίας του εἰς ἓν ἀπέβλεπεν: εἰς τὸ πῶς νὰ ἐνσταλάξῃ περισσοτέραν πίστιν εἰς τὰς καρδίας μας καὶ εἰς τὸ πῶς νὰ μᾶς ὁδηγῇ εἰς ἀνώτερα ὁλοὲν ἐπίπεδα πνευματικῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς καὶ ἀναστροφῆς. Διότι τίποτε δὲν μᾶς ἀναδεικνύει ὡς Ὀρθοδόξους τόσον, ὅσον ἡ πνευματικότης, ὅσον τὸ ζῆν καὶ περιπατεῖν ἐν πνεύματι. Τὸ στοιχεῖον τοῦτο τῆς πνευματικότητος προσεπάθησε νὰ τὸ ἐνσωματώσῃ — θὰ ἔλεγον — εἰς τὴν ζωὴν τῆς νέας ἡμῶν γενεᾶς, τὴν ὁποίαν καὶ ἰδιαιτέρως ἠγάπησε.

Πολλὰ ἴσως δύνανται νὰ συμβάλουν, ἐκεῖνο ὅμως, τὸ ὁποῖον πράγματι θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐπιβίωσιν καὶ διαιώνισιν τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως καὶ Ἐκκλησίας, εἶναι τὸ σύνθημα, τὸ ὁποῖον καὶ ἐχάραξε διὰ τὴν νέαν ἡμῶν γενεὰν ὁ ἀείμνηστος μὲ τὰς λέξεις: "Live Your Orthodox Faith." Δὲν εἶναι εὔκολον ἐγχείρημα. Εἶναι ἴσως τὸ δυσκολώτατον, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ ἕνα τοιοῦτον σύνθημα ἐπιβάλλει καὶ ὑποχρεοῖ τὸν ἀκολουθοῦντα εἰς αὐτοσεβασμὸν καὶ αὐτοπειθαρχίαν καὶ ἓν εἶδος νεκρώσεως πρὸς τὸν ἔξω κόσμον καὶ τὰς ἐπιρροάς του.

Τοιοῦτος ὅμως ὑπῆρξεν ὁ ἴδιος: λιτός, πνευματικός, ἀσκητικός, πεφωτισμένος, φέρων τὴν νέκρωσιν ἐν τῷ σώματί του, λευκὸς κατά τε τὸ ἦθος καὶ τὴν μορφήν, μὲ ἀπεριόριστον δύναμιν νὰ ἐμπνέῃ καὶ νὰ μεταποιῇ τὴν ἀτμόσφαιράν του εἰς ἀτμόσφαιραν ἱερῶν ἐμπνεύσεων. Ἡ μονιμωτέρα δὲ — ἐὰν ἐπιτρέπηται νὰ χρησιμοποιηθῇ τοιοῦτος ὅρος — ἀτμόσφαιρα ἱερῶν ἐμπνεύσεων, ὑπῆρξεν ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς ἐν Salt Lake City Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ προσέδωκε τὴν τελευταίαν του ἀναλαμπήν: τὴν ἀναλαμπὴν τῆς ἀφοσιώσεώς του εἰς τὸ καθῆκον μέχρι θανάτου.

Η ΠΑΝΑΓΙΑ

Ὁ Αὔγουστος εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν μὴν τῆς Παναγίας. Ἀρχίζει μὲ τὰς κατανυκτικὰς Παρακλήσεις τῆς Θεομήτορος, μᾶς προετοιμάζει διὰ τὴν μεγάλην Θεομητορικὴν ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, καὶ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς Ἑορτῆς, τῇ 23ῃ Αὐγούστου, ἡ ὁποία κοινῶς λέγεται «Τὰ Ἐννημέρια τῆς Παναγίας».

Διὰ τὴν Παναγίαν ἔχει συντεθῇ ἡ πλουσιωτέρα καὶ ὑψηλοτέρα Ὑμνογραφία, ἀπὸ τοὺς Ἁγίους Πατέρας καὶ Ὑμνογράφους τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, εἰς τὴν ἀθάνατον Ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Καὶ μετεφράσθησαν ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἀσύγκριτοι Ὕμνοι καὶ αἱ Ὠδαὶ εἰς ὅλας τὰς γλώσσας εἰς τὰς ὁποίας ὑμνεῖται ἡ Θεομήτωρ.

Ἡ Παναγία εἶναι δι' ἡμᾶς τοὺς Ἑλληνορθοδόξους ὄχι μόνον ἡ Πάναγνος Κόρη καὶ Παρθενομήτωρ καὶ Θεοτόκος, ἀλλὰ καὶ ἡ Ὑπέρμαχος Στρατηγός, ἡ Σκέπη τῶν Πιστῶν, ἡ Προστάτρια τοῦ Γένους ἡμῶν, ἡ ἀεὶ Μεσιτεύουσα διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν παρὰ τῷ Υἱῷ Της καὶ Θεῷ ἡμῶν. Εἶναι, προσέτι, ἡ «Δέσποινα τοῦ Κόσμου», ἡ Μητέρα ὅλων τῶν Χριστιανῶν, εἰς τὴν ὁποίαν «πάντες μετὰ Θεὸν καταφεύγομεν».

Διὰ νὰ τιμήσωμεν τὴν μνήμην τῆς Παναγίας, ἂς προετοιμασθῶμεν ἀξίως διὰ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὰς ἑσπερινὰς Παρακλήσεις, διὰ τῆς νηστείας καὶ προσευχῆς, διὰ τῆς Ἐξομολογήσεως καὶ τῆς Θείας Κοινωνίας. Οὕτω θὰ τιμήσωμεν μὲ τὸν καλλίτερον τρόπον τὴν μνήμην τῆς Προστάτιδος ἡμῶν Παναγίας.

Παρῆλθεν ἔτος ἔκτοτε. Θὰ παρέλθουν καὶ ἄλλα. Ὅλα ὅμως θὰ ἐξαγγέλλουν ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔργον τοῦ ἀοιδίμου Ποιμενάρχου, ὁ ὁποῖος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκεν ὑπὲρ τῶν προβάτων αὐτοῦ. Ἀπὸ τὰ ὑψώματα τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου τὰ ὁποῖα ἐθεώρει ὡς θεῖα σκηνώματα, ἡ φωνή του θὰ ἐνώνηται μὲ τὰς πνοὰς τῶν ἀνέμων, καὶ ἡ ρέουσα καὶ ἀείζωος πίστις του θὰ ἐνώνηται μὲ τοῦ ποταμοῦ Hudson τὰ ὁρμήματα, διὰ νὰ μεταδίδουν τὸ μήνυμά του καὶ τὴν ἐντολήν του καὶ τὰς ὑποθήκας του εἰς ἐμὲ καὶ εἰς ὑμᾶς.

Οἱ τάφοι δὲν εἶναι μνημεῖα ἢ μνήματα, εἶναι σήματα ὅπως ἐλέγοντο εἰς τὴν ἀρχαιότητα. Σῆμα εἶναι καὶ ὁ τάφος τοῦ σεπτοτάτου Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Μιχαήλ. Σῆμα, τὸ ὁποῖον ἐπισημαίνει τὴν ἔννοιαν τοῦ καθήκοντος δι' ἡμᾶς. Τοῦ καθήκοντος ὄχι ἁπλῶς νὰ ἀποθνήσκωμεν ἐν Χριστῷ, ἀλλὰ καὶ νὰ ζῶμεν ἐν παντὶ καὶ πάντοτε ἐν Χριστῷ μὲ καρδίαν καιομένην. Καιομένην ἀπὸ τὴν φλόγα τῆς Ἑλληνικῆς ἡμῶν Ὀρθοδοξίας, ἀπὸ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν Μαρτυρικὴν ἡμῶν Ἐκκλησίαν, καὶ ἀπὸ τὸ εὐγενὲς πάθος νὰ ζῶμεν μὲ φανατισμὸν τὴν πίστιν καὶ τὴν παράδοσιν τῶν Πατέρων ἡμῶν εἰς τὸ ἀκέραιον. Ἄχρι θανάτου.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑΙ ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΕΙΣ, ΑΙ ΟΠΟΙΑΙ ΕΥΚΟΛΑ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΑΝ ΝΑ ΑΠΟΦΕΥΧΘΟΥΝ

Ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Νύσσης Κου ΓΕΡΜΑΝΟΥ

ΕΑΝ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια καὶ Ἱερατικοὶ Προϊστάμενοι εἶχον ὑπ' ὄψει μερικὰ ἁπλᾶ πράγματα, πολὺ γνωστά, δὲν θὰ ἐγίνοντο μερικαὶ παρεξηγήσεις ἀπὸ ἐκείνας ποὺ γίνονται τώρα εἰς μερικὰς Κοινότητάς μας τόσον εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅσον καὶ ἐδῶ εἰς τὴν Ἀμερικήν.

Ἐὰν Ἱερατικοὶ Προϊστάμενοι καὶ Ἐνοριακαὶ Ἐπιτροπαὶ ἐνεβάθυνον εἰς τὰ ἱερὰ καθήκοντά των πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸν πλησίον, δὲν θὰ ἐδημιουργοῦντο προβλήματα. Αἱ κατωτέρω ὑπομνήσεις, αἱ ὁποῖαι στηριζόμεναι ἐπάνω εἰς τοὺς Νόμους τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, θὰ ἠμποροῦσαν, νομίζω, νὰ βοηθήσουν πολὺ διὰ νὰ ἐπικρατῇ ἁρμονία εἰς κάθε ἐνορίαν.

Ἐν πρώτοις, εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ Ἱερεὺς εἶναι πνευματικὸς ἡγέτης τῆς ἐνορίας. Ἡ ἐξουσία του προέρχεται ἀπὸ τὸν Θεόν, διοδομένη εἰς αὐτὸν μέσῳ τοῦ Ἐπισκόπου, ὁ ὁποῖος, μόνος, ἔχει δικαίωμα νὰ διορίζῃ αὐτὸν ἢ νὰ τὸν μεταθέτῃ ἢ νὰ τὸν πειθαναγκάζῃ νὰ ὑποβάλλῃ παραίτησιν ἀπὸ τὰ ἐφημεριακά του καθήκοντα. Ὁ Ἱερεὺς δὲν εἶναι ὑπάλληλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ὅλαι αἱ πρὸς αὐτὸν ἐντολαὶ πρέπει νὰ προέρχωνται ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπόν του ἢ ἀπὸ τὸν νόμιμον αὐτοῦ ἀντιπρόσωπον.

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον ἐκλέγεται ἀπὸ τὴν Κοινότητα διὰ νὰ βοηθῇ τὸν Ἱερέα νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν ψυχικὴν πρόοδον τοῦ ποιμνίου του πρωτίστως. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον δὲν ἠμπορεῖ νὰ δίδῃ λ.χ. ἐντολὴν εἰς τὸν Ἱερέα ὅσον ἀφορᾷ τὸ πῶς καὶ πότε καὶ διὰ ποῖον πρόσωπον θὰ τελέσῃ Θρησκευτικὰς Ἀκολουθίας, ἢ πῶς θὰ ὀργανώσῃ τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον ἢ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Χορῳδίαν ἢ τοὺς ψάλτας, ἢ πῶς θὰ ὀργανώσῃ οἱονδήποτε θρησκευτικὸν πρόγραμμα ἢ ἐκκλησιαστικὴν συγκέντρωσιν. Εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ ζητήματα ὁ Ἱερεὺς λαμβάνει τὰς ὁδηγίας του ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπόν του, πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ εἶναι ὑπεύθυνος.

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ προσλαμβάνῃ Ἱερέα ἢ νὰ ἀπολύῃ αὐτὸν ἢ νὰ καθυστερῇ ἢ νὰ ἐλαττώνῃ τὸν μισθόν του. Τὰ ἑκάστοτε ἀναφυόμενα τυχὸν ζητήματα φέρει εἰς γνῶσιν τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου καὶ ὁ Ἐπίσκοπος, κατόπιν προσεκτικῆς ἐξετάσεως, θὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα, χωρὶς προκατάληψιν. Πολλὰ ζητήματα θὰ ἐλύοντο ἐὰν ἐγκαίρως ἐφέροντο εἰς γνῶσιν τοῦ Ἐπισκόπου.

Ὁ Ἱερεύς, καὶ ἰδιαιτέρως ὁ Ἱερεὺς τῶν μεγάλων πόλεων, πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ παρευρίσκεται εἰς τὰς τοπικὰς ἢ γενικὰς Ἐκκλησιαστικὰς Συνελεύσεις τῆς Ἐπισκοπῆς του καὶ ἡ Κοινότης του πρέπει νὰ καταβάλλῃ τὰ σχετικὰ ταξιδιωτικὰ ἔξοδά του, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι τοιαῦται συγκεντρώσεις δὲν γίνονται κάθε ἡμέραν. Ἴσως αὐτὸ νὰ εἶναι κάπως δαπανηρὸν διὰ τὰς πολὺ μικρὰς Κοινότητας, ἀλλ' αἱ μεγάλαι Κοινότητες δὲν ἔχουν κανένα ἀπολύτως λόγον νὰ μὴ κάμουν τοῦτο. Ἡ παρουσία τοῦ Ἱερέως εἰς τοιαῦτα ἐκπαιδευτικὰ συνέδρια εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὸ περαιτέρω ἔργον του.

Ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ Ἱερέως εἶναι καὶ ἀξιοπρέπεια τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρέπει νὰ διατηρῆται καὶ νὰ ἀναπτύσσεται αὕτη καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς καὶ παντοῦ. Ὁ Ἱερεύς, κατὰ ταῦτα, πρέπει νὰ τυγχάνῃ ὅλης τῆς δυνατῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως διὰ νὰ ἀντιμετωπίζῃ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του. Πρέπει νὰ δίδεται εἰς αὐτὸν καὶ δεκαπενθήμερος ἐξοχὴ κατ' ἔτος μὲ πλήρεις τὰς ἀπολαβάς, ἐννοεῖται. Ἀκόμη καὶ ὅταν μία Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ νομίζῃ ὅτι ὁ Ἱερεὺς δὲν κάμνει τὰ καθήκοντά του ὅπως πρέπει, ἀκόμη καὶ τότε δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸν κριτικάρῃ ἢ νὰ τοῦ στερήσῃ ἀπὸ πράγματα τὰ ὁποῖα σήμερον θεωροῦνται ἀπαραίτητα. Ποτὲ δὲν πρέπει τὰ μέλη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου νὰ δείξουν ἀνευλάβειαν πρὸς τὸν Λειτουργὸν τοῦ Ὑψίστου, ἀλλὰ νὰ ἀναφερθοῦν εἰς τὸν οἰκεῖον Ἐπίσκοπον, ὁ ὁποῖος θὰ κρίνῃ σύμφωνα μὲ τοὺς Κανόνας καὶ τὴν Ἱερὰν Παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας. Κάθε δηλαδὴ ἐντολὴ πρέπει νὰ προέρχεται ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπον, ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ κατ' ἐντολὴν τοῦ ὁποίου ὁ Ἱερεὺς διοικεῖ μέρη τῆς Ἐπισκοπῆς του, ἤτοι τὴν ἐνορίαν του.

ΤΑ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΜΑΣ, χωρὶς νὰ ζητοῦν τίποτε, προσφέρουν ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας, καὶ μορφώνουν ἀρίστους, συνειδητοὺς Ἑλληνορθοδόξους Χριστιανούς.

ΤΡΙΑ ΝΕΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ἀνεγείρονται. Κάθε μεγάλη Ἑλληνικὴ Κοινότης πρέπει νὰ ἀποκτήσῃ Ἡμερήσιον Ἑλληνικὸν Σχολεῖον.

ΤΟ ΣΕΠΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΑΡΧΗΓΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΣΕΠΤΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ, ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥΣ ΜΗΝΑΣ. — ΑΙ ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΕΙΣ.

ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Ἡμέρας νέας εὐκλείας ἀναζῇ σήμερον τὸ Σεπτὸν Κέντρον τῆς Ὀρθοδοξίας, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία. Θυγατέρων Ἐκκλησιῶν Ἀρχηγοὶ καὶ Πρωθυπουργοὶ Ὀρθοδόξων Κρατῶν ἐπισκέπτονται τὸ Φανάριον, διὰ νὰ ἀνανεώσωσι τοὺς μετὰ τοῦ Σεπτοῦ Κέντρου φιλικοὺς δεσμούς. Ἤδη καὶ ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀντιοχείας κ. κ. Θεοδόσιος — ἐπισκεφθεὶς ἤδη δὶς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ὡς Μητροπολίτης Τριπόλεως — ἐκπληρῶν ἔνθερμον Αὐτοῦ πόθον, ἐπεσκέφθη τὸ τρίτον τῇ 8ῃ Ἰουλίου ἐ. ἔ. τὸ Κέντρον τῆς Ὀρθοδοξίας. Περὶ τῆς ἐπισκέψεως τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος θὰ ἀσχοληθῶμεν εὐρύτερον. Ἤδη δημοσιεύομεν τὰ σπουδαιότερα καὶ πανορθοδόξου σημασίας ἀποσπάσματα ἀπὸ τὰς προσφωνήσεις καὶ ἀντιφωνήσεις τὰς ἀνταλλαγείσας μεταξὺ τοῦ Μακαρ. Πατριάρχου τῆς Σερβίας κ. κ. Γερμανοῦ, τοῦ Ἐξοχ. Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Κ. Καραμανλῆ καὶ τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. κ. Θεοκλήτου, ἀφ' ἑνός, καὶ τῆς Α. Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου, ἀφ' ἑτέρου.

Ο ΜΑΚΑΡ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ

Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ κ. κ. ΓΕΡΜΑΝΟΥ (8ῃ Μαΐου 1959, Παρασκευῇ)

Θεωρῶ ὡς ἱερὸν καθῆκον ἅμα δὲ καὶ εὐχὴν καθόλου νὰ χαιρετήσω τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα ἀπὸ μέρους τῆς Ἐκκλησίας Σερβίας, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὁποίας εὑρίσκομαι. Θεῖον θέλημα ὑπῆρξεν ὥστε μετὰ διακοπὴν ἀρκετῶν αἰώνων, Πατριάρχης Σέρβος νὰ προσκυνήσῃ τὸν Πανάγιον Τάφον. Ἐκεῖθεν δ' ἀφικόμην μετὰ τῆς ἀκολουθίας μου ἵνα ἐπισκεφθῶμεν τὴν Ὑμετέραν Θείαν Παναγιότητα, τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην. Καὶ ἐρχόμενοι ἐνταῦθα πρὸς τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα ὡς πρὸς τὸν Προκαθήμενον τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, σκοποῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν τὸ αἴσθημα τῆς ἀγάπης καὶ τὴν ἀφοσίωσιν ἡμῶν. Φέρομεν τὸν χαιρετισμὸν πρὸ τὴν Ὑμετέραν Θείαν Παναγιότητα καὶ τὴν περὶ Α τὴν Ἱεραρχίαν, τὸν Ἱερὸν Κλῆρον καὶ τὸ ποίμνιο τοῦ Κλήρου ἡμῶν καὶ ὅλου τοῦ Λαοῦ τῆς Γιουγκο σλαβίας.

Δεόμεθα τοῦ Κυρίου ὑπὲρ τῆς Ὑμετέρας Θεία Παναγιότητος καὶ ἁπάντων Ὑμῶν ἐπ' ἀγαθῷ συμπ σης τῆς Ὀρθοδοξίας.

Η ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ ΤΗΣ Α.Θ.Π. ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ κ. κ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΟΥ

Ἡ Α.Θ. Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχ ἀπαντῶν εἶπεν:

Ἀπὸ μέρους τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶ καὶ ἡμῶν προσωπικῶς χαιρετίζομεν ἐγκαρδίως τ Ὑμετέραν περιπόθητον καὶ γεραρὰν Μακαριότητ καὶ τὴν συνοδείαν Αὐτῆς.

Χαίρομεν ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας διὰ τὴν ἐπ σκεψιν Ὑμῶν ταύτην εἰς τὸ Κέντρον τοῦτο τῆς Ὀρθ δοξίας καὶ θεωροῦμεν τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην ὡς μέγ καὶ ἱστορικὸν γεγονὸς διά τε τὸ Οἰκουμενικὸν Πα τριαρχεῖον, τὴν πεφιλημένην Σερβικὴν Ἐκκλησία ὅσον καὶ δι' ὁλόκληρον τὸν Χριστιανικὸν κόσμον, ὡ ἐρχόμενον εὐλογημένον ἀπὸ Κυρίου, ὡς Προκαθήμε νον τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας Σερβίας, ὡς ἐκλε κτὴν φυσιογνωμίαν καὶ ὡς φέροντα τὴν εὐλογία πρὸς ἡμᾶς ἐκ τῶν προσκυνημάτων τοῦ Παναγίο Τάφου, ἔνθα ἐβάδισαν οἱ πόδες τοῦ Κυρίου.

Δι' ἐμὲ ἡ Ἐκκλησία Ὑμῶν τυγχάνει διπλασίω προσφιλής, διότι ηὐτύχησα νὰ ζήσω ἐν Γιουγκοσλα βίᾳ ἐπὶ ἓξ ἔτη καὶ νὰ γνωρίσω δύο ἀειμνήστους προ κατόχους τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος Πατριάρχας τὸν Δημήτριον καὶ τὸν Βαρνάβαν.

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἔτρεφε καὶ τρέ φει ἰδιαιτέραν στοργὴν πρὸς τὴν Σερβικὴν Ἐκκλη σίαν καὶ διατηρεῖ ἀδιαταράκτους ἀδελφικὰς σχέ σεις μετὰ τῆς Ἐκκλησίας ταύτης.

Ηὐχήθημεν ὅπως ἀναπαύσῃ ὁ Κύριος ἐν σκηναῖ ἁγίων τὸν μακαριστὸν τῇ λήξει γενόμενον ἀείμνη στον Πατριάρχην Βικέντιον, ἀλλ' ἐπιλαμβανόμεθα τῆς εὐκαιρίας, ὅπως συγχαρῶμεν καὶ προσωπικῶς τὴν Ὑμετέραν προσφιλῆ Μακαριότητα διὰ τὴν ἀνά δειξιν Αὐτῆς ὡς Πατριάρχου τῆς Ἐκκλησίας Σερ βίας. Καὶ συγχαίρομεν ταύτῃ διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοι ούτου προκαθημένου, τοῦ ὁποίου ἡ φυσιογνωμία ἐ τύγχανεν ἡμῖν γνωστὴ πρὶν ἢ κληθῇ καὶ κλεῖσῃ τὸν ἔνδοξον θρόνον τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας. Ὄντως

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

«ἀγαθὴ ἡ ὅρασις ὑπὲρ τὴν ἀκοήν», κατὰ τὸν Σολομῶντα. Ἐχαίρομεν καὶ μακρόθεν, ἀλλὰ νῦν χαίρομεν ἔτι περισσότερον ὁρῶντες Ὑμᾶς ἐν μέσῳ ἡμῶν.

Ἀπὸ μέρους τῆς περὶ ἡμᾶς Σεβαστῆς Ἱεραρχίας χαιρετίζομεν καὶ αὖθις τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα καὶ τὴν λαμπρὰν συνοδείαν Αὐτῆς, ἐπὶ τῷ εὐτυχεῖ τούτῳ γεγονότι, ὅπερ θὰ συντελέσῃ ἔτι μᾶλλον εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν σχέσεων τόσον μεταξὺ τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ὅσον καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν τοιούτων.

Ἐκφράζομεν τὴν μεγάλην χαρὰν καὶ ἱκανοποίησιν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ ἐπὶ τῇ πληροφορίᾳ ὅτι ἡ προσφιλὴς αὐτῆς θυγάτηρ Ἐκκλησία τῆς Σερβίας προάγεται συνεχῶς ἐντὸς τῶν Νόμων τῆς Γιουγκοσλαβικῆς Δημοκρατίας καὶ ὑπὸ τὴν μέριμναν, τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν προστασίαν τῆς Κυβερνήσεως αὐτῆς, ἐν τῷ συνδέσμῳ πάντοτε τῆς ἀγάπης μεταξὺ τῶν Σεβ. Ἱεραρχῶν καὶ ἐν πειθαρχίᾳ τοῦ Ἱ. Κλήρου πρὸς τοὺς κανονικοὺς αὐτῶν Ποιμένας, συμφώνως πρὸς τοὺς Ἱ. Κανόνας τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ τὰς μακραίωνας παραδόσεις αὐτῆς, πρὸς τὰς ὁποίας τόσον ἀφωσιωμένος εἶναι ὁ εὐσεβὴς ὁμολογουμένως καὶ ἀκλόνητος ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ πίστει, προσφιλὴς καὶ εὐλογημένος Σερβικὸς λαός.

Χαίρομεν ὡσαύτως καὶ διὰ τὴν ἐν γένει πρόοδον τῆς ἀγαπητῆς Χώρας ὑμῶν.

Ἐπιθυμοῦμεν ὅπως παραμείνητε ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον ἐν μέσῳ τῆς ἀγαπητῆς ἡμῶν Χώρας ταύτης, ἀλλ' ὅταν σὺν Θεῷ ἐπανακάμψητε εἰς Γιουγκοσλαβίαν, παρακαλοῦμεν ὅπως μεταφέρητε εἰς αὐτὴν τὴν εὐλογίαν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ τὰς εὐχὰς ἡμῶν.

* * *

Ο ΕΞΟΧ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ κ. Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΝ
(11 Μαΐου, μεσημβρία Δευτέρας)

Ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Γραφείῳ, ἡ Α.Θ. Παναγιότης ὁ Πατριάρχης, φέρων Σταυρὸν καὶ δύο ἐγκόλπια, ὑπεδέχθη τὴν Α. Ἐξοχότητα, ἥτις ἐν εὐλαβείᾳ πολλῇ ἠσπάσθη τὴν δεξιὰν τοῦ Πατριάρχου καὶ παρουσίασε τοὺς συνοδοὺς Αὐτοῦ, ὁ δὲ Πατριάρχης παρουσίασε τοὺς Ἁγίους Ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς λοιπούς, καὶ εἶτα προσεφώνησεν ὡς ἑξῆς:

Ἐξοχώτατε Κύριε Πρόεδρε,

Χαίρομεν, μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἁγίων καὶ ἀγαπητῶν Ἀδελφῶν Ἀρχιερέων καὶ Λογάδων καὶ τῆς Ὁμογενείας ὁλοκλήρου, ἐπαναβλέποντες σήμερον τὴν Ὑμετέραν προσφιλῆ καὶ περισπούδαστον ἡμῖν Ἐξοχότητα καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς καὶ ἀγαπητοὺς συνεργάτας Αὐτῆς, πιστὰ καὶ ἀφωσιωμένα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου τέκνα, εἰς τὰς Αὐλὰς ταύτας τοῦ Κυρίου, ὅπου διὰ τῶν αἰώνων ὑφαίνεται ἡ ἱστορία καὶ ἡ ζωὴ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν Ὁμογενείας, ἐντὸς τῶν εὐεργετικῶν τῆς ἀγαπητῆς Χώρας ἡμῶν ταύτης Νόμων καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Λαοφιλῶν Ἀρχόντων αὐτῆς.

Ηὐτυχήσαμεν νὰ γνωρίσωμεν τὴν Ὑμετέραν φίλην Ἐξοχότητα, ἐν Ἀμερικῇ, καὶ πρό τινων ἐτῶν νὰ ὑποδεχθῶμεν Αὐτὴν ἐνταῦθα, ὡς Ὑπουργὸν τῶν Δημοσίων Ἔργων.

Ἀλλὰ χαιρετίζομεν τὴν παρουσίαν Ὑμῶν σήμερον ἐν ἐξαιρετικῇ ψυχικῇ ἐξάρσει καὶ συγκινήσει βαθυτάτῃ, ἀπό γε τῆς ἀτμοσφαίρας τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν συντελεσθέντων τελευταίως ἱστορικῶν γεγονότων παρὰ δύο Μεγάλων καὶ Γενναίων Ἀνδρῶν καὶ ὑπερόχων Πολιτικῶν Φυσιογνωμιῶν, τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος τοῦ λίαν ἀγαπητοῦ Πρωθυπουργοῦ ἡμῶν κ. Ἀδνὰν Μενδερὲς καὶ Ὑμῶν.

Ἤμεθα βέβαιοι, Κύριε Πρόεδρε, ὅτι θὰ ἐπανήρχεσθε μίαν ἡμέραν καὶ μάλιστα ἐν θριάμβῳ.

Τότε μετὰ τοῦ συναδέλφου Ὑμῶν ἐθεμελιώσατε τὴν γέφυραν τοῦ Ἕβρου. Τώρα οἱ δύο Μεγάλοι Φίλοι γεφυρώνετε τὰς ψυχὰς τῶν δύο ἐνδόξων λαῶν. Τότε περιωρίσατε τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ, ὥστε ἀντὶ νὰ πλημμυρῶσι, νὰ ἀρδεύωσι τὰς δύο Χώρας ἑκατέρωθεν εἰς εὔφορον ἀπόδοσιν καὶ εὐτυχίαν τῶν κατοίκων. Νῦν ἀφηρέσατε ἀπὸ τὰς καρδίας τῶν δύο λαῶν τραγικὰς καταστάσεις καὶ ἐπλουτίσατε αὐτὰς εἰς νέαν ζωὴν πρὸς τὰ κοινὰ πεπρωμένα.

Διὸ καὶ συγχαίρομεν Ὑμῖν καὶ ἔτι μᾶλλον εὐγνωμονοῦμεν, ὅτι ἐπανήλθετε εὐτυχῶς ταχύτερον, ἢ ὅσον ἐνομίζετο κατ' ἀρχάς, καὶ δὴ οὐχὶ διὰ τὴν δικαίωσιν τῆς ἀκλονήτου ἡμῶν πίστεως ταύτης, ἀλλὰ διὰ τὸ μέγα τοῦτο γεγονός. Ἂς κρατήσωμεν αὐτὸ ἑκατέρωθεν ὡς χρυσόβουλον, οὐχὶ ἐν τοῖς Ἀρχείοις ἀποτεθειμένον, ἀλλ' ὡς βιβλίον διηνεκῶς ἀνεωγμένον ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν, πρὸς μελέτην καὶ βίωμα συνεχές, ἐπ' ἀγαθῷ τῶν Χωρῶν καὶ τῶν ἐν αὐταῖς ἑκατέρωθεν ἰδιαιτέρων στοιχείων, τὰ ὁποῖα εἴμεθα καλοὶ πολῖται, νομοταγεῖς καὶ παράγοντες προόδου.

Ζῶμεν ὑπὸ τὸν ἴδιον οὐρανόν. Ἂς διατηρῶμεν αὐτὸν ἀνέφελον. Κατοικοῦμεν καὶ καλλιεργοῦμεν τὸν αὐτὸν γεωπολιτικὸν χῶρον. Ἂς διαφυλάττωμεν αὐτὸν ἐλεύθερον καὶ ἀδελφωμένον.

Συγχαίρομεν Ὑμῖν καὶ διὰ τὸ ἔργον Ὑμῶν γενικῶς. Ἡ εὐτυχία τῆς Ἑλλάδος εἶναι καὶ τῆς Τουρκίας εὐτυχία.

Εὐχαριστοῦμεν καὶ διὰ τὸ ζωηρὸν Ὑμῶν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, προσφιλοῦς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου θυγατρός, ὡς καὶ ὑπὲρ αὐτῆς τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, ἐν βεβαιότητι, ὅτι κατὰ τὴν ἐπικειμένην σχετικὴν Νομοθετικὴν ἐργασίαν θέλετε μεριμνήσῃ καὶ ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις αὐτῆς, αἵτινες προσωρινῶς καὶ ἄχρι καιροῦ ἐτέθησαν ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐντείνετε καὶ κατευοδοῦσθε, Κύριε Πρόεδρε. Καὶ πρὸς εὐλογίαν Ὑμῶν καὶ ἐνίσχυσιν ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία προσφέρει Ὑμῖν σήμερον τὸν Τίμιον τοῦτον Σταυρόν.

Ταῦτα δὲ εἰπών, προσέφερεν εἰς τὴν Α. Ἐξοχότητα χρυσοῦν σταυρόν, ὃν ἀνήρτησεν ἐπὶ τοῦ στήθους Αὐτοῦ.

Η ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

Ὁ κ. Καραμανλῆς ἀπαντῶν εἶπε τὰς ἑξῆς περίπου:

Παναγιώτατε,

Ἦλθον νὰ προσκυνήσω ὡς Χριστιανὸς εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, διὸ καὶ αἰσθάνομαι μεγάλην ἱκανοποίησιν ἐπὶ τῇ ἐπισκέψει μου ταύτῃ.

Ἡ μεγάλη μου ἐπιθυμία εἶναι ὅπως ἀποκαταστήσω τὴν Τοῦρκο-Ἑλληνικὴν φιλίαν καὶ διὰ τοῦτο ἐργάζομαι μὲ ὅλην μου τὴν καρδίαν. Γνωρίζω, ὅτι τὰ τελευταῖα ἔτη διήλθομεν μίαν κρίσιμον περίοδον. Ἤδη ὅμως αἱ τελευταῖαι προσπάθειαι καὶ ἀπὸ Τουρκικῆς καὶ Ἑλληνικῆς πλευρᾶς τείνουν πρὸς πλήρη ἀποκατάστασιν τῆς Τοῦρκο-Ἑλληνικῆς φιλίας, ἥτις θὰ πραγματοποιηθῇ τῇ συνεργασίᾳ τῶν δύο Χωρῶν καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ ἀγαπητοῦ μου φίλου κ. Ἀδνὰν Μενδερές. Διότι κοινὰ εἶναι τὰ συμφέροντα ἀμφοτέρων τῶν Χωρῶν.

Ὅσα ζητήματα μᾶς ἐχώριζον βαίνουν πρὸς τὴν αἰσίαν λύσιν των. Πάντες ἡμεῖς ὡς Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ ἐπιθυμοῦμεν καὶ εὐχόμεθα, ὅπως τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἀνακτήσῃ καὶ πάλιν τὴν δρᾶσιν καὶ τὴν παλαιάν του αἴγλην καὶ ἀκτινοβολίαν. Δυσχέρειαι βεβαίως ὑπάρχουν. Θέλομεν ὅμως δὲν θέλομεν τὰ θρησκευτικά, ἠθικὰ καὶ κοινωνικὰ ζητήματα εἶναι συνδεδεμένα μὲ τὴν πολιτικήν.

Τὰ ζητήματα ὅμως τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Ἐκκλησίας πρέπει νὰ λύωνται ὑπ' αὐτῆς ταύτης τῆς Ἐκκλησίας, ἥτις ὀφείλει νὰ τὰ μελετήσῃ καὶ νὰ τὰ ἐξετάσῃ διὰ νὰ ἐπωφεληθῇ τῶν περιστάσεων ὥστε νὰ καταστῇ ἱκανὴ εἰς ἄνετον διαβίωσιν καὶ σταδιοδρομίαν. Καὶ διὰ νὰ δύναται νὰ ἐπιτελῇ τὸ ἔργον του δεόντως τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον θὰ συνεχίσῃ τὴν αὐτὴν ἕως τώρα πολιτικήν του, τῆς προσηλώσεως δηλαδὴ εἰς τὴν Χώραν εἰς ἣν ζῇ, καὶ εἰς τοὺς νόμους αὐτῆς.

Ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης εἶναι εἰς τὴν ἀνάπτυξίν της, ἀλλ' ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο καὶ ἡ προσπάθεια ὅλων, οἵτινες κατὰ ἕνα τρόπον δύνανται νὰ συμβάλλουν εἰς τὴν φιλίαν ταύτην.

Εὐχαριστῶ Ὑμᾶς διὰ τὴν τιμὴν ταύτην.

Ἐλήφθησαν φωτογραφίαι.

Ἐπηκολούθησεν ἐπίσημον Πατριαρχικὸν γεῦμα, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν μετὰ τοῦ Πατριάρχου καὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ πάντες οἱ ὡς ἄνω ἀναφερόμενοι.

Περὶ ὥραν 2:30 μ. μ., ὁ κ. Καραμανλῆς ἀποχαιρετήσας τὴν Α.Θ. Παναγιότητα, προεπέμφθη παρ' Αὐτῆς μέχρι τῆς κλίμακος τοῦ Πατριαρχικοῦ Μεγάρου.

Τὴν ἑπομένην, 12ην Μαΐου, ἡ Α.Θ. Παναγιότης ὁ Πατριάρχης, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Χαλκηδόνος καὶ Πριγκηποννήσων, τῶν Πανοσ. Μεγάλου Πρωτοσυγκέλλου καὶ Ἀρχιγραμματέως, ἀνταπέδωκε τῷ κ. Καραμανλῇ τὴν ἐπίσκεψιν ἐν τῷ Γενικῷ Προξενείῳ τῆς Ἑλλάδος, ἔνθα ἐπέδωκε Σταυρὸν εἰς τὴν Εὐγενεστάτην Καν Ἀμαλίαν Κ. Καραμανλῆ.

* * *

Ο ΜΑΚΑΡ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. κ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ (20 Ἰουνίου 1959)

Παναγιώτατε,

Ἀφοῦ ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ ηὐχαριστήσαμεν καὶ ἐδοξολογήσαμεν τὸν Κύριον, διὰ τὴν ἣν ἐποίησεν ἡμέραν ταύτην τῆς μεγάλης χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ εἴπω πόσον βαθύτατα εἶμαι συγκεκινημένος καὶ εὐτυχὴς χαιρετίζων τὴν Ὑμετέραν Θεοφρούρητον Παναγιότητα, τὸν σεπτὸν Προκαθήμενον ὁλοκλήρου τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ ἐκφράζων τὰ ἱερὰ αἰσθήματα τοῦ σεβασμοῦ, τῆς ἀφοσιώσεως καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς Αὐτὴν καὶ πρὸς τὸν αἰωνόβιον Οἰκουμενικὸν Θρόνον, τῆς Ἱεραρχίας, τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Χαιρετίζομεν ἐπίσης ἐν ἀγάπῃ πολλῇ τὴν Σεβασμίαν Ἱεραρχίαν, τὸν Ἱερὸν Κλῆρον καὶ τὸ ἁπανταχοῦ εὐσεβὲς Ἐκκλησιαστικὸν Πλήρωμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἰδιαίτατα δὲ τοὺς παρισταμένους ἐνταῦθα ἀγαπητοὺς ἀδελφούς μας.

Διακατεχόμεθα μετὰ τῆς Συνοδείας ἡμῶν ὑπὸ χαρᾶς καὶ συγκινήσεως ἀνεκφράστου ἐπισκεπτόμενοι τὸ Παγχριστιανικῆς καὶ Οἰκουμενικῆς ἀκτινοβολίας Σεπτὸν τοῦτο Κέντρον τῆς Ὀρθοδοξίας, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξεπέμφθη καὶ μετελαμπαδεύθη πρὸς πολλὰς Χώρας καὶ πολλοὺς Λαοὺς τὸ Χριστιανικὸν φῶς, συνάμα δὲ καὶ τὸ πολιτιστικὸν τοιοῦτον, καὶ πρὸς τὸ ὁποῖον διὰ τοῦτο στρέφονται αἱ σκέψεις καὶ αἱ καρδίαι ὅλων τῶν Ὀρθοδόξων, μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης, ἀνθ' ὧν εὐηργετήθησαν παρ' Αὐτοῦ. Ἀναμιμνησκόμεθα μετ' εὐλαβείας τῶν Μεγάλων καὶ Ἁγίων Πατριαρχῶν τῶν κλεϊσάντων τὸν Οἰκουμενικὸν τοῦτον Θρόνον, τῶν Γρηγορίων, τῶν Χρυσοστόμων, τῶν Φωτίων, τῶν Γενναδίων καὶ ἁπάσης τῆς Σεπτῆς Χορείας αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν συγκροτηθεισῶν ἐνταῦθα

Ἁγίων Οἰκουμενικῶν καὶ Τοπικῶν Συνόδων, τῶν ἐκδουσῶν ὅρους πίστεως, ἱεροὺς κανόνας καὶ λειτουργικὰς καὶ ἠθικὰς διατάξεις, δι' ὧν ὡλοκληρώθη ἡ διαμόρφωσις τῆς κατ' Ἀνατολὰς Ὀρθοδοξίας. Θαυμάζομεν τὸ ὄντως οἰκουμενικὸν πνεῦμα καὶ τὸ οἰκουμενικὸν ἔργον, ὅπερ ἐπετέλεσεν ἐπὶ δέκα καὶ ἓξ ὅλους αἰῶνας ἡ Ἁγιωτάτη Μεγάλη αὕτη Ἐκκλησία καὶ κοινὴ Μήτηρ τῶν Ὀρθοδόξων πρὸς πάσας τὰς κατευθύνσεις, ἐπ' ἀγαθῷ σύμπαντος τοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου καὶ ἰδιαίτατα τοῦ Ὀρθοδόξου.

Ἀλλὰ τί πρῶτον καὶ τί ὕστατον νὰ ὑπομνήσω ἐκ τῶν κατὰ τοὺς διαρρεύσαντας μακροὺς αἰῶνας πολλῶν καὶ «τελείων δωρημάτων» τοῦ ἐνδόξου τούτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου πρὸς τὸν Ὀρθόδοξον καὶ τὸν Οἰκουμενικὸν Χριστιανισμόν; Διὰ πάντα ταῦτα ἀποτείνομεν εὐλαβῶς τὸν ὀφειλόμενον φόρον τῆς εὐγνωμοσύνης, τῆς τιμῆς καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῆς Θυγατρὸς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Μητέρα Μεγάλην Ἐκκλησίαν, τὴν Σεπτὴν Κορυφὴν τῆς ὅλης Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ Θεματοφύλακα τῶν Δογμάτων καὶ Παραδόσεων αὐτῆς, καὶ δεόμεθα τοῦ Κυρίου, ὅπως σκέπῃ, φρουρῇ καὶ κατευθύνῃ αὐτὴν πρὸς συνέχισιν τῆς ἱερᾶς ἀποστολῆς της ἐν τῷ κόσμῳ.

Η ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ ΤΗΣ Α.Θ.Π. ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ κ. κ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΟΥ

Ἡ Α.Θ. Παναγιότης ὁ Πατριάρχης, ἀπαντῶν, εἶπε περίπου τὰ ἑξῆς:

Μακαριώτατε,

Πλήρωμα βαθείας ἀγαλλιάσεως καὶ ἀνεκλαλήτου χαρᾶς ἡμῖν τε καὶ τοῖς περὶ ἡμᾶς Σεβασμιωτάτοις Ἁγίοις Ἀρχιερεῦσι, τοῖς Ἐντιμολ. Ὀφφικιάλοις καὶ τῷ εὐσεβεῖ ποιμνίῳ φέρει ἡ ἔλευσις τῆς Ὑμετέρας πεφιλημένης καὶ περισπουδάστου Μακαριότητος μετὰ τῶν ἀγαπητῶν Συνοδῶν της, εἰς τὰ ἱερὰ ταῦτα σκηνώματα τῆς ἀπὸ αἰώνων μακρῶν εὐσεβείας ἡμῶν.

Μετὰ τὴν τόσῳ σημαντικὴν καὶ εὐεργετικὴν ἐπίσκεψιν τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος, τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Κωνσταντίνου Καραμανλῆ καὶ τῆς Ἀκολουθίας αὐτοῦ, ἔχομεν τὸ μέγα εὐτύχημα τῆς παρουσίας ταύτης ἐν μέσῳ ἡμῶν, ἧς ἡ σημασία ἐπεκτείνεται πολὺ πέραν μιᾶς ἐπισκέψεως ἀδελφῶν πρὸς ἀδελφοὺς καὶ ἐπικοινωνίας Ἐκκλησίας πρὸς Ἐκκλησίαν, εἰς τοὺς σημερινοὺς μεγάλους καιροὺς καὶ τὰς προκειμένας ἐξαιρετικὰς συνθήκας.

Ἀνέκαθεν προσφιλὴς ὑπῆρξε τῇ Μητρὶ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διὰ διαφόρους τε λόγους καὶ διότι ὑπὸ ἰδιαζόντως δυσκόλους περιστάσεις ἐγεννήθη. Καὶ αὕτη ἐπεδείξατο ἀείποτε ἑαυτὴν στοργικὴν πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν, ἀκούσασα τοὺς παλμοὺς τῆς μητρικῆς αὐτῆς καρδίας, δεχομένη τοὺς ἁλαλήτους στεναγμοὺς αὐτῆς καὶ ἔχουσα ἀνοικτὰς τὰς ἀγκάλας της εἰς ἀνταπόκρισιν πρὸς πᾶσαν ἀνάγκην, ἐντὸς τῶν ἰδίων αὐτῆς στενοχώρων περιστάσεων καὶ συνθηκῶν.

Ἰδιαιτέρως δι' ἐμὲ ὑπῆρξεν ἐξαιρετικῶς εὐεργετική, διότι μετεκαλέσατό με, ἐξ Ἁγίου Ὄρους διὰ τοῦ ἀειμνήστου Γέροντός μου καὶ προκατόχου τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Μελετίου, καὶ ἐντὸς ὀλίγου διαστήματος ἄνευ οὐδεμιᾶς σχεδὸν ὑπηρεσίας μου προήγαγέ με εἰς Μητροπολίτην Κερκύρας καὶ Παξῶν.

Προσθέτω εἰς ταῦτα τὴν εὐτυχίαν, ἣν ἐδοκίμασα, λαβὼν μέρος εἰς τὴν ἐπαξίαν τῆς Ὑμετέρας φίλης Μακαριότητος ἐκλογὴν ὡς Ἐπισκόπου Σταυρουπόλεως, Βοηθοῦ τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου καὶ εἰς τὴν χειροτονίαν Αὐτῆς ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν. Παρηκολούθησα τὴν περαιτέρω δρᾶσιν Αὐτῆς μεθ' ὑπερηφανείας ἀδελφικῆς καὶ τὴν ἄνοδον ἀπὸ βαθμοῦ εἰς βαθμὸν ἐν τῇ ἐξυπηρετήσει τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Πληρώματος. Ἐν τῇ Ἀποστολικῇ τῶν Πατρῶν Ἐκκλησίᾳ, ἣν ἐποιμάνατε ὑπὸ δυσκόλους περιστάσεις καὶ ἐκλείσατε, ἐκτὸς ἄλλων ἱκανοποιήσατε καὶ τὸ αἴσθημα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, διὰ τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ περιλάμπρου Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, ὅστις ἐντεῦθεν ἐκεῖσε μεταβὰς προσέφερε τὸ αἷμα του διὰ τὴν παγίωσιν τῆς Χριστιανικῆς πίστεως μεταξὺ τῶν προγόνων ἡμῶν.

Καὶ νῦν ἀπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου κομίζετε ἡμῖν τὸ κήρυγμα τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν, περιλαμβανόμενον ἰδίως εἰς τὰς τρεῖς λέξεις, τῆς πίστεως, τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς ἀγάπης καὶ μειζόνως τῆς ἀγάπης.

Ἐκφράζομεν μεγάλην χαρὰν ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ τῆς ἐλεύσεως καὶ τῶν λίαν ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν, τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Χρυσοστόμου, ἐκ τῶν παλαιῶν ἀποφοίτων τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης, τόσον ἀφωσιωμένου τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τόσον συνετῶς ἀπὸ ἐτῶν διαποιμαίνοντος τὴν ἱστορικὴν Μητρόπολιν ταύτην, καὶ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἠλείας κ. Γερμανοῦ, μεθ' οὗ παλαιόθεν συνδεόμεθα καὶ τοῦ ὁποίου τὰ συγγραφικὰ ἔργα μετὰ χαρᾶς λαμβάνομεν, ὡς καὶ τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Χρυσάνθου καὶ τοῦ Ἱερολ. Διακόνου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἀθηνῶν κ. Διονυσίου Μαϊρακτάρη.

Ἐπηκολούθησεν ἀνεπίσημον πρόγευμα, μετὰ τὸ ὁποῖον ὁ Μακαριώτατος μετὰ τῆς Ἀκολουθίας Αὐτοῦ ὡδηγήθησαν εἰς τὸ «Πέρα Παλάς», ὅπου καὶ ἐφιλοξενήθησαν.

The "Religious Omnibus" by the Rev. Demetrios J. Constantellos, which regularly appears in the "Orthodox Observer," is omitted in this issue and will be resumed in the next issue.

The World Council of Churches in Rhodes

LEADING CHURCHMEN of the World Council of Churches, of which the Greek Orthodox Churches of the Ecumenical Patriarchate are participating members, and which includes Protestant, Anglican and Orthodox denominations, will convene on the island of Rhodes, Greece, from August 19 to 27, to review progress on their cooperative work and plan future programs.

The event will be the annual meeting of the policy-making 90-member Central Committee of the World Council of Churches, and the convention will have special significance for our faith because it will be the first Committee meeting held on terrain in which the Greek Orthodox Church is the predominant religious body, and which is within the ecclesiastical jurisdiction of the Ecumenical Patriarchate of Constantinople, as is the island of Rhodes.

For this very special occasion, His Holiness Athenagoras I will send a personal message of greetings and blessings to the Central Committee, expressing the hope and the prayer that their meeting will be symbolic of this opportunity to have the Church of the World Council come to a territory within his own spiritual See, for better mutual acquaintance and for a better understanding of a phase of the ecumenical movement in its ancient historical setting. The Ecumenical Patriarch will also stress his conviction that the bonds that bind together the Churches of the World Council are not entirely of human devising, but are also a sacred gift of the Almighty, and that the true meaning and intent of the ecumenical movement is not what man plans, but what God wills.

Dr. Franklin Clark Fry, President of the United Lutheran Church, is Chairman of the Central Committee, which has 19 American members. The World Council now has five Presidents; the sixth was our beloved late Archbishop Michael, who passed away last year.

The nine-day session of the Central Committee in Rhodes will feature the presentation of major papers, including two on the topic, "The Significance of the Eastern and Western Traditions within Christendom." A series of reports will deal with current World Council concerns, including religious liberty and areas of social change. Final approval is expected for the new $2,500,000 World Council of Churches headquarters building in Geneva, which will be started this year and completed in 1961. Plans for the Third Assembly of the World Council, to be held in Asia in 1961, will also be discussed.

Other matters on the agenda will be a report on the proposed integration of the World Council and the International Missionary Council; a review of the basis for membership in the World Council; an appeal to the 17[1] member Churches to support the United Nations sponsored World Refugee Year (July 1, 1959 to July 1[1] 1960); and a preliminary report on a study of religious liberty. Papers will also be read on the use of the Bible in Churches, on Evangelism, and on the Western and Eastern Traditions within Christianity, with a second speaker representing the Orthodox Churches on this subject.

In addition to the Central Committee gathering in Rhodes, other meetings of the World Council will be held for the first time on Greek soil. These include the International Conference on Rapid Social Change in Salonika, July 25 to August 2; the bi-annual meeting of the Executive Committee in Athens, August 17 to 18; the Department of Faith and Order, which will discuss the nature of the Church in Athens from August 16 to 18; and a consultation, held for the first time in conjunction with Greek Orthodox women, by the Department on the Co-operation of Men and Women in Church and Society, also to be held in Athens, on August 17.

Central Committee meetings are held annually between World Council Assemblies in various countries at the invitation of the Churches of those countries. The invitation to meet in Rhodes was extended to the World Council of Churches by the Ecumenical Patriarchate of Constantinople, the Church of Greece, and the Royal Hellenic Government.

Although neither the Ecumenical Patriarch, Athenagoras I, nor our Archbishop of the Americas, Iakovos, will be able to attend the Rhodes convention, it is expected that Archbishop Athenagoras of Thyateira from London and Bishop Athenagoras of Elaia from Boston will be present. The meeting will have the largest attendance of leaders of the Orthodox Churches in its history, including representatives of the Patriarchates of Antioch, Alexandria, Constantinople, and Jerusalem and the Churches of Greece, Cyprus and Poland. Present as observers will also be representatives of the Moscow Russian Orthodox Church, which is not a member of the World Council of Churches.

Of particular interest to the Greek and Eastern Orthodox Churches will be important pronouncements to be made at the Central Committee meeting in Rhodes, emanating from His Holiness Athenagoras I, which will explain the position of our Church on several vital issues. These will be discussed in more detail in a forthcoming issue of *The Orthodox Observer*.

ORTHODOXY AND HELLENISM

A NATION-WIDE National Broadcasting Company radio program on the evening of June 17, devoted to the progress made by various ethnic groups in the United States, also featured many prominent Greek-Americans, including Mayor George Christopher of San Francisco, Congressman John E. Brademas of Indiana, Spyros Skouras, President of Twentieth Century Fox, and others.

Master of Ceremonies Bob Consodine, who provided the commentary, made the following pertinent observation:

"It is an interesting thing to be able to see America from the point of view of two great cultures. Perhaps, since so many of us have been able to do so, this may account for the greatness of America, which is developing its own culture by drawing widely from those of others."

The application of this penetrating statement to Americans of Hellenic heritage and of Greek Orthodox faith is self-apparent, for none of the many ethnic groups in the United States has more to draw upon than our Greek-Americans of Hellenic descent.

* * *

John Brademas, Indiana's Third District Representative in Congress, who was mentioned above, was honored as the "Outstanding Ahepan of 1958" by the American Hellenic Educational Progressive Association, a national fraternity composed of Americans of Greek origin. The presentation was made by the Hon. Alexis S. Liatis, Ambassador of Greece to the United States, at an Ahepa Regional Convention Dinner in Washington.

Brademas, who is 31, is one of the youngest Representatives ever elected to Congress, and the first Ahepan to serve there.

* * *

The last of six shipments to Greece of 152 purebred bulls was completed recently by Heifer Project, Inc., the interdenominational agency through which American farmers and church people cooperate to ship needed livestock to countries abroad. This gift will help Greek farmers who lost their stock during the war and in the subsequent guerrilla fighting against the communists.

Almost equally important, as Ambassador Liatis of Greece to the United States pointed out, is the personal contacts achieved between the American herders who delivered the bulls and the Greek farmers who received them. "Such contacts," Mr. Liatis said, "cement the friendships between our two people at a level difficult to reach through normal government channels."

Plans for closer relationship between the World Council of Churches, of which the Churches of our Ecumenical Patriarchate are participating members, and the Holy Orthodox Church of Russia, which is the largest religious group within the Soviet Union, but which is not a member of the World Council, may come closer to realization when the Russian Church sends observers to the Central Committee Meeting of the World Council, which will be held this August for the first time in an Orthodox land on the island of Rhodes. A month-long visit from two representatives of the Moscow Patriarchate to the Geneva headquarters of the World Council of Churches resulted in the plans to have the Russian observers be present at the Rhodes meeting, which is described in detail in the "Editorial Comment" of this issue on page 246.

Last year, Archbishop Iakovos visited Russia and was greatly impressed with the devout quality of religious conviction held by the Russian Orthodox, who though now apparently are allowed more religious freedom than previously under the communists, never lost their faith in spite of a determined battle losingly waged for years by the Soviets to completely stamp out all religions, including Christianity.

* * *

The recent schedule of Archbishop Iakovos includes visits and activities as follows:

July 10. Meeting of Board of Trustees, Holy Cross Orthodox Theological School, Brookline, Mass.

July 12. Memorial Services of the late Archbishop Michael at Holy Trinity Cathedral in New York.

July 13. Trisagion for the late Archbishop Michael at St. Basil's Academy. First Diocese Clergy Seminar at St. Basil's Academy.

July 17. Meeting of G.O.Y.A. National Council at the Archdiocese.

July 18-20. Evrytanian Association "Velouchi" Convention at Charlotte, N. C.

July 21. Pan-Laconian Federation Banquet at Hotel Park-Sheraton in New York.

July 24. Pan-Eperotic Convention in Cleveland, Ohio.

July 26. Divine Liturgy in Prophet Elias in Yonkers, New York.

"G.A.P.A." Convention in Chicago.

August 2. Visit to Wheeling, West Virginia. Outdoor Divine Liturgy.

August 4. Diocese I Teachers Convention at Holy Trinity Cathedral, New York.

August 5, 6. Vespers and Divine Liturgy at Church of the Metamorphosis in Corona, Long Island.

Eastern Orthodoxy and the Various Christian Denominations -- IV

By THE RT. REV. GERMANOS, Bishop of Nyssa

This is the fourth and final installment of a treatise explaining differences between our Greek Orthodox Church and other Christian denominations.

The author, Bishop Germanos of Nyssa, of our Southern Diocese, was Acting Archbishop of the Greek Archdiocese from the death of the late Archbishop Michael on July 13, 1958 to the arrival of Archbishop Iakovos on April 1, 1959.

THE CHURCH OF CHRIST SCIENTIST OR EDDYISM

The Church of Christ Scientist was organized at Boston, Mass., in 1879, by Mrs. Mary Baker Eddy. From her book called "Science and Health with Key to the Scriptures" we infer that this denomination:

1. Does not believe in the Holy Trinity, considering this as polytheistic;
2. Does not accept the divinity and resurrection of Christ;
3. Does not consider angels as messengers of God;
4. Does not accept the future resurrection of men;
5. Does not accept the doctrine of original sin;
6. Does not accept sickness, and leaves many with gangrene, peritonitis, diphtheria, etc., while medicine could have cured or at least alleviate the sufferers;
7. Does not accept the sacraments, the priesthood or grace;
8. Denies sin;
9. Denies the divine work of Christ;
10. Rejects the ordinance of matrimony by teaching that children are only "spiritual thoughts."

All that Christian Science retains of Christianity is the name, however sincere their beliefs are, which stress the efficacy of mind over matter. The Christian Scientists also have an excellent daily newspaper, the "Christian Science Monitor," published in Boston, Mass. The Scientists contribute very liberally toward the maintenance of their institutions, although their membership is only about 835,000 in the United States.

DISCIPLES OF CHRIST

The Church of the "Disciples of Christ," organized in 1808 by Rev. Thomas Campbell in accordance with other Pentecostal denominations, holds that the Scriptures are the only rule of faith; that only one sacrament, Baptism, is enough; that the sacrament of the Holy Eucharist is only a memorial feast; that no creeds or doctrines or rites are necessary. They believe, however, in the final judgment of all men with reward for the good and punishment for the wicked. In the United States there are 1,100,0 members of this sect.

MORMONISM OR CHURCH OF THE LATTER-DAY SAINTS

Mormonism was organized in 1830. Driven successively out of the States of New York, Indiana and Missouri, the Mormons went to Utah where they built Salt Lake City. Mormonism is an eclectic religion, having borrowed freely from many sources such as polytheism, paganism, unitarianism, judaism, masonry, spiritism and Christianity. The Mormons have their own book, called the "Book of Mormon," which, they say, was written by their prophet Mormon in Egyptian Hieroglyphics.

1. They interpret the Scriptures as they wish.
1. They believe in polygamy, but do not practice now.
3. They believe that "Adam fell that man might exist."
4. They believe in the necessity of Baptism.
5. They believe in the Holy Trinity.
6. They believe that Christ is the Son of God.
7. They accept the doctrine that all men may be saved through the atonement of Christ.
8. They dream of a happy millennium when Christ will visibly dwell and reign on earth at Jerusalem for one thousand years.

There are about 900,000 Mormons in the United States. We find very few in other countries.

ADVENTISTS

The Adventists teach that Christ will bodily come and reign on earth. They reject infant baptism forgetting that "unless a man be born of water and spirit, he cannot enter into the kingdom of God." Adventism can hardly be classified as a Christian denomination. The Adventists reject almost all the sacraments; celebrate the seventh day of the week instead of Sunday; demand that the Old Testament tithe and dietary rules must still be observed; teach the utter annihilation of the wicked on Judgment Day, whereas the Orthodox Church believes that the wicked will go to never-ending punishment. Differing again from the Orthodox Church, the Adventists hold that the soul sleeps from the time of man's death until the general resurrection. There are seven sects of Adventists in this country taking their name from their belief in the second coming of Christ. The Adventists and

CONFESSION

By REV. DEMETRIOS HELIOPOULOS
Church of "Metamorphosis Soteros," Charlottesville, Va.

S CONFESSION necessary to man, and in what way does it help the confessing individual?

First of all, Confession is one of the Seven Mysteries of our Holy Church and as such it is obligatory for each and every member of the Greek and Eastern Orthodox Churches.

However, Confession is more than an obligatory mystery, for with Confession we not only help to uncover the real problems of our life, and thus make possible the best use of our mental and emotional faculties, but with Confession we also progress towards a deeper spiritual growth and development.

Confession, too, promotes "catharsis," which is that process of mental and emotional cleansing that enables us to use our energies constructively instead of destructively, and that allows us to see and understand things in their true perspective. This catharsis is an integral part of true confession, for without it and the deep emotional involvement that catharsis entails, confession would be unproductive and even self-deceptive.

Confession is not an arbitrary concept or a matter of doctrinal religious concern alone. It is an essential and fundamental dimension of human relationships, and as such it is a universal necessity in relating man to his true self. Confession is in fact that function of life whereby the individual reveals who he really is in relation to himself and to others, not superficially, but actually.

In Confession, also, there is often inherent a certain threat to the all too human propensity to avoid facing the realities of life, and this threat becomes a fact, as the individual learns through bitter experience, when the confessor priest is allowed to penetrate the facade behind which the person confessing hides his real self. When this happens, the result is often painful and depressing. Paradoxically then, all humans have a driving desire to confess, to reveal who they really are; at the same time they fear the consequences and the "punishment" of confession and because of this they often do not reveal their true state.

This fear becomes more poignant because of the feelings of guilt that accompany the individual's belief that not only will he be punished for his misdeeds, but that he will experience because of them a kind of "spiritual death" which he deserves for his participation in the wretchedness that makes his facade the more necessary. Finding himself in a dreadful dilemma, he often avoids Confession as long as possible, and deprived of the cleansing effects of catharsis, he prolongs his own misery.

But let us not forget that first and foremost, there is Forgiveness in Confession. Forgiveness, however, does not mean that punishment or chastisement can be avoided, for God is just, and we must suffer for our sins. Forgiveness, in fact, is inextricably bound up with punishment and judgment and confession. But knowing that the true end, the final purpose of Confession is forgiveness, we should gladly accept and fulfill this great mystery of our church, and all that it involves.

We should not, however, confuse Confession with "admission" which is often self-evident from overwhelming and undeniable evidence. True Confession is a revelation of self that not only could be avoided, but that might not otherwise be known. The true essence of Confession is the voluntary admitting of those things and acts which could ordinarily be hidden. Such Confession occurs not through coercion but through the realization that the effects of Confession will result not in spiritual death, but in spiritual life. It is in this sense that Confession becomes real and forgiveness permanent.

Thus viewed as a complicated entity involving retribution, judgment and forgiveness, Confession is an essential act of the very soul of man, and not a capricious and arbitrary demand of our Holy Church.

---

the so-called Church of God have almost the same teachings, as do Jehovah's Witnesses, Chiliasts, and Bible Students. They number about 190,000.

QUAKERISM OR RELIGIOUS SOCIETY OF FRIENDS

The Quakers or Friends were organized in England about the year 1660. They reject all sacraments, creeds, councils and external practices, believing in the *Inner Light*, a sort of individual inspiraton by the Holy Spirit. If any man or woman or child in the congregation believes himself or herself moved by this Inner Light, that person rises and speaks "by the Holy Spirit." Their ministers receive no salary, but do their work for the love of truth.

Quakers believe that all rites were abolished by Christ. They dislike the word "Trinity" because they claim they cannot find it in the Scriptures. They do not like concerts or singing, dancing or luxurious clothing, and they condemn wars and slavery.

While at one time the Quakers were the third largest religious group in the United States, there are now about 120,000 in the United States, 30,000 in England and fewer than a quarter-million in the whole world. The founder of Quakerism was G. Fox.

MORAVIANS OR BOHEMIAN BRETHREN

The Moravian, or Bohemian Brethren, were organized in Moravia (Europe) after their separation from the

(Continued on page 254)

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΟΙΚΟΥΜ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἱ. Θεολογικὴ Σχολὴ Χάλκης

Τῇ 5ῃ Ἰουλίου ἔλαβε χώραν ἡ καθιερωμένη ἐπιβλητικὴ τελετὴ τῆς ἐπιδόσεως τῶν Διπλωμάτων τοῦ «Διδασκάλου τῆς Ὀρθοδόξου Θεολογίας» εἰς τοὺς ἐφετεινοὺς ἀποφοίτους τῆς γεραρᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης, κατόπιν Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Θ. Λειτουργίας ἐν τῷ Ναϊδρίῳ τῆς Σχολῆς. Οἱ ἐφετεινοὶ ἀπόφοιτοι εἶναι 16.

Ἡ Α.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἀντιοχείας εἰς Φανάριον

Ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης ὁ Πατριάρχης Ἀντιοχείας κ. κ. Θεοδόσιος ἐπεσκέφθη τῇ 8ῃ Ἰουλίου μετὰ τῆς συνοδείας Αὐτοῦ, τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, γενόμενος τιμητικώτατα δεκτός, παρὰ δὲ τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου μετὰ πολλῆς ἐγκαρδιότητος. Λεπτομερείας εἰς τὸ προσεχές.

Σχόλια τοῦ Τύπου

Ἡ ἔκδοσις "Religious News Service" (15 Ἰουλίου 1959, σ. 6) δημοσιεύει ἀνταπόκρισιν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, καθ' ἣν «σκοπὸς τῶν εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐπισκέψεων τῶν Μακ. Πατριαρχῶν Ἀντιοχείας καὶ Σερβίας καὶ τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ἦτο ἡ προαγωγὴ στενωτέρας συνεργασίας μεταξὺ τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν».

Ἱερὰ Μητρόπολις Κρήτης

Κατόπιν τῆς ἐπισήμου ἀναγνωρίσεως τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ, ἡ Ἐκκλησία Κρήτης ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τοῦ παλαιφάτου Συνοδικοῦ αὐτῆς συστήματος, τὴν περιφρούρησιν τοῦ ὁποίου ὀφείλει εἰς τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον.

Ἱερὰ Μητρόπολις Αὐστραλίας — Ν. Ζηλανδίας

Ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Κος Ἰεζεκιὴλ

Ἀναπτύσσων τὴν ποιμαντορικὴν αὐτοῦ δρᾶσιν, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Αὐστραλίας καὶ Νέας Ζηλανδίας κ.κ. Ἰεζεκιὴλ μεριμνᾷ ἰδιαιτέρως περὶ τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ Κοινοτικοῦ συστήματος καὶ τῶν σχέσεων πρὸς τὴν Ἱ. Μητρόπολιν, ὡς καὶ διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων.

Ἡ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς ἀπέστειλεν αὐτῷ εἰς Αὐστραλίαν διάφορα βιβλία, φυλλάδια κ.λ.π. ἔντυπα, ἅτινα ἡ Α.Σ. εἶχε ζητήσει ἐντεῦθεν.

Ἅγιον Ὄρος

Συνῆλθεν ἐν Καρυαῖς Ἁγίου Ὄρους, τῇ 5ῃ Μαΐου ἐ.ἔ., ἡ ἀνὰ διετίαν συγκαλουμένη «Δι(σ)ενιαύσιος Σύναξις», ἥτις ἀπεφάσισεν, ἐκτὸς ἄλλων, ὅπως οἱ ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῆς Ἀθωνιάδος Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς βουλόμενοι δύνανται νὰ φοιτῶσιν εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν Χάλκης πρὸς συνέχισιν τῶν σπουδῶν αὐτῶν.

▪

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

Ὁ Μακ. Πατριάρχης Ἀντιοχείας κ. Θεοδόσιος ΣΤ΄, μετὰ τὴν εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐπίσκεψιν αὐτοῦ, 8-15 Ἰουλίου, ἀφίκετο τῇ 16ῃ Ἰουλίου εἰς Μόσχαν μετὰ τῆς συνοδείας αὐτοῦ καὶ ἐπεσκέφθη τὸν Μακ. Πατριάρχην Μόσχας κ. Ἀλέξιον. Τῷ Μακ. Πατριάρχῃ Ἀντιοχείας ἀπενεμήθη ὁ τίτλος τοῦ Διδάκτορος τῆς Θεολογίας.

▪

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ἔπειτα ἀπὸ μακροχρονίους συζητήσεις, φαίνεται ὅτι ἔφθασεν ἡ εὐτυχὴς ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τῆς ριζικῆς ἀνακαινίσεως τοῦ Πανσέπτου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, ὑψουμένου, ὡς γνωστόν, ἐπὶ τοῦ Παναγίου Τάφου. Αἱ τρεῖς συμφωνήσασαι Ἐκκλησίαι εἶναι: τὸ Ἑλληνορθόδοξον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων κατὰ πρῶτον λόγον, ἡ Ἐκκλησία Ρώμης καὶ ἡ Ἀρμενικὴ Ἐκκλησία. Οὕτω δικαιοῦνται οἱ συνεχεῖς ἀγῶνες τῆς παλαιφάτου Ἁγιοταφικῆς Ἀδελφότητος, πρὸς προάσπισιν τῶν αἰωνοβίων δικαιωμάτων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους ἡμῶν ἐπὶ τοῦ Πανσέπτου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καὶ τῶν λοιπῶν Σεπτῶν Προσκυνημάτων τῶν Ἁγίων καὶ Θεοβαδίστων Τόπων.

▪

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Ὁ Πανοσιολ. Στέφανος Boca ἐξελέγη Ἐπίσκοπος Δαλματίας, ὁ δὲ Πανοσιολ. Ἀνδρέας Hrusick, βοηθὸς Ἐπίσκοπος τοῦ Μακ. Πατριάρχου τῆς Σερβίας κ. κ. Γερμανοῦ. Τ Α.Μ. ἐπεσκέφθη ἐσχάτως ὁ Σεβ. Μ τροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. κ. Πα τελεήμων, ἀνταποδίδων ἐπίσκε τοῦ Σέρβου Πατριάρχου.

Κατὰ πληροφορίας τοῦ Τύπ τοῦ Βελιγραδίου, αἱ Κυβερνήσε Ἑλλάδος καὶ Γιουγκοσλαβίας συν φώνησαν ὅπως διευκολύνουν τὴν μ τάβασιν Γιουγκοσλάβων Μοναχ καὶ τεχνιτῶν πρὸς ἐπάνδρωσιν κ ἐπισκευὴν τῆς Σερβικῆς Ἱ. Μον Χιλιανδαρίου, Ἁγίου Ὄρους, ὅπ ὑπάγεται, ὡς γνωστόν, εἰς τὴν δικ οδοσίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατρια χείου.

▪

ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Εἰς τὸ ἐν Grass Lake, Michiga Συνέδριον αὐτῆς (ἀρχὰς Ἰουλίου ἐζητήθη ὅπως τὸ Σάββατον καθιερ θῇ ὡς ἡμέρα θρησκευτικῆς διδασκ λίας τῶν μαθητῶν.

▪

ΚΟΠΤΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἀνακήρυξις εἰς Πατριαρχεῖον

Κατὰ τὴν ἐν Καΐρῳ πρόσφατον ἐπ σκεψιν τῆς Α.Μ. τοῦ εὐσεβοῦς αὐτο κράτορος τῆς Αἰθιοπίας Χαϊλὲ Σελα σιέ, μεταξὺ τῆς μητρὸς τῆς Κοπτ κῆς ἐν Αἰγύπτῳ Ἐκκλησίας καὶ τῆ θυγατρὸς αὐτῆς Ἐκκλησίας τῆς Α θιοπίας ἐπῆλθε συμφωνία, τὴν ὁπο αν ὑπέγραψαν ὁ ἐν Καΐρῳ Μακ. Πα τριάρχης τῶν Κοπτῶν Κύριλλος κ ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αἰθιοπίας ἀπὸ μέ ρους τῆς Αἰθιοπικῆς Ἐκκλησίας, ἥ τις, κατὰ τὴν συμφωνίαν ταύτην, ἀ νακηρύσσεται εἰς Πατριαρχεῖον, κα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος αὐτῆς, ὁ Σεβασμ Βασίλειος, προάγεται εἰς Πατριάρ χην, ἀναγνωρίζων τὸν Κόπτην Πα τριάρχην (Καΐρου) ὡς ἀρχηγὸν ἀμ φοτέρων τῶν Ἐκκλησιῶν.

▪

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΜΗΣ

Διορισμοί

Εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Παπικοῦ Ἀντιπροσώπου ἐν Τουρκίᾳ Θεοφιλ Τζιάκομο Τέστα, διορισθέντος Προ έδρου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδη μίας Ρώμης, διωρίσθη ὁ Ἀρχιεπίσκο πος Φραγκίσκος Λαρδόνε, τέως Νούν

σιος τοῦ Πάπα ἐν Περοῦ, ἐνωρίτε-
ον δὲ βοηθὸς Διευθυντὴς τοῦ "Os-
ervatore Romano."

Ἡ Ἐγκύκλιος περὶ Ἑνώσεως

Ἡ Α.Α. ὁ Πάπας ὠνόμασε μίαν
νδεκαμελῆ ἐπιτροπὴν διὰ τὴν μέλ-
ουσαν νὰ συγκληθῇ — ἄγνωστον ἀ-
ριβῶς πότε — καὶ οὕτως ἀποκληθεῖ-
σαν «Οἰκουμενικὴν» Σύνοδον, ἥτις ὅ-
λίως, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς σχετικῆς
Ἐγκυκλίου τοῦ Α. Ἁγιότητος, εἰς
τὴν πραγματικότητα θὰ εἶναι καθα-
ρῶς Ρωμαιοκαθολική.

Ἡ Ἐγκύκλιος αὕτη, ἥτις φέρει
μὲν ἡμερομηνίαν 29ης Ἰουνίου ἀλλ'
ἀπελύθη μόνον τῇ 9ῃ Ἰουλίου, καὶ
εἶναι γνωστὴ ὡς Ἐγκύκλιος "Ad
Petri Cathedram" (ἐν τῇ καθέδρᾳ
τοῦ Πέτρου), εἶναι ἡ πρώτη Ἐγκύ-
κλιος τοῦ Πάπα Ἰωάννου ΚΓ'. Δι'
αὐτῆς προσκαλοῦνται νὰ ἐπι-
στρέψουν οἱ ἀποκεχω-
ρισμένοι ἀπὸ τῆς (Ρωμαϊκῆς)
Ἐκκλησίας Χριστιανοὶ εἰς τὴν Παπι-
κὴν Ἐκκλησίαν. Λέγει ἡ Παπικὴ
Ἐγκύκλιος, μεταξὺ ἄλλων: «"Οταν
μὲ σφοδρὰν ἀγάπην σᾶς προσκαλοῦ-
μεν εἰς τὴν ἑνότητα τῆς Ἐκκλησίας,
δὲν σᾶς προσκαλοῦμεν εἰς ἕνα ξένο
σπίτι, ἀλλ' εἰς αὐτὸ τὸ ἰδικόν σας,
τὸ πατρικὸ σπίτι».

"Οπως μαρτυρεῖ αὐτὴ αὕτη ἡ ἐγ-
κύκλιος, ἡ Ρώμη δὲν ἀπεμακρύνθη
οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον ἀπὸ τὴν παλαιὰν
τακτικήν της, ἥτις εἶναι καὶ δι' αὐ-
τὴν ταύτην τὴν Ἐκκλησίαν Ρώμης
ἀσύμφορος, ἄκαρπος καὶ ἀποκαρδι-
ωτική. Διότι, ἀντὶ νὰ αὐξηθοῦν οἱ
«ἐπανερχόμενοι εἰς τὸ πατρικὸ σπίτι», αὐξάνουν οἱ ἀποσπώμενοι ἀπὸ
τὴν Παπικὴν δικαιοδοσίαν καὶ πληθύ-
νουν οἱ πέριξ τῶν τοιχῶν αὐτοῦ τούτου τοῦ Βατικανοῦ Ἰταλοὶ κομμουνι-
σταί, οἵτινες ἀποτελοῦν ἓν ἀπὸ τὰ
ἰσχυρότερα κομμουνιστικὰ κόμματα
ἐντὸς ἐλευθέρου κράτους.

▪

ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

▸ Ὁ Πριμᾶτος Πάσης Ἀγγλίας Θεοφ. Φίσσερ κατηγόρησε τὸν Ἀγγλικὸν Τύπον, ἐξ ἀφορμῆς συζητήσεων ἐπὶ τοῦ διαζυγίου, ὅτι ὑπονομεύει τὸ κῦρος τῆς Ἐκκλησίας.

▸ Ὁ Ἀγγλικανὸς Πρωθιερεὺς Αἰδ. Louis John Collins μετέβη εἰς Μόσχαν, «διὰ νὰ μελετήσῃ τὴν κατάστασιν τῆς Ἐκκλησίας ἐν Ρωσσίᾳ καὶ τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς εἰρήνης».

▪

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τὸ Πανεπιστήμιον Cornell ἐν Ithaca, New York, ἵδρυσεν "Εδραν Χριστιανικῆς Σκέψεως.

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Παύλου Α΄

Ἐπὶ τῇ ὀνοματικῇ ἑορτῇ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Παύλου, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἀπέστειλε τῇ Αὐτοῦ Μεγαλειότητι τὸ κάτωθι συγχαρητήριον τηλεγράφημα:

«Αὐτοῦ Μεγαλειότητα Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων Παῦλον,

Κλῆρος καὶ Λαὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου συγχαίρομεν θερμότατα τῇ Ὑμετέρᾳ λαοφιλεῖ Μεγαλειότητι ἐπὶ τῇ ὀνοματικῇ Αὐτῆς ἑορτῇ, εὐχόμενοι ὅπως ὁ Θεὸς ἐπὶ ἔτη πλεῖστα στηρίζῃ Αὐτὴν σὺν τῇ Βασιλικῇ Οἰκογενείᾳ ἐν ἄκρᾳ ὑγείᾳ, πρὸς χαρὰν καὶ δόξαν τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ εὐλογημένου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ὁ Ἀμερικῆς ΙΑΚΩΒΟΣ»

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς Παῦλος ἀπήντησε διὰ τοῦ κάτωθι τηλεγραφήματος:

«Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον
Ἀμερικῆς Ἰάκωβον
Ἑλληνικὴ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς
Νέα Ὑόρκη.

Λίαν συγκεκινημένος ἐκ τηλεγραφήματος Ὑμετέρας Σεβασμιότητος ἐπὶ ὀνομαστικῇ μου ἑορτῇ, εὐχαριστῶ θερμῶς Ὑμᾶς καὶ δι' Ὑμῶν Κλῆρον καὶ Λαὸν Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ»

▪

Ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. Ἰάκωβος

▸ Τῇ 3ῃ Ἰουλίου ἐπεσκέφθη τὴν ἐν Canonsburgh, Pa., Ἑλληνορθόδοξον Κοινότητα καὶ ἐτέλεσε τὴν Ἱ. Ἀκολουθίαν τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ ἠλόγησε τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐτησίου Συνεδρίου τῆς Παρροδιακῆς Ὁμοσπονδίας.

▸ Τῇ 4ῃ Ἰουλίου ἐτέλεσε Δοξολογίαν ἐπὶ τῇ Ἐπετείῳ τῆς Ἀνεξαρτησίας, καὶ τὸν Ἑσπερινὸν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ἑλληνορθοδόξου Κοινότητος Lancaster, Pennsylvania.

▸ Τῇ 5ῃ Ἰουλίου, Κυριακῇ, ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν ἐν τῷ ὡς ἄνω Ἱ. Ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἐν Lancaster, παρεκάθησεν εἰς δεῖπνον παρατεθὲν πρὸς τιμὴν τῆς Α.Σ., εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁποίου ὡμίλησε περὶ τοῦ νέου Ἱ. Ναοῦ τῆς Κοινότητος, καὶ προέστη τῆς ἐκσκαφῆς τῶν θεμελίων αὐτοῦ. Καθ' ὁδὸν προσεκύνησεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐν Harrisburg, Pa.

▸ Τῇ 6ῃ ἰ. μ. ἐπεσκέφθη τὴν Κοινότητα τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, Reading, Pa., ἐτέλεσε τὸν Ἑσπερινόν, προήδρευσε συνεδρίας τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, παρέστη εἰς Δεξίωσιν δοθεῖσαν πρὸς τιμὴν τῆς Α.Σ. ὑπὸ τοῦ Δημάρχου τῆς πόλεως ἐν τῷ Δημαρχείῳ, ἔνθα παρέστησαν καὶ ἄλλοι Ἐκκλησιαστικοὶ Ἀρχηγοί, καὶ παρεκάθησεν εἰς Δεῖπνον τῆς Κοινότητος καὶ εἰς σύσκεψιν περὶ τῆς ἀνεγέρσεως νέου Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοινότητος.

▸ Τῇ 7ῃ ἰ. μ. ἐπεσκέφθη τὰ τετράδυμα τοῦ Ἑλληνορθοδόξου ζεύγους Ἀλεξάνδρου καὶ Βασιλικῆς Καζούρα (Βασίλειον, Παῦλον, Ἀνθὴν καὶ Μιχαὴλ) ἐν τῷ Νοσοκομείῳ Public Health Service τοῦ Staten Island, καὶ ἠλόγησεν αὐτὰ καὶ τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς αὐτῶν, ἐπέδωκε δὲ χρυσοῦς σταυροὺς εἰς τὰ βρέφη. Ἐξ ἄλλου ἀπέλυσεν εἰδικὴν Ἐγκύκλιον ὑπὲρ αὐτῶν.

▸ Τῇ 10ῃ ἰ. μ. ἐπεσκέφθη τὴν Ἱ. Θεολογικὴν Σχολὴν Brookline, ἔνθα

προήδρευσε συνεδρίας τῆς Ἐφορείας τῆς Σχολῆς. Ἐπεσκέφθη ἐπίσης τὸν ἀναρρώσαντα Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπον Θυατείρων κ. κ. Ἀθηναγόραν, ἐν Βοστώνῃ.

▸ Τῇ 12ῃ ἰ. μ. ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱ. Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος, Νέας Ὑόρκης, καὶ τὸ Μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κυροῦ Μιχαήλ, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἔτους ἀπὸ τῆς εἰς Κύριον ἐκδημίας Αὐτοῦ.

▸ Τῇ 13ῃ ἰ. μ. ἐπεσκέφθη τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, ἔνθα ἐτέλεσε Μνημόσυνον ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Μιχαὴλ μετὰ τῶν Εὐλαβεστάτων Ἱερέων τῆς Α΄ Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας, καὶ προήδρευσε τοῦ ἐτησίου Συνεδρίου τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου τῆς αὐτῆς Ἐπ. Περιφερείας, αἱ ἐργασίαι τοῦ ὁποίου ἐσυνεχίσθησαν καὶ τῇ ἐπαύριον, 14ῃ Ἰουλίου.

▸ Τῇ 16ῃ ἰ. μ. ἐπεσκέφθη τὸ νεόδμητον Interchurch Center ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ (περὶ τοῦ ὁποίου εἴχομεν γράψει ἐκτενῶς εἰς τὸ τεῦχος Νοεμβρίου 1958, σελ. 314).

▸ Τῇ 18ῃ ἰ. μ. προήδρευσε συσκέψεως τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑλληνορθοδόξου Νεολαίας GOYA, ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ.

▸ Τῇ 18ῃ ἰ. μ. ἐπισκεφθεὶς τὴν Ἑλληνορθόδοξον Κοινότητα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ἐν Winston Salem, N. C., ἐτέλεσε τὸν Ἑσπερινόν.

▸ Τῇ 19ῃ ἰ. μ., Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἐπισκεφθεὶς τὴν Ἑλληνορθόδοξον Κοινότητα τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐν Charlotte, N C., ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν καὶ ηὐλόγησε τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Εὐρυτάνων («Βελοῦχι»).

▸ Καθ' ὅλας τὰς ἐπισκέψεις ταύτας καὶ τὰς ἱεροτελεστίας, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐκήρυξε τὸν Θ. Λόγον, ὡμίλησεν εἰς τὰς Συνελεύσεις καὶ τὰς Συνεδρίας τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Κοινοτήτων καὶ Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων, ὥκουσε τὰ αἰτήματα τῶν Κοινοτήτων, Ἐπιτροπῶν καὶ διαφόρων Χριστιανῶν, ἐμελέτησε τὰ προβλήματα αὐτῶν καὶ ἔδωσε τὰς δεούσας κατευθύνσεις.

▸ Ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ, ἐδέχθη καὶ κατὰ τὸ ὡς ἄνω χρονικὸν διάστημα Διοικητικὰ Συμβούλια Κοινοτήτων, Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων, Ὀργανώσεων καὶ Σωματείων, ὡς καὶ πολλοὺς Ὁμογενεῖς καὶ ἄλλους ἐπισκέπτας.

Ἐπισκέπται

Τὸν Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπον ἐπεσκέφθησαν ἀπὸ 1 ἕως 23 Ἰουλίου: Ὁ Ἐξοχ. Πρεσβευτὴς κ. Χριστιανὸς Ξανθόπουλος Παλαμᾶς, Μόνιμος Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος παρὰ τῷ Ὀργανισμῷ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Ὁ Ἐντιμ. Ἀλέξανδρος Μπαλτατζῆς, Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀγροτικοῦ Κόμματος καὶ Βουλευτὴς Ξάνθης. Ὁ Ἐντιμ. κ. Σπῦρ. Σκούρας. Ὁ Ἐντιμ. κ. Ἰωάννης Πάππας ἐκ Βοστώνης. Ὁ Ἐντιμ. Πρόξενος κ. Κωνσταντῖνος Μηλιαρέσης. Ὁ Ἐντιμ. κ. Δ. Λαντζούνης, Βουλευτὴς Μεσσηνίας, ὁ Καθηγητὴς Δρ. Λεωνίδας Λαντζούνης, ὁ κ. Γεώργιος Λαντζούνης καὶ ὁ κ. Περικλῆς Λαντζούνης. Ὁ Ἐντιμ. κ. Ἀθανάσιος Πολίτης, Πρεσβευτής, μετὰ τῆς συζύγου του. Ὁ Ἐντιμ. κ. Ἰωάννης Πολίτης, Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἡ Κα Ἕλενα Νικολαΐδου, τῆς Metropolitan Opera Νέας Ὑόρκης. Ἡ Κα Καίτη Μάνου, ἐλθοῦσα ἐξ Ἑλλάδος, τῇ προσκλήσει τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως, ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ Προγράμματος Leaders Exchange. Ὁ Rev. Stanley Mathews καὶ ὁ Dr. Earl Pleasant, τῆς Ὀργανώσεως "Religion in American Life." Τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑλληνορθοδόξου Νεολαίας GOYA. Τὸ Σῶμα τῶν Κατηχητριῶν αἵτινες συνῆλθον εἰς τὸ Κατηχητικὸν Φροντιστήριον ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου ἀπὸ 29ης Ἰουνίου μέχρι 11ης Ἰουλίου ἐ. ἔ. Διοικητικὰ Συμβούλια καὶ Ἀντιπροσωπεῖαι Κοινοτήτων, Ὀργανώσεων καὶ Σωματείων καὶ πολλοὶ ἄλλοι Ὁμογενεῖς καὶ ξένοι.

▪

Περίληψις Ἐγκυκλίων Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς

Συνέδριον Ἐκπαιδευτικῶν Α΄ Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας

Διὰ τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 10ης Ἰουλίου ἐ. ἔ. Ἐγκυκλίου τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰακώβου, οἱ Διδάσκαλοι καὶ αἱ Διδασκάλισσαι τῶν Ἑλληνικῶν Ἡμερησίων καὶ Ἀπογευματινῶν Σχολείων τῆς Α΄ Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας καλοῦνται εἰς Συνέδριον, τὸ ὁποῖον θὰ λάβῃ χώραν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος, Νέας Ὑόρκης, τῇ 4ῃ καὶ 5ῃ Αὐγούστου, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον θὰ συζητηθῶσι κυρίως τὰ ἑξῆς θέματα: (1) Νηπιαγωγεῖα, (2) Ἀναλυτικὸν Πρόγραμμα, καὶ (3) Ἀπογευματινὰ Σχολεῖα.

Μισθοδοσία Ἐκπαιδευτικῶν Νηπιαγωγεῖα — Αὔξησις Μαθητῶν

Δι' ἑτέρας Ἐγκυκλίου (3 Ἰουλ. 1959) περὶ τῆς δωδεκαμήνου μισθοδοσίας τῶν Ἐκπαιδευτικῶν, συνιστᾶται ὅπως καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν οὗτοι φροντίσωσι περὶ τῆς αὐξήσεως τῶν μαθητῶν, περὶ τοῦ ἐκκλησιασμοῦ αὐτῶν καὶ περὶ ἱδρύσεως Νηπιαγωγείων. Περὶ ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας Νηπιαγωγείων ἐξεδόθη καὶ ἰδιαίτερον φυλλάδιον ὑπὸ τῆς Γεν. Διευθύνσεως Παιδείας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

«Ὀρθόδοξος Παρατηρητὴς»

Δι' ἑτέρας Ἐγκυκλίου (10 Ἰουλ.) συνιστᾶται πρὸς τοὺς φοιτητὰς τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς Brookline, ὅπως μεριμνήσωσι διὰ τὴν διάδοσιν τοῦ ἐπισήμου τούτου ὀργάνου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς μεταξὺ τῶν Χριστιανῶν τῆς περιφερείας, ἐν τῇ ὁποίᾳ θὰ διέλθωσι τὰς θερινὰς αὐτῶν διακοπάς.

Τετράδυμα Ζεύγους Καζούρα

Διὰ τῆς ἀπὸ 14ης Ἰουλίου Ἐγκυκλίου συνιστᾶται εἰς τοὺς εὐλαβεῖς Χριστιανοὺς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὅπως προσέλθωσιν ἀρωγοὶ εἰς τοὺς γονεῖς τῶν τετραδύμων (Κον Ἀλέξανδρον καὶ Καν Βασιλικὴν Ἀλ. Καζούρα) ἀποστέλλοντες εἰς τὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴν τὴν συνδρομὴν αὐτῶν ἐπ' ὀνόματι: "Kazouras Quadruplet Fund."

Νηστεία καὶ Ἑορτὴ Παναγίας

Ἐπὶ τῇ Νηστείᾳ τοῦ «Δεκαπενταυγούστου» καὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, οἱ Χριστιανοὶ ἡμῶν δι' εἰδικῆς Ἐγκυκλίου (15 Ἰουλίου) προτρέπονται ὅπως καταλλήλως προτοιμασθῶσι διὰ τὴν μεγάλην ταύτην Θεομητορικὴν ἑορτὴν τῆς Παναχράντου Μητρὸς τοῦ Κυρίου, Ἥτις μεσιτεύει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Υἱῷ Της καὶ Θεῷ καὶ Σωτῆρι Ἰησοῦ Χριστῷ.

▪

Χειροτονίαι Διακόνων

Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Κωνσταντίας κ. Γερμανός, τελέσας τὴν Θ. Λειτουργίαν τῇ μὲν 21ῃ Ἰουνίου ἐ. ἔ., Κυριακῇ, ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος, Σικάγου, τῇ δὲ 18ῃ Ἰουλίου, Σαββάτῳ, ἐν τῷ Παρεκκλησίῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου, ἐν τῇ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῇ, Ν. Υ., ἐχειροτόνησεν εἰς Διακόνους, τῇ μὲν πρώτῃ τὸν κ. Παναγιώτην Ρέλον, τῇ δὲ δευτέρᾳ τὸν κ. Γεώργιον Μπαλωμένον, ἀμφοτέρους ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῆς Ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς Brookline. Εἰς ἀμφοτέρους ὁ «Ὀρθόδοξος Παρατηρητὴς» εὔχεται εὐδόκιμον διακονίαν ἐν τῷ ἀμπελῶνι τοῦ Κυρίου.

BOOKS AND YOU

JOHN E. REXINE, Editor
Member of the Faculty, Department of Classics
Colgate University, Hamilton, N. Y.

THE EASTERN SCHISM: *A Study of the Papacy and the Eastern Churches during the XIth and XIIth Centuries.* By Steven Runciman. Oxford: at the Clarendon Press, 1955. viii + 190 pp. $3.40.

The break between Byzantium and Rome was probably the major tragedy in the history of Christendom. It is inaccurate and misleading to speak of the Eastern Schism. The term suggests that there was "One Church," from which the East broke away, at a certain date, or rather was breaking away gradually and persistently. It is precisely what the West finally came to believe. It is natural that the East finally took the opposite view and came to believe that this was actually a "Western Schism." Strangely enough, both views are valid and correct, from the historical point of view. What actually happened was the disruption of "unity," and both "separated" parts of Christendom are, in a certain sense, "schisms." In any case, it is so from the purely historical points of view. In spite of all tensions and divergences, conspicuous and provocative as they may have been, the Christian world in the XIth century was still "one world," and people, both in the West and in the East, did firmly believe in this "unity." There was still "one universe of discourse," much as its scope and character might have been already obscured on both sides. Paradoxically, it was precisely this presupposition of "unity" that precipitated the "schism." The Western *"Drang nach Osten,"* of which the Crusades were the most spectacular expression, was inspired precisely by the basic conviction that the "Christian World" was one, and consequently had to be "united" and "unified."

Dr. Runciman is well aware of this situation. In fact, he wants to restore the balance in the interpretation of the problem, which has been so often treated onesidedly, from the "Latin" point of view. He wants to re-emphasize the legitimacy and the validity of the "Byzantine" point of view. In a brief volume, reproducing a series of occasional lectures, he could not give an exhaustive analysis of the most involved matters. But, such as it is, his book contributes immensely to the clarification of many controversial issues. And, first of all, the "schism" was not only a split "in the Church," in a strictly theological sense. It was a split in the world at large. It was a cultural and political separation, and not only a "separation of Churches." And, for that reason, it was effected by an intricate contexture of "non-theological factors." One of them was the impact of German influence on the policy, and mentality, of the Roman Church itself. At this point Runciman could have said come than he actually says on the conflict between "Rome" and "Byzantium" in their missionary competition among the Slavs, and not only in the early period in the times of Photius, but in later times also in the period of Crusades and the Latin Empire of the East. He seems to be right in stressing the intervention of the Cluniacs against the conciliatory policy of John XIX, although the authenticity of the communication of Radulf Glaber about the Byzantine proposal of 1025, suggesting a formal demarcation between the two areas, Roman and Byzantine, has been persistently contested (in vain, as far as I can see). Runciman is right also in stressing the importance of the fact that, during the Crusades, the whole contest had reached the "mass-level." Ever since, the tension has been not only between theologians and ecclesiastics, but between masses and nations.

It seems, however, that Runciman does not take enough into consideration the general and cultural change in the West, the growth of a new mentality and spirit. His book was written before the publication of the admirable symposium, *L'Eglise et Les Eglises. 1054-1954. Neuf Siècles de douloureuse separation entre l'Orient et l'Occident. Etudes et Travaux offers à Dom Lambert Beauduin,* published by the Benedictines of Chevetogne (1954 & 1955, 2 volumes). The excellent article by Père Yves Congar, O.P., "Neuf cents ans après" (vol. I, p. 3-95), is an indispensable supplement to Runciman's analysis, especially in what he says on the shift in the theological method in the West, dating from the end of the XIth century (p. 43 ff.). One could have said more about the "filioque clause," although the few remarks Runciman makes (p. 30 f.) are very helpful. It was not the "cause" of the schism, and probably the problem could have been settled, in the times of Photius at least. But, obviously, it was not an accident that it was not settled, and that the controversy was permitted to develop at this precise point. One may read with profit the remarkable *"Thesen ueber Filioque"* by Professor V. V. Bolotov, first published without the name of the author in the *Old-Catholic* periodical, "Revue Internationale de Theologie," VI 4, 1898. Bolotov shows there how the two "theologoumena," the Eastern and Western, can be reconciled in a fair and comprehensive synthesis. It is necessary to mention, however, that Bolotov's "theses" were not favorably accepted in the East, just as the conciliatory suggestions of the Bonn Reunion Conferences on the same matter in 1875 only provoked an intransigent intervention of the great Dr. Pusey. Without having been a "cause" of the schism, the "filioque clause" is still the touchy point in the theological dialogue between the Orthodox and the Westerners (including a large proportion of the non-Roman Christians). This can hardly be just an "accident." Without being the "last word" in the long discussion of the great historical problem, which Runciman, of course, does not claim, his book is an important contribution to this discussion and a noble specimen of an impartial treatment of an involved subject.

VERY REV. DR. G. FLOROVSKY
Harvard Divinity School

Ἐξετάσεις — Ἐγγραφαὶ

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος, οἱ Θεοφ. Ἐπίσκοποι καὶ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν παρηκολούθησαν τὰς τελετὰς τῶν Ἐξετάσεων, ἀπὸ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ τῆς Ἀκαδημίας μέχρι τῶν Ἡμερησίων καὶ Ἀπογευματινῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων. Εἰς πᾶσαν περίστασιν τονίζεται, ὅτι κατὰ τὴν περίοδον τῶν διακοπῶν, περίοδον ὄχι λήθης ἀλλ' ἀνανεώσεως τῶν δυνάμεων διδασκόντων καὶ διδασκομένων, αἱ μὲν Κοινότητες πρέπει νὰ ἐντείνουν τὰς προσπαθείας των ὑπὲρ ἱδρύσεως Ἡμερησίων Σχολείων, ὅπου δὲν ὑπάρχουν, οἱ δὲ γονεῖς νὰ φροντίσουν νὰ ἐγγράψουν ἀπὸ τοῦδε τὰ τέκνα των εἰς τὰ Σχολεῖα μας.

ATLANTIC BANK OF NEW YORK

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

TOTAL RESOURCES OVER $50,000,000

Complete Banking Facilities
INTEREST ON SAVINGS ACCOUNTS
At 3% Compounded Quarterly

☆

MAIN OFFICE:

960 AVENUE OF THE AMERICAS
at 35th Street. Opposite Macy's
NEW YORK 1, N. Y.

Phone: OXford 4-5400

BRANCH OFFICE:

139 WILLIAM STREET
NEW YORK 38, N. Y.

Phone: REctor 2-0900

☆

Member Federal Deposit Insurance Corporation

(Continued from page 249)

Roman Church. They believe in Baptism for infants an for adults. They also believe in the Holy Eucharist an before they receive Holy Communion they hold a fast an make a general confession of sinfulness. Their highe legislative authority is vested in the General Synod hel every eight or nine years.

The total number of their three sects is 345,000. Th first Moravian Mission in the United States was estal lished in 1735 and it now numbers about 55,000 membe here.

MENNONITE CHURCH

The Mennonite Church almost coincides with th Church of the Anabaptists. It took the name from it founder, S. Menno, who organized the movement in Ho land. The Mennonites maintain that by a living faith man receives forgiveness of all past and present sins They do not believe in the sacrament of Repentance o Confession, while Orthodoxy teaches that Christ gave t His Apostles and their successors the power to forgiv and the power to retain sins. (St. John 20:23)

Their ministers are elected and then confirmed by th imposition of hands on the part of the elders. They d not take part in any secular government. They do no believe in wars. Although they do not have many cere monies, the washing of the feet of the traveling brethre is one used by them. They oppose infant baptism and th taking of oaths. The Mennonites in the United States ar about 115,000 and they are split up into as many as te different bodies.

UNITARIANISM

Unitarianism, developed mostly in England, number about 50,000 members in the United States. The Unitari ans deny all sacraments except infant baptism and th Holy Eucharist. They reject the Holy Trinity, the di vinity of Christ, His supernatural birth, His atonement and the doctrine of original sin and eternal reward o punishment. From the Scriptures they accept only what suits them and question the authenticity of the rest, differ ing thus from the Orthodox Church which has always believed in the divine inspiration of the Bible.

UNIVERSALISM

Universalism came to America from England about 1780 and now it has about 50,000 members in the United States. It believes in the ultimate salvation for all: for good and bad alike. The wicked, they say, will be pun ished for a while, but none will be punished everlastingly, whereas Orthodoxy teaches that all men, even the greatest sinners, may be saved if they come only in time to God through Christ and die in the state of sanctifying grace and not in a mortal sin. Universalism speaks of Christ as of a man divinely sent. It denies, therefore, the Holy Trinity and the Divinity of Christ.

END

ATTEND CHURCH SERVICES . . .

THE GREEK ORTHODOX CHURCH

Welcomes you . . .

BIRMINGHAM, ALA.

HOLY TRINITY 307 So. 19th Street
HOLY CROSS 725 No. 25th Street
Rev. E. Bouyoucas Tel. 7-4388
Divine Liturgy and Sunday School 10:30 A.M. — 12 M.; Greek School 4-6 P.M. daily

BOSTON, MASS.

EVANGELISMOS, Parker & Ruggles Sts.
Rev. John Zannetos Rev. P. Kyriacos
Divine Liturgy 10:30 A.M. — 12:15 P.M.
Sunday School 9:00 — 10:30 A.M.
Greek School 3:15 — 5:15 P.M. daily

CORONA, N. Y.

THE TRANSFIGURATION OF CHRIST
38-05 98th Street Corona 68, N. Y.
Rev. E. Tselentakis ILlinoi 8-5251
Divine Liturgy 11:00 A.M. — 12:30 P.M.
Sunday School 10:30 — 11:30 A.M.
Greek School 3:00 — 5:00 P.M.

DETROIT, MICH.

ST. NICHOLAS 17400 Second Blvd.
Rev. Chr. W. Hadgigeorge Tel. TO 8-1844
Orthros 9 — Sun. School Services 10 A.M.
Divine Liturgy 11:00 A.M.
Sun. School 11 — Greek School 4:30-6 P.M.

HARRISBURG, PA.

HOLY TRINITY 415 Walnut Street
P.O. Box 1232
Rev. George Giannaris
Church's Tel. CEdar 2-1112
Divine Liturgy 10:30 A.M.
Sunday School 9:45 A.M.

PEORIA, ILL.

ALL SAINTS 322 Reed Avenue
Rev. Ernest Arambiges Tel. 6-8082
Divine Liturgy 10:20 A.M.
Sunday School 10:00 A.M.
Greek School 4:30 P.M daily

WAUKEGAN & NO. CHICAGO, ILL.

ST. DEMETRIOS 228 N. County St.
Rev. G. Nicozisis Tel. MA 3-0190
Divine Liturgy 11:00 A.M.
Sunday School 10:30 A.M.
Greek School 4:30 to 6 P.M. 4 days a week

WASHINGTON, D. C.

ST. SOPHIA CATHEDRAL
36th Street and Massachusetts Ave., N.W.
Tel. FE 3-4730
Rev. Aim. Laloussis Rev. J. Tavlarides
Divine Liturgy 10:30 A.M. — 12:00 M.
Sunday School 10:30 A.M. — 12:00 M.
Greek School 3:30 — 6:00 P.M. daily

CANTON, OHIO

ST. HARALAMBOS, 600 Walnut Av., S.E.
Church's Tel. GL 4-7278
Very Rev. T. P. Theophilopoulos
Orthros 9:00 A.M.
Divine Liturgy 11:30 A.M.
Sunday School 10:00 A.M.
Greek School 4:30 — 6:30 P.M.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΦΗΜΙΣΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ

Ὁδὸς Φιλοθέης 7, Πλατεῖα Μητροπόλεως

ΑΘΗΝΑΙ

Κρυστάλλινοι Πολυέλαιοι 6–150 φῶτα, διακοσμήσεις ἀπὸ τὰ ἀνώτατα Κρύσταλλα Τσεχοσλοβακίας. Εἰς μεγάλην παρακαταθήκην Χρυσᾶ καὶ ἐπίχρυσα, Ἀργυρᾶ καὶ ἐπάργυρα Ἐξαπτέρυγα, Εὐαγγέλια, Δισκοπότηρα, Κανδῆλαι, Ἀρτοφόρια, Θυμιατά, Ἐγκόλπια, Σταυρούς, Εἰκόνας Μεταλλοπλαστικῆς εἰς ὅλα τὰ μεγέθη διὰ Τέμπλα καὶ Προσκυνητάρια, Ἅγια Ποτήρια, Μυροδοχεῖα, Κηροπήγια Ἁγίας Τραπέζης, Σχέδια Κανδηλῶν, Ἐξαπτέρυγα μετὰ τῶν Σταυρῶν των, Ἐξαπτέρυγα Λαβάρων Ἀναστάσεως καὶ Φανῶν Ἐξαπτερύγων, Χρυσοποίκιλτοι Ἐπιτάφιοι καὶ Λάβαρα, Σχέδια Κηροπηγίων τοίχων καὶ Ὡραίας Πύλης.

Καλλιτεχνικὴ Ἀνωτερότης καὶ Τιμαὶ Ἀσυναγώνιστοι.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΑΝΑΔΑ

MR. MICHAEL KAMARINOS

400 W. 43RD STREET, NEW YORK 36, N. Y.

Ἀνακοίνωσις

Εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Περίπτερον τῆς ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΣΙΚΑΓΟΥ (Ἰούλιος 1959)

ἐκτίθενται δείγματα τῆς τέχνης τοῦ παγκοσμίως ἀνεγνωρισμένου Ἐργοστασίου

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΥΕΛΑΙΩΝ

«ΒΟΓΙΑΤΖΗ»

Ἐπισκεφθῆτε την διὰ νὰ ἔχετε τὴν εὐκαιρίαν νὰ τὰ θαυμάσετε ἐκ τοῦ πλησίον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΙΔΗ ΠΟΛΥΕΛΑΙΟΙ

Κ. καὶ Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗ

Ἔκθεσις: Ἡφαίστου 2
Ἐργοστάσιον: Ἱερὰ Ὁδὸς 114
ΑΘΗΝΑΙ — ΕΛΛΑΣ

NATIONAL HELLENIC AMERICAN LINE

ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΙΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Τὴ Γενέτειρα μὲ τὶς χίλιες δυὸ ὠμορφιές.

ΠΑΜΦΘΗΝΗ ΖΩΗ . . . ΕΞΑΙΡΕΤΟ ΚΛΙΜΑ . . . ΦΥΣΙΚΕΣ ΚΑΛΛΟΝΕΣ
ΛΟΥΤΡΟΠΟΛΕΙΣ . . . ΦΕΣΤΙΒΑΛΣ

ΜΕ ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΥΠΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ ΕΙΣ ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΓΡΑΜΜΗΝ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ—ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ

Τὸ ὑπερωκεάνειον «ΠΟΥ ΔΕΝ ΤΟ ΠΙΑΝΕΙ Η ΘΑΛΑΣΣΑ» διαθέτει δύο κατηγορίας ἀνέσεων ποὺ εἶναι μοναδικὲς στὴ Γραμμὴ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ — ΠΕΙΡΑΙΩΣ.

α) Διαθέτει στὴν Πρώτη θέση τὶς ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ SUITES ἀπὸ ὅλα τὰ ὑπερωκεάνεια τῆς Γραμμῆς Νέας Ὑόρκης — Μεσογείου. Ἐπὶ πλέον ὅλες οἱ καμπίνες τῆς Πρώτης καὶ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν καμπινῶν τῆς Τουριστικῆς θέσεως ἔχουν FACILITIES καὶ ΜΕΤΑΤΡΕΠΟΝΤΑΙ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΣΕ ΚΟΜΨΑ ΚΑΙ ΑΝΕΤΑ LIVING ROOMS.

β) Εἶναι τὸ μόνον AIR-CONDITIONED Ἑλληνικὸν ὑπερωκεάνειον εἰς τὴν Γραμμὴν Μεσογείου καὶ Ἑλλάδος.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

ΙΟΥΝΙΟΥ 2 Ἐκδρομὴ ΠΑΓΚΡΗΤΙΚΗΣ
(μὲ προσέγγισιν εἰς ΧΑΝΙΑ)
ΙΟΥΝΙΟΥ 30
ΙΟΥΛΙΟΥ 25 καὶ ἐκ ΒΟΣΤΩΝΗΣ Ἰουλίου 26
Ἐκδρομὴ ΠΑΝΑΡΚΑΔΙΚΗΣ,
ΠΑΝΜΕΣΗΝΙΑΚΗΣ — ΠΑΝΛΑΚΩΝΙΚΗΣ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 23
(Ἐκ Βοστώνης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 24)
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 19
(Ἐκ Βοστώνης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 20)
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 16

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀποταθῆτε εἰς τὸν Ταξειδιωτικὸν Πράκτορα τῆς ἀρεσκείας σας.

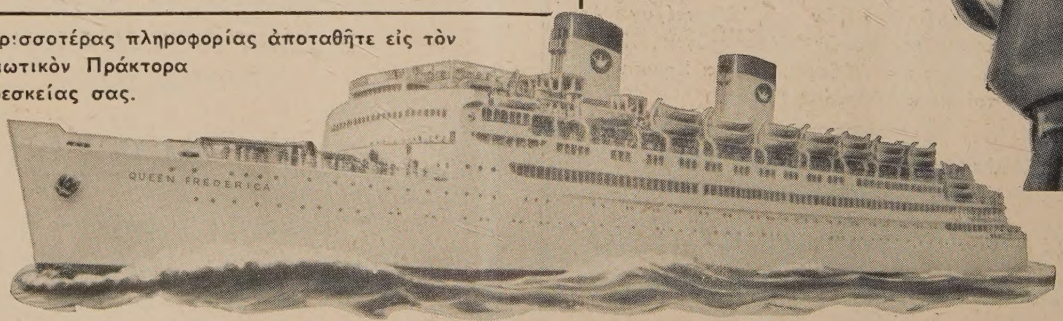

HOME LINES AGENCY INC. ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΔΙ' Η.Π.Α. ΚΑΙ ΚΑΝΑΔΑΝ
42 Broadway, New York 4, N. Y.